

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 44

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος

21 Φεβρουαρίου 2009

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2009/C 44/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
EE C 32 της 7.2.2009

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2009/C 44/02

Υπόθεση C-276/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Wellcome Foundation Ltd κατά Paranova Pharmazeutika Handels GmbH (Σήματα — Φαρμακευτικά προϊόντα — Ανασυσκευασία — Παράλληλη εισαγωγή — Ουσιώδης αλλαγή της εξωτερικής εμφανίσεως της συσκευασίας — Υποχρέωση προηγούμενης ειδοποιήσεως)

2

2009/C 44/03

Υπόθεση C-16/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Les Éditions Albert René Sàrl κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Orange A/S (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρα 8 και 63 — Λεκτικό σήμα MOBILIX — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού και εθνικού λεκτικού σήματος OBELIX — Μερική απόρριψη της ανακοπής — Reformatio in pejus — Θεωρία της «εξουδετερώσεως» — Τροποποίηση του αντικειμένου της διαφοράς — Έγγραφα επισυναφθέντα στο δικόγραφο της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής ως νέα απόδειξη)

2

EL

Τιμή:
18 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2009/C 44/04	Υπόθεση C-210/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Szegedi Ítéltábla (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt (Μεταφορά της έδρας εταιρίας σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό της συστάσεώς της — Αίτηση τροποποιήσεως της σχετικής με την έδρα εγγραφής στο μητρώο εταιριών — Απόρριψη — Έφεση κατ' αποφάσεως δικαστηρίου επιφορτισμένου με την τήρηση του μητρώου εταιριών — Άρθρο 234 ΕΚ — Προδικαστική παραπομπή — Παραδεκτό — Έννοια του όρου «δικαστήριο» — Έννοια του όρου «δικαστήριο κράτους μέλους του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου» — Έφεση κατ' αποφάσεως διατάσσουσας την προδικαστική παραπομπή — Εξουσία του δικάζοντος κατ' έφεση δικαστή να ανακαλέσει την απόφαση αυτή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ) 3
2009/C 44/05	Υπόθεση C-338/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Άρθρα 29 και 42 — Ανώνυμες εταιρίες — Αύξηση κεφαλαίου — Δικαίωμα προτιμήσεως κατά την ανάληψη μετοχών και ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές — Αποκλεισμός — Προστασία των μετόχων — Ίση μεταχείριση) 4
2009/C 44/06	Υπόθεση C-487/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — British Aggregates Association κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατική ενίσχυση — Περιβαλλοντικός φόρος επί των αδρανών υλικών στο Ηνωμένο Βασίλειο) 4
2009/C 44/07	Υπόθεση C-524/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heinz Huber κατά Bundesrepublik Deutschland (Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Ευρωπαϊκή ιδιγένεια — Αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων λόγω ιδιγένειας — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Έννοια της «αναγκαιότητας» — Γενική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πολίτες της Ένωσης υπηκόους άλλου κράτους μέλους — Κεντρικό μητρώο αλλοδαπών) 5
2009/C 44/08	Υπόθεση C-47/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Masdar (UK) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αγωγή εξ αδικαιολογήτου πλουτισμού της Κοινότητας — Προγράμματα κοινοτικής συνδρομής — Παρατυπίες του αντισυμβαλλομένου της Επιτροπής — Υπηρεσίες παρασχεθείσες από υπερβολή — Μη πληρωμή — Κίνδυνοι συμφυείς των οικονομικών δραστηριοτήτων — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Υποχρέωση επιμέλειας της κοινοτικής διοίκησης) 5
2009/C 44/09	Υπόθεση C-48/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge — SPF Finances κατά Les Vergers du Vieux Tauves SA (Φόροι εταιριών — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Ιδιότητα μητρικής εταιρίας — Συμμετοχή στο κεφάλαιο — Επικαρπία επί εταιρικής μερίδας) 6
2009/C 44/10	Υπόθεση C-73/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tietosuojavaltuutettu κατά Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy (Οδηγία 95/46/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Επεξεργασία και κυκλοφορία φορολογικών στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα — Προστασία των φυσικών προσώπων — Ελευθερία λόγου) 6
2009/C 44/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-101/07 P και C-110/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Coop de France bétail et viande, πρώην Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Γαλλικής Δημοκρατίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του βοείου κρέατος — Συμφωνία συναφθείσα μεταξύ εθνικών ομοσπονδιών κτηνοτρόφων και σφαγέων με αντικείμενο την αναστολή των εισαγωγών βοείου κρέατος και τον καθορισμό ελάχιστης τιμής αγοράς — Πρόστιμα — Κανονισμός 17 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Συνυπολογισμός του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων μελών των ομοσπονδιών) 7

2009/C 44/12	Υπόθεση C-121/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνδέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/EK — Σκόπιμη ελευθέρωση ΓΤΟ στο περιβάλλον και διάθεσή τους στην αγορά — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Μη εκτέλεση — Άρθρο 228 ΕΚ — Εκτέλεση κατά τη διάρκεια της δίκης — Χρηματικές ποινές) 8	8
2009/C 44/13	Υπόθεση C-127/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνδέσεως) της 16 Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA κατά Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Περιβάλλον — Ολοκληρωμένη πρόληψη και μείωση της μόλυνσης — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου — Οδηγία 2003/87/EK — Πεδίο εφαρμογής — Περιλαμβάνει τις εγκαταστάσεις σιδήρου και χάλυβα — Αποκλεισμός των εγκαταστάσεων των τομέων της χημείας και των μη σιδηρούχων μετάλλων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως) 8	8
2009/C 44/14	Υπόθεση C-161/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 43 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση που καθορίζει τις προϋποθέσεις εγγραφής στο μητρώο εταιριών κατόπιν αιτήσεως υπηκόων των νέων κρατών μελών — Διαδικασία πιστοποίησης της κατοχής της ιδιότητας του μη μισθωτού) 9	9
2009/C 44/15	Υπόθεση C-189/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2847/93 — Άρθρα 2, παράγραφος 1, και 31, παράγραφοι 1 και 2 — Κανονισμοί (ΕΚ) 2406/96 και 850/98 — Καθεστώς ελέγχου στον τομέα της αλιείας — Κοινές προδιαγραφές εμπορίας ορισμένων προϊόντων — Μη ικανοποιητικοί έλεγχοι και επιθεωρήσεις — Παράλειψη θεσπίσεων κατάλληλων μέτρων για την τιμωρία των παραβάσεων — Εκτέλεση των κυρώσεων — Γενική παράβαση των διατάξεων κανονισμού — Προσκόμιση, ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπληρωματικών στοιχείων προς απόδειξη του γενικού και διαρκούς χαρακτήρα της παραβάσεως — Παραδεκτό) 9	9
2009/C 44/16	Υπόθεση C-198/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Donald Gordon κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλος με μόνιμη ολική αναπηρία) 10	10
2009/C 44/17	Υπόθεση C-205/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνδέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA (Άρθρα 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ — Οδηγία 97/7/EK — Προστασία των καταναλωτών σε θέματα συμβάσεων εξ αποστάσεως — Προθεσμία υπαναχώρησης — Απαγόρευση απαίτησης από τον καταναλωτή προκαταβολής ή πληρωμής πριν τη λήξη της προθεσμίας υπαναχώρησης) 11	11
2009/C 44/18	Υπόθεση C-213/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνδέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, Ελλάδα, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας (Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 24 — Λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό — Εθνικά μέτρα θεσπίζοντα ασυμβίβαστο μεταξύ του τομέα των δημοσίων έργων και του τομέα των μέσων ενημέρωσης) 11	11
2009/C 44/19	Υπόθεση C-282/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge — SPF Finances κατά Truck Center SA (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρα 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) και 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 48 ΕΚ) — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 73 Β και 73 Δ της Συνθήκης ΕΚ (νυν, αντιστοίχως, άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ) — Φορολογία νομικών προσώπων — Εισοδήματα από κεφάλαια και κινητές αξίες — Παρακράτηση του φόρου στην πηγή — Φόρος κινητών αξιών — Επιβολή φόρου κινητών αξιών επί των τόκων που καταβάλλονται σε εταιρίες στην αλλοδαπή — Μη επιβολή φόρου κινητών αξιών επί των τόκων που καταβάλλονται σε εταιρίες στην ημεδαπή — Φορολογική σύμβαση περί αποτροπής της διπλής φορολογίας — Περιορισμός — Έλλειψη) 12	12

2009/C 44/20	Υπόθεση C-283/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Έννοια του όρου «απόβλητο» — Θραύσματα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν στη χαλυβουργία — Καύσιμο παραγόμενο από θραύσματα υψηλής ποιότητας — Εσφαλμένη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη) 12
2009/C 44/21	Υπόθεση C-306/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ruben Andersen κατά Kommunernes Landsforening, ενεργούσας υπό την ιδιότητά της ως εντολοδόχου του Δήμου Slagelse (πρώην Δήμου Skælskør) (Ενημέρωση των εργαζομένων — Οδηγία 91/533/ΕΟΚ — Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 — Πεδίο εφαρμογής — Εργαζόμενοι «οι οποίοι καλύπτονται» από συλλογική σύμβαση εργασίας — Έννοια της «προσωρινής» συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας) 13
2009/C 44/22	Υπόθεση C-333/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Lyon (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Régie Networks κατά Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne (Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων τοπικών ραδιοσταθμών — Χρηματοδότηση του συστήματος αυτού μέσω φορολογικού χαρακτήρα επιβαρύνσεων των διαφημίσεων — Θετική απόφαση της Επιτροπής κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου εξέτασης του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ) — Ενδεχομένως συμβατές προς την κοινή αγορά ενισχύσεις — Άρθρο 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησεως, άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ) — Αμφισβήτηση νομιμότητας της αποφάσεως — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Εκτίμηση πραγματικών περιστατικών — Συμβατότητα των επιβαρύνσεων φορολογικού χαρακτήρα προς τη Συνθήκη ΕΚ) 14
2009/C 44/23	Υπόθεση C-336/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG κατά Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk (Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 31, παράγραφος 1 — Εύλογες υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος («must carry») — Εθνική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τους διαχειριστές αναλογικών καλωδιακών δικτύων να ενσωματώνουν στα καλωδιακά δίκτυά τους όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα που γίνονται δεκτά για επίγεια μετάδοση — Αρχή της αναλογικότητας) 14
2009/C 44/24	Υπόθεση C-337/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ibrahim Altun κατά Stadt Böblingen (Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα διαμονής τέκνου Τούρκου εργαζομένου — Ένταξη του εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας — Ακούσια ανεργία — Εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας στους Τούρκους πρόσφυγες — Προϋποθέσεις απώλειας των κεκτημένων δικαιωμάτων) 15
2009/C 44/25	Υπόθεση C-349/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sorporé — Organizações de Calçado Lda κατά Fazenda Pública (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών) 16
2009/C 44/26	Υπόθεση C-384/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wienstrom GmbH κατά Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Ενισχύσεις που κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά — Διαφορά μεταξύ του αποδέκτη των ενισχύσεων και των εθνικών αρχών σχετικά με το ύψος των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα — Ρόλος του εθνικού δικαστή) 16
2009/C 44/27	Υπόθεση C-414/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Magoora sp. zoo κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφοι 2 και 6 — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Έκπτωση του ΦΠΑ επί της αγοράς καυσίμων για ορισμένα οχήματα ανεξάρτητα από τον σκοπό χρήσεως των οχημάτων αυτών — Εν τοις πράγμασι περιορισμός του δικαιώματος εκπτώσεως — Περιπτώσεις αποκλεισμού προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας) 17

2009/C 44/28	Υπόθεση C-442/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein Radetzky-Orden κατά Bundesvereinigung Kameradschaft «Feldmarschall Radetzky» (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 12 — Έκπτωση — Σημεία καταχωρισθέντα από μη κερδοσκοπική ένωση — Έννοια της φράσεως «ουσιαστική χρήση» σήματος — Φιλανθρωπικές δραστηριότητες) 17	17
2009/C 44/29	Υπόθεση C-443/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Μιχαήλ Ζουριδάκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII για την κατάταξη των υπαλλήλων που προσλαμβάνονται μετά την 1η Μαΐου 2004 — Διαβούλευση με την επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Απουσία προσβολής των κεκτημένων δικαιωμάτων και της αρχής της ίσης μεταχείρισης) 18	18
2009/C 44/30	Υπόθεση C-480/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/59/ΕΚ — Λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου — Παράλειψη καταρτίσεως, εφαρμογής ή εγκρίσεως προγραμμάτων παραλαβής και διακίνησης των αποβλήτων για όλους τους λιμένες) 18	18
2009/C 44/31	Υπόθεση C-488/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Court of Session (Scotland) (Εδιμβούργο — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Royal Bank of Scotland Group plc κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για φορολογητέες όσο και για απαλλασσόμενες πράξεις — Αναλογική έκπτωση του φόρου (pro rata) — Υπολογισμός — Μέθοδοι του άρθρου 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Υποχρέωση εφαρμογής του κανόνα στρογγυλοποίησης του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο) 19	19
2009/C 44/32	Υπόθεση C-491/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Landesgericht für Strafsachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Vladimír Turanský (Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή ne bis in idem — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της φράσης «δικάστηκε αμετάκλητα» — Απόφαση με την οποία μια αστυνομική αρχή διατάσσει την προσωρινή παύση ποινικής δίωξης — Απόφαση που δεν εξαλείφει, κατά την εθνική νομοθεσία, τη δυνατότητα άσκησης ποινικής δίωξης ούτε έχει αποτελέσματα επιβάλλοντα την εφαρμογή της αρχής ne bis in idem) 19	19
2009/C 44/33	Υπόθεση C-517/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 (αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Afton Chemical Limited κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή — Άρθρα 2, παράγραφοι 2 και 3, και 8, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 2, παράγραφοι 2 έως 4, στοιχείο β' — Πεδίο εφαρμογής — Πρόσθετα καυσίμων τα οποία έχουν την ιδιότητα πετρελαιοειδών ή ενεργειακών προϊόντων, αλλά δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων — Εθνικό καθεστώς φορολογίας) 20	20
2009/C 44/34	Υπόθεση C-549/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Friederike Wallentin-Hermann κατά Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA (Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5 — Αποζημίωση και παροχή βοήθειας στους επιβάτες σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης — Ματαιώση οφειλόμενη σε έκτακτες περιστάσεις που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν έστω και αν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα) 20	20
2009/C 44/35	Υπόθεση C-13/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Erich Stamm, Anneliese Hauser (Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Ίση μεταχείριση — Παραμεθόριοι ελεύθεροι επαγγελματίες — Αγροτική μίσθωση — Γεωργική διάρθρωση) 21	21

2009/C 44/36	Υπόθεση C-273/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/81/ΕΚ — Ατμοσφαιρικοί ρύποι — Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών — Παράλειψη κοινοποίησης προγραμμάτων μείωσης εκπομπών, εθνικών απογραφών εκπομπών και ετησίων προβλέψεων εκπομπών για το 2010)	22
2009/C 44/37	Υπόθεση C-328/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	22
2009/C 44/38	Υπόθεση C-388/08 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Artur Leymann, Aleksei Pustovarov (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 27 — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Αρχή της ειδικότητας — Διαδικασία συγκατάθεσης)	23
2009/C 44/39	Υπόθεση C-551/07: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Deniz Sahin κατά Bundesminister für Inneres (Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 18 ΕΚ και 39 ΕΚ — Δικαίωμα για σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος εισήλθε στο έδαφος κράτους μέλους ως αιτών άσυλο και, ακολούθως, νυμφεύθηκε υπήκοο άλλου κράτους μέλους)	23
2009/C 44/40	Υπόθεση C-25/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 2008 — Giuseppe Gargani κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή του προέδρου της επιτροπής νομικών υποθέσεων του Κοινοβουλίου κατά της «ενέργειας» του Προέδρου του Κοινοβουλίου που οδήγησε στην κατάθεση παρατηρήσεων εξ ονόματος του Κοινοβουλίου σε υπόθεση του Δικαστηρίου με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής)	24
2009/C 44/41	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-180/08 και C-186/08: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2008 [αιτήσεις του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Μαρία Κασρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Αναγνώριση των διπλωμάτων — Σπουδές περατωθείσες σε «εργαστήριο ελευθέρων σπουδών» μη αναγνωριζόμενο ως εκπαιδευτικό ίδρυμα από το κράτος μέλος υποδοχής — Ψυχολόγος)	25
2009/C 44/42	Υπόθεση C-434/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) την 1η Οκτωβρίου 2008 — Arnold και Johann Harms ως αστικά εταιρία κατά Freerk Heidinga	25
2009/C 44/43	Υπόθεση C-473/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sächsisches Finanzgericht (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2008 — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz κατά Finanzamt Dresden I	26
2009/C 44/44	Υπόθεση C-486/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 12 Οκτωβρίου 2008 — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols κατά Land Tirol	26
2009/C 44/45	Υπόθεση C-491/08: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	27
2009/C 44/46	Υπόθεση C-496/08 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Νοεμβρίου 2008 οι Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau και Francisco Javier Solana Ramos κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 18 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-47/05 (Angé Serrano κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου)	27
2009/C 44/47	Υπόθεση C-510/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 24 Νοεμβρίου 2008 — Vera Mattner κατά Finanzamt Velbert	28
2009/C 44/48	Υπόθεση C-512/08: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	29

2009/C 44/49	Υπόθεση C-515/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Νοεμβρίου 2008 — Ποινική δίκη κατά Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda 29	29
2009/C 44/50	Υπόθεση C-519/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) στις 27 Νοεμβρίου 2008 Αρχοντία Κούκου κατά Ελληνικού Δημοσίου 30	30
2009/C 44/51	Υπόθεση C-526/08: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 31	31
2009/C 44/52	Υπόθεση C-529/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 — Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz κατά Deutsche Lufthansa AG 32	32
2009/C 44/53	Υπόθεση C-533/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Δεκεμβρίου 2008 — TNT Express Nederland BV κατά AXA Versicherung AG 32	32
2009/C 44/54	Υπόθεση C-534/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Δεκεμβρίου 2008 — KLG Europe Eersel BV κατά Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH 33	33
2009/C 44/55	Υπόθεση C-536/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Staatssecretaris van Financiën κατά X 33	33
2009/C 44/56	Υπόθεση C-537/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2008 η Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), της 24 Σεπτεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, υποστηριζόμενη από το Freistaat Thüringen και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 34	34
2009/C 44/57	Υπόθεση C-539/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Staatssecretaris van Financiën κατά fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV 35	35
2009/C 44/58	Υπόθεση C-544/08: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας 35	35
2009/C 44/59	Υπόθεση C-554/08 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2008 η Le Carbone Lorraine κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-73/04, Carbone Lorraine κατά Επιτροπής 35	35
2009/C 44/60	Υπόθεση C-556/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας 36	36
2009/C 44/61	Υπόθεση C-557/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας 36	36
2009/C 44/62	Υπόθεση C-561/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής 37	37
2009/C 44/63	Υπόθεση C-566/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 37	37
2009/C 44/64	Υπόθεση C-567/08: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 38	38
2009/C 44/65	Υπόθεση C-574/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου 38	38
2009/C 44/66	Υπόθεση C-575/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου 39	39

2009/C 44/67	Υπόθεση C-583/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2008 Ο Χρίστος Γκόγκος κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-66/04, Χρίστος Γκόγκος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 39	39
2009/C 44/68	Υπόθεση C-585/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberstet Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Δεκεμβρίου 2008 — Peter Pammer κατά Reederei Karl Schlüter GmbH & Co. KG 40	40
Πρωτοδικείο		
2009/C 44/69	Υπόθεση T-211/04 και T-215/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Government of Gibraltar και Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με τη μεταρρύθμιση του φόρου εισοδήματος εταιριών από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ — Απόφαση με την οποία το καθεστώς ενισχύσεων κρίθηκε ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά — Περιφερειακή επιλεκτικότητα — Ουσιαστική επιλεκτικότητα) 41	41
2009/C 44/70	Υπόθεση T-144/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Muñiz κατά Επιτροπής (Πρόσβαση σε έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα αφορώντα συνεδρίαση της ομάδας εργασίας του τμήματος «Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία (μηχανικά/διάφορα)» της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Απαγόρευση πρόσβασης — Εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψης απόφασης) 41	41
2009/C 44/71	Υπόθεση T-455/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Componenta κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Τομέας της μεταλλουργίας — Απόκτηση μεριδίου συμμετοχής σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, το οποίο κατείχε επιχείρηση, και εξόφληση δανείου χορηγηθέντος από την επιχείρηση στην εταιρία έναντι επενδύσεως εκ μέρους της εν λόγω επιχείρησης — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση ως μη συμβατή με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την επιστροφή της — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Αποτίμηση της αξίας των μετοχών εταιρίας επενδύσεων σε ακίνητα — Αποτίμηση της αξίας των ακινήτων που ανήκουν σε εταιρία — Υποχρέωση αιτιολόγησας — Εξέταση αυτεπαγγέλτως) 42	42
2009/C 44/72	Υπόθεση T-85/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — General Química κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας χημικών προϊόντων για την επεξεργασία καουτσούκ — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών και καθορισμός τιμών — Ευθύνη μητρικής εταιρίας — Αλληλέγγυα ευθύνη — Πρόστιμο — Ανακοίνωση περί συνεργασίας) 42	42
2009/C 44/73	Υπόθεση T-285/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE FRIAS — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα TORRES και LAS TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως) 43	43
2009/C 44/74	Υπόθεση T-286/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE GAZATE — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα TORRES και LAS TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως) 43	43
2009/C 44/75	Υπόθεση T-287/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Peñalba Lopez (Torre Albéniz) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Torre Albéniz — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα TORRES — Σχετικός λόγος απόρριψης — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως) 44	44
2009/C 44/76	Υπόθεση T-8/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος TG Torre Galatea — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα TORRES 10 — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως) 44	44

2009/C 44/77	Υπόθεση T-16/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENÍTEZ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE BENÍTEZ — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά εθνικά, κοινοτικά και διεθνή σήματα περιλαμβάνοντα το στοιχείο πλειόνων πύργων — Σχητικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως) 45	45
2009/C 44/78	Συνεκδικασθείσες αποφάσεις T-90/07 και T-99/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Βέλγιο και Επιτροπή κατά Genette («Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλικές υποθέσεις — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Απόφαση με την οποία δεν επιτράπηκε σε υπάλληλο να αποσύρει αίτηση μεταφοράς και να υποβάλει νέα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης — Τροποποίηση του αντικείμενου της διαφοράς — Απαράδεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε στον πρώτο βαθμό») 45	45
2009/C 44/79	Υπόθεση T-293/07 P: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Lofaro κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτο υπάλληλοι — Προθεσμία διοικητικής ενστάσεως — Ημερομηνία υποβολής της διοικητικής ενστάσεως — Παραλαβή από τη διοίκηση — Αρχή της ασφάλειας δικαίου) 46	46
2009/C 44/80	Υπόθεση T-227/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — RSA Security Ireland κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό δασμολόγιο — Κατάταξη στη συνδυασμένη ονοματολογία — Πρόσωπο το οποίο δεν αφορά ατομικά η προσβαλλόμενη πράξη — Απαράδεκτο») 46	46
2009/C 44/81	Υπόθεση T-169/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Hennig Arzneimittel (Cellutrim) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα Cellutrim — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Cellidrin — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 46	46
2009/C 44/82	Υπόθεση T-210/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — RSA Security Ireland κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό Δασμολόγιο — Παροχή δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών — Αρμοδιότητα των εθνικών τελωνειακών αρχών — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο) 47	47
2009/C 44/83	Υπόθεση T-406/08: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 — ICF κατά Επιτροπής 47	47
2009/C 44/84	Υπόθεση T-502/08: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2008 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ — Deutsche BP (SunGasoline) 48	48
2009/C 44/85	Υπόθεση T-503/08: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2008 — Rundpack κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση κυπέλλου) 48	48
2009/C 44/86	Υπόθεση T-504/08: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2008 — Mologen κατά ΓΕΕΑ (dSLIM) 49	49
2009/C 44/87	Υπόθεση T-505/08: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Nadine Trautwein Rolf Trautwein κατά ΓΕΕΑ (Hunter) 49	49
2009/C 44/88	Υπόθεση T-513/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-135/07, Smadja κατά Επιτροπής 50	50
2009/C 44/89	Υπόθεση T-515/08: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Νοεμβρίου 2008 — Mauerhofer κατά Επιτροπής 50	50
2009/C 44/90	Υπόθεση T-516/08: Αγωγή της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Eriksen κατά Επιτροπής 51	51
2009/C 44/91	Υπόθεση T-524/08: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — AIB-Vinçotte Luxembourg κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 51	51

2009/C 44/92	Υπόθεση T-525/08: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2008 — Poste Italiane κατά Επιτροπής	52
2009/C 44/93	Υπόθεση T-526/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-44/05, Strack κατά Επιτροπής	53
2009/C 44/94	Υπόθεση T-532/08: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2008 — Norilsk Nickel Harjavalta Oy και Umicore NV κατά Επιτροπής	53
2009/C 44/95	Υπόθεση T-533/08: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — Telekomunikacja Polska κατά Επιτροπής	54
2009/C 44/96	Υπόθεση T-534/08: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2008 — Granuband κατά ΓΕΕΑ — Granuflex (GRANUflex)	55
2009/C 44/97	Υπόθεση T-539/08: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2008 — Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής	55
2009/C 44/98	Υπόθεση T-540/08: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2008 — Esso κ.λπ. κατά Επιτροπής	56
2009/C 44/99	Υπόθεση T-541/08: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Sasol κ.λπ. κατά Επιτροπής	57
2009/C 44/100	Υπόθεση T-542/08: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΧΠ	58
2009/C 44/101	Υπόθεση T-546/08: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Villa Almè κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Marqués de Murrieta (i GAI)	59
2009/C 44/102	Υπόθεση T-548/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Total κατά Επιτροπής	59
2009/C 44/103	Υπόθεση T-549/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής	60
2009/C 44/104	Υπόθεση T-558/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Eni SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	61
2009/C 44/105	Υπόθεση T-559/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — STIM d'Orbigny κατά Επιτροπής	61
2009/C 44/106	Υπόθεση T-562/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Repsol YPF Lubrificantes y especialidades κ.λπ. κατά Επιτροπής	62
2009/C 44/107	Υπόθεση T-563/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — CM Capital Markets κατά ΓΕΕΑ — Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)	63
2009/C 44/108	Υπόθεση T-564/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Monoscoop BV κατά ΓΕΕΑ (SUDOKU SAMURAI BINGO)	64
2009/C 44/109	Υπόθεση T-572/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-90/07, Traore κατά Επιτροπής	64
2009/C 44/110	Υπόθεση T-577/08: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2008 — Proges κατά Επιτροπής	65
2009/C 44/111	Υπόθεση T-579/08: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Eridania Sadam κατά Επιτροπής	65
2009/C 44/112	Υπόθεση T-580/08: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — PJ Hungary κατά ΓΕΕΑ — Pepekillo (PEPEQUILLO)	66
2009/C 44/113	Υπόθεση T-587/08: Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2008 — Fresh Del Monte Produce κατά Επιτροπής	66

2009/C 44/114	Υπόθεση T-588/08: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — Dole Food και Dole Germany κατά Επιτροπής	67
2009/C 44/115	Υπόθεση T-324/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Plant κ.λπ. κατά Επιτροπής	68
2009/C 44/116	Υπόθεση T-489/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Insight Direct USA κατά ΓΕΕΑ — Net Insight (Insight)	68
2009/C 44/117	Υπόθεση T-347/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — iTouch International κατά ΓΕΕΑ — Touchnet Information Systems (iTouch)	68

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 44/118	Υπόθεση F-48/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Νοεμβρίου 2008 — Avanzata κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Κατάταξη και αποδοχές — Πρώην μισθωτοί με σχέση εργασίας διεπόμενη από το δίκαιο του Λουξεμβούργου)	69
2009/C 44/119	Υπόθεση F-148/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Collé κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Διαδικασία χορηγίσεως μονάδων αξιολογήσεως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Συγκριτική εξέταση μονάδων αξιολογήσεως)	69
2009/C 44/120	Υπόθεση F-50/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Hristova κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Απόρριψη της υποψηφιότητας — Αιτιολογία — Διπλώματα)	70
2009/C 44/121	Υπόθεση F-53/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Iordanova κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Απόρριψη της υποψηφιότητας — Διπλώματα)	70
2009/C 44/122	Υπόθεση F-58/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Collotte κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)	70
2009/C 44/123	Υπόθεση F-66/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Dubus και Leveque κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)	71
2009/C 44/124	Υπόθεση F-90/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2008 — Traore κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ανακοίνωση κενής θέσης — Απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Συμφέρον της υπηρεσίας)	71
2009/C 44/125	Υπόθεση F-92/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Envaets κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)	72
2009/C 44/126	Υπόθεση F-93/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Beatriz Acosta Iborra κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)	72
2009/C 44/127	Υπόθεση F-126/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008 — Van Beers κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Διαδικασία πιστοποίησης — Περίοδος 2006 — Μη εγγραφή στον πίνακα των προεπιλεγέντων υπαλλήλων — Άρθρο 45α του ΚΥΚ)	73

2009/C 44/128	Υπόθεση F-144/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευσταδόπουλος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Πρώην έκτακτοι υπάλληλοι — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2689/95 — Αποζημίωση εξόδου από την υπηρεσία — Συνυπολογισμός ενός «κινήτρου παραγωγικότητας» για τον προσδιορισμό του ποσού των ακαθάριστων αποδοχών στο πλαίσιο των νέων καθηκόντων του ενδιαφερομένου) 73	73
2009/C 44/129	Υπόθεση F-48/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Οκτωβρίου 2008 — Ortega Serrano κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Προδήλως απαράδεκτο — Αδύνατη η εκπροσώπηση του προσφεύγοντος από δικηγόρο που δεν είναι τρίτος — Ευεργέτημα της πενίας — Αίτηση παρεμβάσεως) 73	73
2009/C 44/130	Υπόθεση F-64/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Nijss κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 35, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του Κανονισμού Διαδικασίας — Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών με το δικόγραφο της προσφυγής — Διαδικασία βαθμολογήσεως — Διορισμός του βαθμολογητή και του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή — Απουσία βλαπτικής πράξεως — Προδήλως απαράδεκτο) 74	74
2009/C 44/131	Υπόθεση F-80/08 R: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Wenig κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως με την οποία τέθηκε σε αργία ο προσφεύγων — Επείγον — Δεν συντρέχει) 74	74
2009/C 44/132	Υπόθεση F-89/08: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2008 — P κατά Κοινοβουλίου 74	74
2009/C 44/133	Υπόθεση F-92/08: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2008 — Marli Bertotele κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 75	75
2009/C 44/134	Υπόθεση F-93/08: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2008 — N κατά Κοινοβουλίου 75	75
2009/C 44/135	Υπόθεση F-96/08: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Νοεμβρίου 2008 — Cerafogli κατά ΕΚΤ 75	75
2009/C 44/136	Υπόθεση F-97/08: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Fuller-Tomlinson κατά Κοινοβουλίου 76	76
2009/C 44/137	Υπόθεση F-98/08: Προσφυγή-αγωγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2008 — Nijss κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου 76	76
2009/C 44/138	Υπόθεση F-101/08: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Παππάς κατά Επιτροπής 77	77
2009/C 44/139	Υπόθεση F-103/08: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Katrakasas κατά Επιτροπής 77	77
2009/C 44/140	Υπόθεση F-104/08: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2008 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου 77	77
2009/C 44/141	Υπόθεση F-14/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — X κατά Κοινοβουλίου 78	78
2009/C 44/142	Υπόθεση F-22/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Miguelez Herreras κατά Επιτροπής 78	78
2009/C 44/143	Υπόθεση F-23/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Di Bucci κατά Επιτροπής 78	78
2009/C 44/144	Υπόθεση F-24/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Wilms κατά Επιτροπής 78	78

Σημείωση για τον αναγνώστη (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 44/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 32 της 7.2.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 19 της 24.1.2009

EE C 6 της 10.1.2009

EE C 327 της 20.12.2008

EE C 313 της 6.12.2008

EE C 301 της 22.11.2008

EE C 285 της 8.11.2008

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Wellcome Foundation Ltd κατά Paranova Pharmazeutika Handels GmbH

(Υπόθεση C-276/05) ⁽¹⁾

(Σήματα — Φαρμακευτικά προϊόντα — Ανασυσκευασία — Παράλληλη εισαγωγή — Ουσιώδης αλλαγή της εξωτερικής εμφάνισης της συσκευασίας — Υποχρέωση προηγούμενης ειδοποίησης)

(2009/C 44/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Wellcome Foundation Ltd

κατά

Paranova Pharmazeutika Handels GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 7 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Ανασυσκευασία φαρμακευτικού προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο παράλληλης εισαγωγής — Ουσιώδης τροποποίηση της εμφάνισης της συσκευασίας — Έκταση της υποχρέωσης προειδοποίησης

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, έχει την έννοια ότι, αν αποδεικνύεται ότι η ανασυσκευασία του φαρμακευτικού προϊόντος, μέσω νέας συσκευασίας τούτου, είναι αναγκαία για τη μεταγενέστερη διάθεσή του στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους

εισαγωγής, η εξωτερική εμφάνιση της εν λόγω συσκευασίας πρέπει να εκτιμάται μόνο σε σχέση με την προϋπόθεση ότι αυτή δεν πρέπει να είναι τοιαύτη ώστε να μπορεί να βλάψει τη φήμη του σήματος και τη φήμη του δικαιούχου του.

2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, έχει την έννοια ότι στον παράλληλο εισαγωγέα αποκείται να παρέχει στον δικαιούχο του σήματος τις αναγκαίες και επαρκείς πληροφορίες για να καθίσταται δυνατό στον τελευταίο να εξακριβώνει ότι η ανασυσκευασία του προϊόντος υπό το εν λόγω σήμα είναι αναγκαία για τη διάθεσή του στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους εισαγωγής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Les Éditions Albert René Sàrl κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Orange A/S

(Υπόθεση C-16/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρα 8 και 63 — Λεκτικό σήμα MOBILIX — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού και εθνικού λεκτικού σήματος OBELIX — Μερική απόρριψη της ανακοπής — Reformatio in rebus — Θεωρία της «εξουδετέρωσης» — Τροποποίηση του αντικείμενου της διαφοράς — Έγγραφα επισυναφθέντα στο δικόγραφο της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής ως νέα απόδειξη)

(2009/C 44/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Les Éditions Albert René Sàrl (εκπρόσωπος: J. Pagenberg, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Orange A/S (εκπρόσωπος: J. Balling, advokat)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2005, T-336/03, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ και Orange (MOBILIX), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως ασκήθις από τον δικαιούχο του λεκτικού κοινοτικού και εθνικού σήματος «OBELIX» για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες που κατατάσσονται, μεταξύ άλλων, στις κλάσεις 9, 16, 28, 35, 41 και 42 κατά της αποφάσεως R 559/2002-4 του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Ιουλίου 2003, περί εν μέρει απορρίψεως της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της αιτήσεως για την καταχώριση του λεκτικού σήματος «MOBILIX» για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες που κατατάσσονται στις κλάσεις 9, 16, 35, 37, 38 και 42

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει Les Éditions Albert René Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Szegedi Ítéldőbír (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

(Υπόθεση C-210/06) (¹)

(Μεταφορά της έδρας εταιρίας σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό της συστάσεώς της — Αίτηση τροποποιήσεως της σχετικής με την έδρα εγγραφής στο μητρώο εταιριών — Απόρριψη — Έφεση κατ' αποφάσεως δικαστηρίου επιφορτισμένου με την τήρηση του μητρώου εταιριών — Άρθρο 234 ΕΚ — Προδικαστική παραπομπή — Παραδεκτό — Έννοια του όρου «δικαστήριο» — Έννοια του όρου «δικαστήριο κράτους μέλους του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου» — Έφεση κατ' αποφάσεως διατάσσουσας την προδικαστική παραπομπή — Εξουσία του δικάζοντος κατ' έφεση δικαστή να ανακαλέσει την απόφαση αυτή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ)

(2009/C 44/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Ítéldőbír

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Szegedi Ítéldőbír — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ, 48 ΕΚ και 234 ΕΚ — Δεν είναι δυνατή η μεταφορά της έδρας εταιρίας, συσταθείσας σύμφωνα με το δίκαιο ενός κράτους μέλους, προς άλλο κράτος μέλος, χωρίς προηγούμενη εκκαθάριση στο κράτος μέλος της αρχικής έδρας

Διατακτικό

- 1) Δικαστήριο όπως το αιτούν, το οποίο επιλαμβάνεται εφέσεως κατ' αποφάσεως εκδοθείσας από δικαστήριο επιφορτισμένο με την τήρηση του μητρώου εταιριών, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση περί τροποποιήσεως μιας καταχωρίσεως στο μητρώο αυτό, πρέπει να χαρακτηριστεί ως δικαστήριο που δύναται να υποβάλει αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, παρά το γεγονός ότι ούτε η εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ούτε η εκδίκαση της εφέσεως γίνεται κατ' αντιμωλία.
- 2) Δικαστήριο όπως το αιτούν, του οποίου οι αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο διαφοράς όπως η διαφορά της κύριας δίκης μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναίρεσεως, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, υπό την έννοια του άρθρου 234, τρίτο εδάφιο, ΕΚ.
- 3) Εφόσον οι κανόνες του εθνικού δικαίου που αφορούν το δικαίωμα εφέσεως κατ' αποφάσεως διατάσσουσας την προδικαστική παραπομπή προβλέπουν ότι ολόκληρη η υπόθεση της κύριας δίκης παραμένει εκκρεμής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, μόνο δε η απόφαση περί παραπομπής αποτελεί αντικείμενο περιορισμένης εφέσεως, το άρθρο 234, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ έχει την έννοια ότι η αρμοδιότητα την οποία απονέμει η διάταξη αυτή σε κάθε εθνικό δικαστήριο να διατάσσει την προδικαστική παραπομπή ενώπιον του Δικαστηρίου δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από την εφαρμογή τέτοιων κανόνων οι οποίοι επιτρέπουν στο κατ' έφεση δικάζον δικαστήριο να μεταρρυθμίσει την απόφαση η οποία διατάσσει την προδικαστική παραπομπή ενώπιον του Δικαστηρίου, να καταργήσει την παραπομπή αυτή και να διατάξει το δικαστήριο που εξέδωσε την εν λόγω απόφαση να επαναλάβει την ανασταλείσα εσωτερικού δικαίου διαδικασία.
- 4) Στο παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν την κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία εμποδίζει την εταιρία που έχει συσταθεί δυνάμει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους αυτού να μεταφέρει την έδρα της εντός άλλου κράτους μέλους, διατηρώντας συγχρόνως την ιδιότητα της εταιρίας που διέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου συνεστήθη.

(¹) ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-338/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Άρθρα 29 και 42 — Ανώνυμες εταιρίες — Αύξηση κεφαλαίου — Δικαίωμα προτιμήσεως κατά την ανάληψη μετοχών και ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές — Αποκλεισμός — Προστασία των μετόχων — Ίση μεταχείριση)

(2009/C 44/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: E. Osñiecka-Tamecka), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: V. Jackson, επικουρούμενη από τη J. Stratford, barrister)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 29 και 42 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανώνυμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 44) — Παράλειψη προστασίας των μετόχων της μειοψηφίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας:

- παρέχοντας το δικαίωμα προτιμήσεως κατά την ανάληψη μετοχών, σε περίπτωση αύξησης του κεφαλαίου καλυφθείσας με εισφορές σε μετρητά, όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές,
- παρέχοντας το δικαίωμα προτιμήσεως κατά την ανάληψη μετατρέψιμων σε μετοχές ομολογιών όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους μετατρέψιμων σε μετοχές ομολογιών προηγούμενων εκδόσεων και
- μη προβλέποντας ότι η γενική συνέλευση των μετόχων μπορεί να αποφασίζει τον αποκλεισμό του δικαιώματος προτιμήσεως κατά την ανάληψη των μετατρέψιμων σε μετοχές ομολογιών,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 29 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά

την έννοια του άρθρου [48], δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανώνυμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 261 της 28.10.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — British Aggregates Association κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-487/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Κρατική ενίσχυση — Περιβαλλοντικός φόρος επί των αδρανών υλικών στο Ηνωμένο Βασίλειο)

(2009/C 44/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: British Aggregates Association (εκπρόσωποι: C Pouncey, Solicitor, L. Van den Hende, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Flett, B. Martenczuk και T. Scharf), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: T. Harris, M. Hall και G. Facenna)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, British Aggregates κατά Επιτροπής (T-210/02) με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμη αίτηση περί μερικής ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής C(2002) 1478 τελ., της 24ης Απριλίου 2002, περί μη προβολής αντιρρήσεων έναντι του φόρου επί των αδρανών υλικών στο Ηνωμένο Βασίλειο (Κρατική ενίσχυση N. 863/01 — Ηνωμένο Βασίλειο, Aggregates Levy)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, British Aggregates Association κατά Επιτροπής (T-210/02).

- 2) Παραπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heinz Huber κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-524/06) (¹)

(Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Ευρωπαϊκή ιθαγένεια — Αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων λόγω ιθαγένειας — Οδηγία 95/46/EK — Έννοια της «αναγκαιότητας» — Γενική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πολίτες της Ένωσης υπηκόους άλλου κράτους μέλους — Κεντρικό μητρώο αλλοδαπών)

(2009/C 44/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heinz Huber

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Ερμηνεία των άρθρων 12, εδάφιο 1, 17, 18, παρ. 1, και 43, εδάφιο 1, ΕΚ καθώς και του άρθρου 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα τη γενική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των πολιτών των άλλων κρατών μελών σε κεντρικό μητρώο αλλοδαπών, αφιστάμενη από την εθνική ρύθμιση περί των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των πολιτών του οικείου κράτους, των οποίων η επεξεργασία πραγματοποιείται μόνο στα δημοτικά μητρώα δήλωσης κατοικίας

Διατακτικό

- 1) Σύστημα επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σχετικό με πολίτες της Ένωσης μη υπηκόους του οικείου κράτους μέλους, όπως αυτό που τέθηκε σε εφαρμογή από τον νόμο για το κεντρικό μητρώο αλλοδαπών (Gesetz über das Ausländerzentralregister), της 2ας Σεπτεμβρίου 1994, όπως έχει τροποποιηθεί από τον νόμο της 21ης Ιουνίου 2005, το οποίο

έχει ως σκοπό την υποστήριξη των εθνικών αρχών που είναι επιφορτισμένες με τη σχετική με το δικαίωμα διαμονής ρύθμιση, συνάδει με την περί αναγκαιότητας επιταγή του άρθρου 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, όπως έχει ερμηνευθεί υπό το φως της απαγορεύσεως διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, μόνον:

- εάν περιέχει αποκλειστικά τα δεδομένα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή από τις εν λόγω αρχές της ρυθμίσεως αυτής και
- εάν ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας του παρέχει τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης εφαρμογής της ρυθμίσεως αυτής όσον αφορά τους πολίτες της Ένωσης μη υπηκόους του κράτους μέλους αυτού.

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει τα στοιχεία αυτά στην περίπτωση της κύριας δίκης.

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αναγκαίες υπό την έννοια του άρθρου 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46 η αποθήκευση και η επεξεργασία ονομαστικών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο μητρώου όπως το κεντρικό μητρώο αλλοδαπών για λόγους στατιστικής.

- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει τη δημιουργία από ένα κράτος μέλος ειδικού συστήματος επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των πολιτών της Ένωσης που δεν είναι υπήκοοι του κράτους μέλους αυτού με σκοπό την καταπολέμηση της εγκληματικότητας.

(¹) ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Masdar (UK) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-47/07 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αγωγή εξ αδικαιολογήτου πλουτισμού της Κοινότητας — Προγράμματα κοινοτικής συνδρομής — Παρατυπίες του αντισυμβαλλομένου της Επιτροπής — Υπηρεσίες παρασχεθείσες από υπερβολάβο — Μη πληρωμή — Κίνδυνοι συμφυείς των οικονομικών δραστηριοτήτων — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Υποχρέωση επιμέλειας της κοινοτικής διοίκησης)

(2009/C 44/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Masdar (UK) Ltd (εκπρόσωποι: A. P. Bentley, QC, και P. Green, barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και M. Wilderspin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως ασφαλισίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-333/03, Masdar (UK) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία απέρριψε ως αβάσιμη αγωγή αποζημιώσεως με αντικείμενο αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της αρνήσεως της Επιτροπής να της καταβάλει την αμοιβή για τις υπηρεσίες που υποστηρίζει ότι παρέσχε στο πλαίσιο δύο σχεδίων του προγράμματος TACIS στη Μολδαβία και στη Ρωσία.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Masdar (UK) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge — SPF Finances κατά Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Υπόθεση C-48/07) (¹)

(Φόροι εταιριών — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Ιδιότητα μητρικής εταιρίας — Συμμετοχή στο κεφάλαιο — Επικαρπία επί εταιρικής μερίδας)

(2009/C 44/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État belge — SPF Finances

κατά

Les Vergers du Vieux Tauves SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Liège — Ερμηνεία των άρθρων 3, 4 και 5 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (EE L 225, σ. 6) — Έννοια της συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο θυγατρικής εγκατεστημένης εντός άλλου κράτους μέλους — Ζήτημα σχετικά με το αν επαρκεί ένα δικαίωμα επικαρπίας επί των αντιστοιχούντων στο εταιρικό κεφάλαιο τίτλων ή αν επιβάλλεται η κτήση κατά πλήρη

κυριότητα, προκειμένου να γίνεται έκπτωση του φόρου επί των εισπραττομένων μερισμάτων

Διατακτικό

Η έννοια της συμμετοχής στο κεφάλαιο εταιρίας άλλου κράτους μέλους κατά το άρθρο 3 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, δεν περιλαμβάνει την επικαρπία μεριδίων.

Εντούτοις, σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας που εγγυάται η Συνθήκη ΕΚ, οι οποίες ισχύουν σε καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται διαφορετικά κράτη, όταν ένα κράτος μέλος, προς αποφυγή της διπλής φορολογίας των εισπραττομένων μερισμάτων, προβλέπει φοροαπαλλαγή τόσο των μερισμάτων τα οποία λαμβάνει μια ημεδαπή εταιρία από άλλη ημεδαπή εταιρία, μερίδια της οποίας κατέχει κατά πλήρη κυριότητα, όσο και εκείνων τα οποία λαμβάνει μια ημεδαπή εταιρία από άλλη ημεδαπή εταιρία όταν έχει απλώς επικαρπία επί μεριδίων της, προκειμένου περί φοροαπαλλαγής των εισπραττομένων μερισμάτων πρέπει να επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση στα μερίσματα τα οποία εισπράττει μια εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος από μια ημεδαπή εταιρία της οποίας μερίδια κατέχει κατά πλήρη κυριότητα και στα μερίσματα τα οποία εισπράττει μια ημεδαπή εταιρία που έχει απλώς επικαρπία των οικείων μεριδίων.

(¹) EE C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tietosuojavaltuutettu κατά Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy

(Υπόθεση C-73/07) (¹)

(Οδηγία 95/46/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Επεξεργασία και κυκλοφορία φορολογικών στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα — Προστασία των φυσικών προσώπων — Ελευθερία λόγου)

(2009/C 44/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tietosuojavaltuutettu

κατά

Satakunnan Markkinapörssi Oy, Satamedia Oy

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, 9 και 17, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Πεδίο εφαρμογής — Συλλογή, δημοσίευση, παραχώρηση και επεξεργασία, στο πλαίσιο συστήματος σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS), μη απόρρητων φορολογικών δεδομένων σχετικά με το ύψος των φορολογουμένων εισοδημάτων και την περιουσία φυσικών προσώπων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια δραστηριότητα που συνίσταται:

- στη συλλογή από τα δημόσια έγγραφα των φορολογικών αρχών στοιχείων σχετικών με τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και με την περιουσία φυσικών προσώπων, και η περαιτέρω επεξεργασία τους προκειμένου τα στοιχεία αυτά να δημοσιευθούν,
- στη δημοσίευσή τους με αλφαβητική σειρά και ανά κατηγορία εισοδημάτων, με τη μορφή ονομαστικών καταλόγων ανά δήμο ή κοινότητα κατοικίας,
- στην περαιτέρω παράδοσή τους με τη μορφή ψηφιακών δίσκων CD-ROM προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για εμπορικό σκοπό,
- στην επεξεργασία τους στο πλαίσιο υπηρεσίας σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS) η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να πληροφορούνται τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση κάποιου ατόμου, αποστέλλοντας ένα τέτοιο μήνυμα με το όνομα και τον δήμο κατοικίας του

πρέπει να θεωρηθεί ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

2) Το άρθρο 9 της οδηγίας έχει την έννοια ότι οι δραστηριότητες που απαριθμεί το πρώτο ερώτημα, στοιχεία α' έως δ', όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφορώσες δεδομένα που προέρχονται από δημόσια έγγραφα κατά την εθνική νομοθεσία, πρέπει να θεωρούνται ως δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ασκούμενες «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αν με αυτές σκοπείται αποκλειστικά να ανακοινώνονται στο κοινό πληροφορίες, απόψεις ή ιδέες, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει.

3) Δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως εκείνες περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ' και δ', σχετικές με αρχεία δημοσίων αρχών περιλαμβάνονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Coop de France bétail et viande, πρώην Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Γαλλικής Δημοκρατίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-101/07 P και C-110/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του βοείου κρέατος — Συμφωνία συναφθείσα μεταξύ εθνικών ομοσπονδιών κτηνοτρόφων και σφαγέων με αντικείμενο την αναστολή των εισαγωγών βοείου κρέατος και τον καθορισμό ελάχιστης τιμής αγοράς — Πρόστιμα — Κανονισμός 17 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Συνυπολογισμός του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων μελών των ομοσπονδιών)

(2009/C 44/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Coop de France bétail et viande, πρώην Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (εκπρόσωπος: M. Ponsard, avocat) (C-101/07 P), Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (εκπρόσωποι: V. Ledoux και B. Neouze, avocats) (C-110/07 P)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet και X. Lewis), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και S. Ramet)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2006, T-217/03 και T-245/03, FNCBV κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας με κύριο αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2003/600/EK της Επιτροπής της 2ας Απριλίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 209, σ. 12), και επικουρικό αίτημα την κατάργηση ή τη μείωση του επιβληθέντος με την απόφαση αυτή προστίμου — Συστατικά στοιχεία συμπίεξης — Αναγκαία η συναίνεση των μερών — Τρόπος υπολογισμού των προστίμων — Δυνατότητα να ληφθεί υπόψη ο κύκλος εργασιών των μελών μιας ενώσεως όταν αυτή δεν έχει από τυπικής απόψεως δυνατότητα να δεσμεύει τα μέλη της — Υποχρέωση αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Coop de France bétail et viande, πρώην Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), τη Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), τη Fédération nationale bovine (FNB), τη Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) και τους Jeunes agriculteurs (JA) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-121/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση ΓΤΟ στο περιβάλλον και διάθεσή τους στην αγορά — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Μη εκτέλεση — Άρθρο 228 ΕΚ — Εκτέλεση κατά τη διάρκεια της δίκης — Χρηματικές ποινές)

(2009/C 44/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και C. Zadra)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, S. Gasri και G. de Bergues)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς: T. Boček, στη συνέχεια: M. Smolek)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εκτελέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας (C-419/03), σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον] (ΕΕ L 106, σ. 1), οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της τελευταίας οδηγίας — Αίτημα επιβολής χρηματικής ποινής και κατ' αποκοπήν ποσού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, κατά την ημερομηνία λήξης της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2004, C-419/03, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση

γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ.

2) Υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», κατ' αποκοπήν ποσό 10 εκατομμυρίων ευρώ.

3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

4) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16 Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA κατά Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Υπόθεση C-127/07) (¹)

(Περιβάλλον — Ολοκληρωμένη πρόληψη και μείωση της μόλυνσης — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Περιλαμβάνει τις εγκαταστάσεις σιδήρου και χάλυβα — Αποκλεισμός των εγκαταστάσεων των τομέων της χημείας και των μη σιδηρούχων μετάλλων — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως)

(2009/C 44/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'Etat (Γαλλία) — Εγκυρότητα ενόψει της κοινοτικής αρχής της ισότητας, της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32) — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εγκαταστάσεων του τομέα της βιομηχανίας σιδήρου, που υπόκεινται στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που προβλέπεται από την οδηγία, και των βιομηχανιών αλουμινίου και πλαστικών που εκπέμπουν ισοδύναμες ποσότητες αερίων θερμοκηπίου και δεν υπόκεινται στο σύστημα αυτό — Δικαιολογείται αντικειμενικώς αυτή η διαφορετική μεταχείριση;

Διατακτικό

Από την εξέταση της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, ενόψει της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να θίξουν το κύρος της στο μέτρο που με αυτήν εφαρμόζεται το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στον τομέα σιδήρου και χάλυβα χωρίς να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της οι τομείς της χημείας και των μη σιδηρούχων μετάλλων.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-161/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 43 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση που καθορίζει τις προϋποθέσεις εγγραφής στο μητρώο εταιριών κατόπιν αιτήσεως υπηκόων των νέων κρατών μελών — Διαδικασία πιστοποίησης της κατοχής της ιδιότητας του μη μισθωτού)

(2009/C 44/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Braun)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: C. Pesendorfer και M. Winkler)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωπος: D. Kriauciūnas)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση καθορίζουσα τις προϋποθέσεις εγγραφής στα μητρώα επιχειρήσεων που ανήκουν σε υπηκόους τρίτων χωρών, εφαρμοζόμενη επίσης στους Τσέχους, Εσθονούς, Λετονούς, Λιθουανούς, Ούγγρους, Πολωνούς, Σλοβένους και Σλοβάκους υπηκόους — Υποχρέωση όλων των εταιριών προσωπικών εταιριών και των μειοψηφούντων εταιριών εταιριών περιορισμένης ευθύνης που προσφέρουν υπηρεσίες κατά κανόνα παρεχόμενες στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας να ακολουθούν ειδική διαδικασία σκοπούσα στη διαπίστωση της ιδιότητας του μη μισθωτού του αιτούντος, στο πλαίσιο της οποίας αυτός οφείλει να αποδείξει ότι ασκεί επιρροή στη διαδικασία λήψεως των αποφάσεων που αφορούν την επιχείρηση της οποίας ζητεί την εγγραφή στα σχετικά μητρώα του κράτους μέλους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, καθόσον απαιτεί, για την εγγραφή εταιριών στο εμπορικό μητρώο κατόπιν αιτήσεως υπηκόων των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 πλην της Δημοκρατίας της Μάλτας και της Κυπριακής Δημοκρατίας οι οποίοι είναι εταίροι προσωπικής εταιρίας ή μειοψηφούντες εταίροι εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, τη διαπίστωση εκ μέρους της Arbeitsmarktservice ότι οι υπήκοοι αυτοί έχουν την ιδιότητα του μη μισθωτού ή την προσκόμιση πιστοποιητικού απαλλαγής από την υποχρέωση κατοχής άδειας εργασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-189/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2847/93 — Άρθρα 2, παράγραφος 1, και 31, παράγραφοι 1 και 2 — Κανονισμοί (ΕΚ) 2406/96 και 850/98 — Καθεστώς ελέγχου στον τομέα της αλιείας — Κοινές προδιαγραφές εμπορίας ορισμένων προϊόντων — Μη ικανοποιητικοί έλεγχοι και επιθεωρήσεις — Παράλειψη θεσπίσεων κατάλληλων μέτρων για την τιμωρία των παραβάσεων — Εκτέλεση των κυρώσεων — Γενική παράβαση των διατάξεων κανονισμού — Προσκόμιση, ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπληρωματικών στοιχείων προς απόδειξη του γενικού και διαρκούς χαρακτήρα της παραβάσεως — Παραδεκτό)

(2009/C 44/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Donal Gordon κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο

(Υπόθεση C-198/07 P) ⁽¹⁾

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 31, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 261, σ. 1) — Παράβαση των κανονισμών (ΕΚ) 2406/96 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1996, περί καθορισμού κοινών προδιαγραφών εμπορίας ορισμένων αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 334, σ. 1) και 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών (ΕΕ L 125, σ. 1) — Μη ικανοποιητικοί έλεγχοι — Μη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την τιμωρία των παραβάσεων

(Αίτηση αναίρεσως — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλος με μόνιμη ολική αναπηρία)

(2009/C 44/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διατακτικό

Διάδικοι

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Αναίρεσιών: Donal Gordon (εκπρόσωποι: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten και Ph. Reyniers, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer)

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας

Αντικείμενο

- μη ασκώντας, κατά τρόπον ικανοποιητικό, ελέγχους και επιθεωρήσεις στο έδαφος και στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία όσον αφορά τις αλιευτικές δραστηριότητες και, ιδίως, τις δραστηριότητες εκφορτώσεως και πωλήσεως ειδών που προστατεύονται δυνάμει των διατάξεων περί ελάχιστου μεγέθους των κανονισμών (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών, και (ΕΚ) 2406/96 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1996, περί καθορισμού κοινών προδιαγραφών εμπορίας ορισμένων αλιευτικών προϊόντων, και μη διαθέτοντας το απαιτούμενο ανθρώπινο δυναμικό για την έλεγχο και την επιθεώρηση της ασκήσεως αλιευτικών δραστηριοτήτων, καθώς και

Αίτηση αναίρεσως κατά αποφάσεως του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-175/04, Donal Gordon κατά Επιτροπής — Προσφυγή που επιδιώκει την ακύρωση έκθεσης αξιολόγησης της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο αξιολόγησης 2001-2002 — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλος που συνταξιοδοτήθηκε λόγω μόνιμης και ολικής αναπηρίας εν επιδικία

- μη λαμβάνοντας αρκούντως αυστηρά μέτρα κατά των παραβατών της σχετικής με την αλιεία κοινοτικής νομοθεσίας, ιδίως δια της κινήσεως διοικητικών ή ποινικών διαδικασιών που να λειτουργούν αποτρεπτικά για τους εν λόγω παραβάτες,

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 31, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 2846/98 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998.

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 7ης Φεβρουαρίου 2007, Gordon κατά Επιτροπής (T-175/04), ως προς το μέρος που το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος εκδόσεως αποφάσεως επί της ασκήσεως από τον D. Gordon προσφυγής ακυρώσεως.
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσως κατά το μέρος της που αμφισβητεί την απόρριψη, με την εν λόγω απόφαση του Πρωτοδικείου, της αγωγής αποζημιώσεως.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Δεκεμβρίου 2003 που απέρριψε τη διοικητική ένσταση του D. Gordon κατά της αποφάσεως της 28ης Απριλίου 2003 με την οποία είχε επικυρωθεί η έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας που αφορούσε την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο D. Gordon ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA

(Υπόθεση C-205/07) ⁽¹⁾

(Άρθρα 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ — Οδηγία 97/7/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών σε θέματα συμβάσεων εξ αποστάσεως — Προθεσμία υπαναχώρησης — Απαγόρευση απαίτησης από τον καταναλωτή προκαταβολής ή πληρωμής πριν τη λήξη της προθεσμίας υπαναχώρησης)

(2009/C 44/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Διάδικοι στην ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

Lodewijk Gysbrechts, Santurel Inter BVBA

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Gent — Ερμηνεία των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Αποτελέσματα επί του ενδοκοινοτικού εμπορίου εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως απαγορεύουσας το να απαιτείται από τον καταναλωτή προκαταβολή ή καταβολή προτού παρέλθει η προθεσμία καταγγελίας — Συμβατότητα προς το κοινοτικό δίκαιο

Διατακτικό

Το άρθρο 29 ΕΚ δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία απαγορεύει στον πωλητή, στο πλαίσιο διασυννοριακής πωλήσεως εξ αποστάσεως, να απαιτεί προκαταβολή ή οποιαδήποτε πληρωμή εκ μέρους του καταναλωτή πριν τη λήξη της προθεσμίας υπαναχώρησης, αλλά αντιτίθεται στο να απαγορεύεται, κατ'εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής, να ζητείται, πριν τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, ο αριθμός της πιστωτικής κάρτας του καταναλωτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, Ελλάδα, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας

(Υπόθεση C-213/07) ⁽¹⁾

(Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 24 — Λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό — Εθνικά μέτρα θεσπίζοντα ασυμβίβαστο μεταξύ του τομέα των δημοσίων έργων και του τομέα των μέσων ενημέρωσης)

(2009/C 44/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Μηχανική ΑΕ

κατά

Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας

παρισταμένων των:

Ελληνικής Τεχνοδομικής Τεχνικής Επενδυτικής Βιομηχανικής ΑΕ, δικαιούχου της Παντεχνικής ΑΕ, και Συνδέσμου Επιχειρήσεων Περιοδικού Τύπου

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία του άρθρου 24 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54) — Περιοριστική ή μη απαρίθμηση των λόγων αποκλεισμού εργοληπτών από τη συμμετοχή στον διαγωνισμό

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 24, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, έχει την έννοια ότι απαριθμεί κατά τρόπο εξαντλητικό τους στηριζόμενους σε αντικειμενικές σκέψεις αιτούμενες της επαγγελματικής ιδιότητας λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν τον αποκλεισμό εργολήπτη από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό για την ανάθεση σύμβασης δημοσίων έργων. Ωστόσο, η οδηγία αυτή δεν κωλύει ένα κράτος μέλος να προβλέψει άλλα μέτρα αποκλεισμού αποσκοπούντα στη διασφάλιση της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης των υποβαλλόντων προσφορά και της διαφάνειας, υπό τον όρον ότι τα μέτρα αυτά δεν βάνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του στόχου αυτού μέτρου.

2) Το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνικές διατάξεις οι οποίες, καίτοι επιδιώκουν τους θεμιτούς σκοπούς της ίσης μεταχείρισης των υποβαλλόντων προσφορά και της διαφάνειας στο πλαίσιο των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων, καθιερώνουν αμάχητο τεκμήριο ασυμβίβαστου μεταξύ, αφενός, της ιδιότητας του ιδιοκτήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή διευθυντικού στελέχους επιχείρησης που ασκεί δραστηριότητα στον τομέα των μέσων ενημέρωσης και, αφετέρου, της ιδιότητας του ιδιοκτήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή διευθυντικού στελέχους επιχείρησης που αναλαμβάνει έναντι του Δημοσίου ή νομικού προσώπου του ευρύτερου δημόσιου τομέα την εκτέλεση έργων ή προμηθειών ή την παροχή υπηρεσιών.

(¹) EE C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge — SPF Finances κατά Truck Center SA

(Υπόθεση C-282/07) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρα 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) και 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 48 ΕΚ) — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 73 Β και 73 Δ της Συνθήκης ΕΚ (νυν, αντιστοίχως, άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ) — Φορολογία νομικών προσώπων — Εισοδήματα από κεφάλαια και κινητές αξίες — Παρακράτηση του φόρου στην πηγή — Φόρος κινητών αξιών — Επιβολή φόρου κινητών αξιών επί των τόκων που καταβάλλονται σε εταιρίες στην αλλοδαπή — Μη επιβολή φόρου κινητών αξιών επί των τόκων που καταβάλλονται σε εταιρίες στην ημεδαπή — Φορολογική σύμβαση περί αποτροπής της διπλής φορολογίας — Περιορισμός — Έλλειψη)

(2009/C 44/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État belge — SPF Finances

κατά

Truck Center SA

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολόγηση των νομικών προσώπων — Παρακρατούμενος φόρος με τον οποίο η εφορία ενός κράτους μέλους πλήττει τα από κεφάλαια εισοδήματα που καταλογίζονται από εταιρία εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος σε εταιρία

εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Μη παρακράτηση φόρου όταν τα εισοδήματα αυτά καταλογίζονται σε εταιρία εγκατεστημένη στο ίδιο κράτος μέλος — Αδικοιολόγητη διαφορετική μεταχείριση ή διαφορετική κατάσταση δικαιολογούσα τη διαφοροποιημένη μεταχείριση; — Συνέπειες που έχει εν προκειμένω μια διμερής σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

Διατακτικό

Τα άρθρα 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ), 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 48 ΕΚ), 73 Β της Συνθήκης ΕΚ και 73 Δ της Συνθήκης ΕΚ (νυν, αντιστοίχως, άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ), έχουν την έννοια ότι αποκλείουν φορολογική κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει παρακράτηση στην πηγή φόρου επί των τόκων που καταβάλλονται από εγκατεστημένη στο κράτος αυτό εταιρία προς εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος εταιρία, ενώ απαλλάσσει από την παρακράτηση τέτοιου φόρου τους τόκους που καταβάλλονται σε εταιρία εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος τα εισοδήματα της οποίας υπόκεινται, στο κράτος μέλος αυτό, σε φόρο εταιριών.

(¹) EE C 199 της 25.8.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-283/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Έννοια του όρου «απόβλητο» — Θραύσματα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν στη χαλυβουργία — Καύσιμο παραγόμενο από θραύσματα υψηλής ποιότητας — Εσφαλμένη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2009/C 44/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και J.-B. Laiguelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, και G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32) — Καύσιμα προερχόμενα από απόβλητα (RDF) και θραύσματα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν στη σιδηρουργική και μεταλλουργική δραστηριότητα — Αποκλεισμός από το πεδίο εφαρμογής του εθνικού νόμου περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ, διατάξεις όπως:

- το άρθρο 1, παράγραφοι 25 έως 27 και 29, στοιχείο α, του νόμου 308, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, περί εξουσιοδότησεως της Κυβερνήσεως για τη μεταρρύθμιση, τον συντονισμό και τη συμπλήρωση της σχετικής με το περιβάλλον νομοθεσίας και περί θεσπίσεως μέτρων άμεσης εφαρμογής,
- το άρθρο 2, παράγραφος 29, στοιχείο β', του νόμου 308, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, καθώς και τα άρθρα 183, παράγραφος 1, στοιχείο s, του νομοθετικού διατάγματος 152, της 3ης Απριλίου 2006, περί θεσπίσεως κανόνων σχετικών με το περιβάλλον,

με τις οποίες, αντιστοίχως, ορισμένα θραύσματα, προοριζόμενα για δραστηριότητες σχετικές με τη χαλυβουργία και την επεξεργασία μετάλλων, και το καύσιμο που παράγεται από τα υψηλής ποιότητα θραύσματα (CDR-Q) εξαιρούνται *a priori* από το πεδίο εφαρμογής της ιταλικής νομοθεσίας περί αποβλήτων, με την οποία μεταφέρεται στην εσωτερική έννομη τάξη η οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 199 της 25.8.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ruben Andersen κατά Kommunernes Landsforening, ενεργούσας υπό την ιδιότητά της ως εντολοδόχου του Δήμου Slagelse (πρώην Δήμου Skælskør)

(Υπόθεση C-306/07) (¹)

(Ενημέρωση των εργαζομένων — Οδηγία 91/533/ΕΟΚ — Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 — Πεδίο εφαρμογής — Εργαζόμενοι «οι οποίοι καλύπτονται» από συλλογική σύμβαση εργασίας — Έννοια της «προσωρινής» συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας)

(2009/C 44/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret (Δανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ruben Andersen

κατά

Kommunernes Landsforening, ενεργούσας υπό την ιδιότητά της ως εντολοδόχου του Δήμου Slagelse (πρώην Δήμου Skælskør)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Højesteret — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας (ΕΕ L 288, σ. 32) — Εφαρμογή συλλογικής συμβάσεως σκοπούσας στη μεταφορά της οδηγίας στην περίπτωση εργαζομένου ο οποίος δεν είναι μέλος συνδικαλιστικής οργανώσεως έχουσας υπογράψει σύμβαση — Δικαίωμα των εργαζομένων που θεωρούν ότι θίγονται από τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα ότι συλλογική σύμβαση εργασίας η οποία διασφαλίζει τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας εφαρμόζεται στην περίπτωση εργαζομένου, έστω και αν ο τελευταίος δεν είναι μέλος καμιάς συνδικαλιστικής οργανώσεως έχουσας υπογράψει την ως άνω συλλογική σύμβαση εργασίας.
- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 91/533 έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εργαζόμενος, ο οποίος δεν είναι μέλος συνδικαλιστικής οργανώσεως έχουσας υπογράψει συλλογική σύμβαση διέπουσα τη σχέση εργασίας του, να δύναται να θεωρηθεί ως «καλυπτόμενος από» τη σύμβαση αυτή κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.
- 3) Η έκφραση «προσωρινή σύμβαση ή σχέση εργασίας», η οποία απαντά στο άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 91/533 έχει την έννοια ότι αφορά συμβάσεις και σχέσεις εργασίας βραχείας διάρκειας. Ελλείψει κανόνα θεσπισθέντος επί τούτου με την κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να προσδιορίσουν την ως άνω διάρκεια ανά περίπτωση με γνώμονα τις ιδιομορφίες ορισμένων τομέων ή ορισμένων θέσεων εργασίας και δραστηριοτήτων. Πάντως, η ως άνω διάρκεια πρέπει να καθορίζεται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων των οποίων απολαύουν οι εργαζόμενοι δυνάμει της ανωτέρω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Lyon (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Régie Networks κατά Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Υπόθεση C-333/07) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων τοπικών ραδιοσταθμών — Χρηματοδότηση του συστήματος αυτού μέσω φορολογικού χαρακτήρα επιβαρύνσεων των διαφημίσεων — Θετική απόφαση της Επιτροπής κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου εξέτασης του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ) — Ενδεχομένως συμβατές προς την κοινή αγορά ενισχύσεις — Άρθρο 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ) — Αμφισβήτηση νομιμότητας της αποφάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εκτίμηση πραγματικών περιστατικών — Συμβατότητα των επιβαρύνσεων φορολογικού χαρακτήρα προς τη Συνθήκη ΕΚ)

(2009/C 44/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Lyon

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Régie Networks

κατά

Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour administrative d'appel de Lyon (Γαλλία) — Κύρος της απόφασης N 679/97 της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 1997, με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε να μην εναντιωθεί στις τροποποιήσεις του καθεστώτος ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης που θεσπίστηκε με το διάταγμα 92-1053 της 30ής Σεπτεμβρίου 1992 (JORF, τεύχος 228 της 1ης Οκτωβρίου 1992 (SG(97) D/9265) — Επιβαρύνση φορολογικού χαρακτήρα επί των εντός της γαλλικής επικράτειας ραδιοτηλεοπτικών διαφημίσεων, της οποίας το προϊόν χρηματοδοτεί το ταμείο ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης — Καθεστώς ενίσχυσης υπέρ αποκλειστικώς γαλλικών επιχειρήσεων — Εφαρμογή σε αυτό το καθεστώς — και στα τέλη που το χρηματοδοτούν — της εξαίρεσης του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ

Διατακτικό

Η απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Νοεμβρίου 1997 να μην προβάλλει αντιρρήσεις κατά της τροποποίησης συστήματος ενισχύσεων υπέρ τοπικών ραδιοσταθμών (κρατική ενίσχυση N 679/97 — Γαλλία) είναι ανίσχυρη.

Πρέπει να περιοριστούν τα διαχρονικά αποτελέσματα της διαπίστωσης του ανισχύρου της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Νοεμβρίου 1997 μέχρι την έκδοση νέας απόφασης της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 88 ΕΚ.

Τα αποτελέσματα αυτά διατηρούνται για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβεί τους δύο μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίσει να εκδώσει τη νέα αυτή απόφαση στο πλαίσιο του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ και, περαιτέρω, για εύλογο χρόνο αν η Επιτροπή αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ. Εξαιρούνται από τον περιορισμό αυτόν των διαχρονικών αποτελεσμάτων της παρούσας απόφασης μόνον οι επιχειρήσεις που, πριν την παρούσα απόφαση, άσκησαν προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου ή ένσταση με ισοδύναμο αποτέλεσμα όσον αφορά την είσπραξη της επιβαρύνσης φορολογικού χαρακτήρα των ραδιοτηλεοπτικών διαφημίσεων, δυνάμει του άρθρου 1 του διατάγματος 97-1263, της 29ης Δεκεμβρίου 1997, περί θεσπίσεως επιβαρύνσεως φορολογικού χαρακτήρα υπέρ ταμείου ενισχύσεως της ραδιοφωνικής εκφράσεως.

⁽¹⁾ EE C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG κατά Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Υπόθεση C-336/07) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 31, παράγραφος 1 — Εύλογες υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος («must carry») — Εθνική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τους διαχειριστές αναλογικών καλωδιακών δικτύων να ενσωματώνουν στα καλωδιακά δίκτυά τους όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα που γίνονται δεκτά για επίγεια μετάδοση — Αρχή της αναλογικότητας)

(2009/C 44/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

κατά

Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

παραλαμβανόμενων των: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, διαδόχου της VIVA Plus Fernsehen GmbH, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, διαδόχου της MTV Networks GmbH & Co. oHG, Westdeutscher Rundfunk, RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX Film und

Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH κ.λπ., Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Mediendienst Borkum — Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielekanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, πρώην XPP TV — Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG και RTL Shop GmbH,

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ibrahim Altun κατά Stadt Böblingen

(Υπόθεση C-337/07) ⁽¹⁾

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα διαμονής τέκνου Τούρκου εργαζομένου — Ένταξη του εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας — Ακούσια ανεργία — Εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας στους Τούρκους πρόσφυγες — Προϋποθέσεις απώλειας των κεκτημένων δικαιωμάτων)

(2009/C 44/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 31 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Εθνική ρύθμιση που αφενός υποχρεώνει τους φορείς εκμεταλλεύσεως καλωδιακών δικτύων αναλογικής μεταδόσεως να περιλαμβάνουν στα καλωδιακά τους δίκτυα όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα που μεταδίδονται επιγείως και αφετέρου προβλέπει ότι, σε περίπτωση ελλείψεως διαύλων, η αρμόδια εθνική αρχή πρέπει να καθορίσει σειρά προτεραιότητας των αιτούντων, η οποία οδηγεί στη χρήση όλων των διαύλων που βρίσκονται στη διάθεση του οικείου φορέα εκμεταλλεύσεως του καλωδιακού δικτύου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει στον διαχειριστή ενός καλωδιακού δικτύου να ενσωματώσει στο αναλογικό καλωδιακό του δίκτυο τους τηλεοπτικούς διαύλους και τις τηλεοπτικές υπηρεσίες που ήδη μεταδίδονται επιγείως, με αποτέλεσμα να χρησιμοποιηθεί πάνω από το μισό των διαθεσίμων διαύλων στο δίκτυο αυτό, και η οποία, όταν υπάρχει ανεπάρκεια διαθεσίμων διαύλων, επιβάλλει την κατάταξη των υποψηφίων κατά σειρά προτεραιότητας με αποτέλεσμα να χρησιμοποιηθεί το σύνολο των διαθεσίμων διαύλων του εν λόγω δικτύου, αρκεί οι υποχρεώσεις αυτές να μην έχουν παράλογες οικονομικές συνέπειες, πράγμα που είναι έργο του αιτούντος δικαστηρίου να εξακριβώσει.
- 2) Η έννοια των «τηλεοπτικών υπηρεσιών» κατά το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22 καλύπτει τις υπηρεσίες των τηλεοπτικών φορέων και των παρεχόντων υπηρεσίες μέσω μαζικής ενημερώσεως, όπως είναι η τηλεαγορά, αρκεί να πληρούνται οι προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής, πράγμα που είναι έργο του αιτούντος δικαστηρίου να εκτιμήσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 20.10.2007.

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ibrahim Altun

κατά

Stadt Böblingen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Δικαίωμα διαμονής Τούρκου υπηκόου που εισήλθε στο έδαφος κράτους μέλους λόγω οικογενειακής επανενώσεως ενδσω ήταν ανήλικος — Ποινική καταδίκη — Επιπτώσεις επί του δικαιώματος διαμονής — Εφαρμογή στους Τούρκους πρόσφυγες — Άσυλο που χορηγήθηκε στον πατέρα βάσει ανακριβών στοιχείων — Ανάκληση του δικαιώματος ασύλου ως προϋπόθεση για τη μη χορήγηση του δικαιώματος διαμονής που εξαρτάται από το πρώτο δικαίωμα — Παράγωγο δικαίωμα διαμονής, του οποίου η απόκτηση προϋποθέτει την ένταξη του ενδιαφερόμενου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους επί τρία έτη κατά τη διάρκεια της συμβιώσεως με τον ανήλικο

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τέκνο Τούρκου εργαζομένου μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει της διατάξεως αυτής εφόσον, κατά το χρονικό διάστημα της τριετούς συμβιώσεως του τέκνου με τον εργαζόμενο, ο δεύτερος άσκησε επαγγελματική δραστηριότητα επί δύο έτη και έξι μήνες και στη συνέχεια ήταν άνεργος κατά τους επόμενους έξι μήνες.
- 2) Το γεγονός ότι ένας Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε το δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος και, συνεπώς, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους ως πολιτικός πρόσφυγας δεν αποκλείει τη δυνατότητα μέλους της οικογένειάς του να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.

3) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα αναγνωρίσθηκε σε Τούρκο εργαζόμενο βάσει ανακριβών στοιχείων, τα δικαιώματα που αντλεί από τη διάταξη αυτή μέλος της οικογένειάς του δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση εφόσον το μέλος αυτό, κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της άδειας διαμονής που χορηγήθηκε στον εργαζόμενο, πληροί τις προϋποθέσεις της εν λόγω διατάξεως.

(¹) EE C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sopropé — Organizações de Calçado Lda κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-349/07) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών)

(2009/C 44/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sopropé — Organizações de Calçado Lda

Κατά: Fazenda Pública,

παρισταμένου του: Ministério Público

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Supremo Tribunal Administrativo — Συμβατότητα με το κοινοτικό δίκαιο και με την αρχή των δικαιωμάτων άμυνας εθνικών διατάξεων φορολογικής διοικητικής διαδικασίας ως προς την προθεσμία ασκήσεως του δικαιώματος ακροάσεως του υποκειμένου στον φόρο — Διοικητική διαδικασία για την εκ των υστέρων πληρωμή εισαγωγικών δασμών επί εμπορευμάτων προερχομένων από την Άπω Ανατολή

Διατακτικό

1) Όσον αφορά την εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών, μια προθεσμία οκτώ έως δεκαπέντε ημερών που δόθηκε για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του ο εισαγωγέας για τον οποίο υπήρχε υπόνοια ότι είχε διαπράξει τελωνειακή παράβαση είναι κατ' αρχήν σύμφωνη με τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου.

2) Στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υποθέσεως απόκειται να καθορίσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτέρων περιστάσεών της, αν η προθεσμία που πραγματικά δόθηκε στον εισαγωγέα αυτόν του επέτρεψε να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του στις τελωνειακές αρχές.

3) Επιπλέον, ο εθνικός δικαστής οφείλει να εξακριβώσει αν, λαμβανομένου υπόψη του χρονικού διαστήματος που παρήλθε μεταξύ του χρονικού σημείου στο οποίο η διοίκηση έλαβε τις παρατηρήσεις του εισαγωγέα και της ημερομηνίας κατά την οποία εξέδωσε την απόφασή της, δύναται ή όχι να θεωρηθεί ότι η διοίκηση έλαβε δεόντως υπόψη τις παρατηρήσεις που της διαβιβάστηκαν.

(¹) EE C 235 της 6.10.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wienstrom GmbH κατά Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

(Υπόθεση C-384/07) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Ενισχύσεις που κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά — Διαφορά μεταξύ του αποδέκτη των ενισχύσεων και των εθνικών αρχών σχετικά με το ύψος των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα — Ρόλος του εθνικού δικαστή)

(2009/C 44/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wienstrom GmbH

κατά

Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έχει τεθεί σε εφαρμογή χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και χωρίς να έχει εκδοθεί ρητή αρνητική απόφαση, του οποίου όμως η τροποποιημένη μορφή έχει κριθεί, κατόπιν της κοινοποίησής της, συμβατή με την κοινή αγορά — Υποχρεώσεις των εθνικών δικαστηρίων που απορρέουν από την απόφαση αυτή της Επιτροπής

Διατακτικό

Η απαγόρευση εφαρμογής μέτρων κρατικών ενισχύσεων, την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, ΕΚ, δεν επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο, υπό περιστάσεις παρόμοιες με τις περιστάσεις της διαφοράς της κύριας δίκης, να απορρίψει την αίτηση του αποδέκτη κρατικών ενισχύσεων η οποία αφορά το ύψος των ενισχύσεων αυτών που οφείλονταν για περίοδο προγενέστερη της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την οποία οι εν λόγω ενισχύσεις κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Magoora sp. zoo κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Υπόθεση C-414/07) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφοι 2 και 6 — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Έκπτωση του ΦΠΑ επί της αγοράς καυσίμων για ορισμένα οχήματα ανεξάρτητα από τον σκοπό χρήσεως των οχημάτων αυτών — Εν τοις πράγμασι περιορισμός του δικαιώματος εκπτώσεως — Περιπτώσεις αποκλεισμού προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας)

(2009/C 44/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Magoora sp. zoo

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου επί της αγοράς καυσίμων για ορισμένα οχήματα, ανεξαρτήτως του (επαγγελματικού ή ιδιωτικού) σκοπού της χρήσεως του οικείου οχήματος — Τροποποίηση των κριτηρίων που αφορούν τα αποκλειόμενα οχήματα, η οποία έχει ως συνέπεια τον de facto περιορισμό του πεδίου εφαρμογής του δικαιώματος εκπτώσεως σε σύγκριση με το χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας στο οικείο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, απαγορεύει την εκ μέρους κρατους μέλους πλήρη κατάργηση, κατά τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δικαίο, των εθνικών διατάξεων που αφορούν τους περιορισμούς στο δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου προστιθεμένης αξίας επί των εισροών, ο οποίος έπληξε τις αγορές καυσίμων που προορίζονται για οχήματα χρησιμοποιούμενα για την άσκηση φορολογητέας δραστηριότητας και την αντικατάσταση, κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της εν λόγω οδηγίας στο εδάφός του, των διατάξεων αυτών με διατάξεις καθορίζουσες νέα προς τούτο κριτήρια αν —πράγμα το οποίο εναπόκειται στην κρίση του εθνικού δικαστηρίου— οι τελευταίες αυτές διατάξεις έχουν ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω περιορισμών. Εν πάση περιπτώσει, απαγορεύει την εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους μεταγενέστερη τροποποίηση της νομοθεσίας του που άρχισε να ισχύει κατά την εν λόγω ημερομηνία, ούτως ώστε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής των περιορισμών αυτών σε σχέση με την κατάσταση που υπήρχε πριν από την ημερομηνία αυτή.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein Radetzky-Orden κατά Bundesvereinigung Kameradschaft «Feldmarschall Radetzky»

(Υπόθεση C-442/07) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 12 — Έκπτωση — Σημεία καταχωρισθέντα από μη κερδοσκοπική ένωση — Έννοια της φράσεως «ουσιαστική χρήση» σήματος — Φιλανθρωπικές δραστηριότητες)

(2009/C 44/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verein Radetzky-Orden

κατά

Bundesvereinigung Kameradschaft «Feldmarschall Radetzky»

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Patent- und Markensenat — Ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Σήματα που

χρησιμοποιούνται στο έντυπο επαγγελματικό υλικό, στο χαρτί αλληλογραφίας, στο διαφημιστικό υλικό και υπό τη μορφή εμβλήματος από μη κερδοσκοπική ένωση στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της που αποβλέπει στη διατήρηση στρατιωτικών παραδόσεων καθώς και στη συλλογή και τη διανομή δωρεών — Χαρακτηρισμός της χρήσεως αυτής ως «ουσιαστικής χρήσεως» δυναμένης να διατηρήσει τα συνδεδεμένα με το σήμα δικαιώματα

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι σήμα αποτελεί αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως οσάκις μη κερδοσκοπική ένωση το χρησιμοποιεί στις σχέσεις της με το κοινό, για την αναγγελία εκδηλώσεων, στα έγγραφα εργασίας της καθώς και στο διαφημιστικό της υλικό, και τα μέλη της φέρουν διακριτικά που παριστούν το εν λόγω σήμα κατά τη συγκέντρωση και διανομή δωρεών.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Μιχαήλ Ζουριδάκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-443/07 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII για την κατάταξη των υπαλλήλων που προσλαμβάνονται μετά την 1η Μαΐου 2004 — Διαβούλευση με την επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Απουσία προσβολής των κεκτημένων δικαιωμάτων και της αρχής της ίσης μεταχείρισης)

(2009/C 44/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Μιχαήλ Ζουριδάκης (εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arpio Santacruz και M. Bauer)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων περί διορισμού των προσφευγόντων ως δοκίμων υπαλλήλων, καθόσον οι αποφάσεις αυτές καθορίζουν τη βαθμολογική κατάταξή τους κατ' εφαρμογήν των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004, της 22ας Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 124, σ. 1) — Επίπτωση της ενάρξεως της ισχύος του νέου ΚΥΚ στην κατάσταση ατόμων που είχαν περιληφθεί σε πίνακα επιτυχόντων ή εφεδρικό πίνακα προσλήψεων πριν από την ημερομηνία αυτής της ενάρξεως ισχύος, την 1η Μαΐου 2004, προσλήφθηκαν όμως μετά την ημερομηνία αυτή — Αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχείρισεως — Περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τους Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, MM. Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Μωραΐτη, Mmes Palmer, Robinson, M. Rouxel, Mme Silva Mendes, MM. van den Hul, Von Nordheim Nielsen και Ζουριδάκη στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-480/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/59/ΕΚ — Λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου — Παράλειψη καταρτίσεως, εφαρμογής ή εγκρίσεως προγραμμάτων παραλαβής και διακίνησης των αποβλήτων για όλους τους λιμένες)

(2009/C 44/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332, σ. 81) — Παράλειψη καταρτίσεως και/ή εφαρμογής των προγραμμάτων παραλαβής και διακίνησης των αποβλήτων για όλους τους λιμένες που υπόκεινται στην αρμοδιότητα των «Comunidades Autónomas».

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να καταρτίσει, να εφαρμόσει και να εγκρίνει προγράμματα παραλαβής και διακίνησης των αποβλήτων για όλους τους ισπανικούς λιμένες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 315 της 22.12.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Court of Session (Scotland) (Εδιμβούργο — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Royal Bank of Scotland Group plc κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-488/07) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για φορολογητέες όσο και για απαλλασσόμενες πράξεις — Αναλογική έκπτωση του φόρου (*pro rata*) — Υπολογισμός — Μέθοδοι του άρθρου 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Υποχρέωση εφαρμογής του κανόνα στρογγυλοποίησης του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο)

(2009/C 44/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Scotland), Εδιμβούργο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Royal Bank of Scotland plc

κατά

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Court of Session (Scotland), Εδιμβούργο — Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση φορολογητέων και απαλλασσόμενων πράξεων — *Pro rata* υπολογισμός της εκπτώσεως — Κανόνες στρογγυλοποίησης

Διατακτικό

Τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να εφαρμόζουν τον κανόνα στρογγυλοποίησης του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, οσάκις η αναλογία του δικαιώματος εκπτώσεως υπολογίζεται με μία από τις ειδικές μεθόδους του άρθρου 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχεία α', β', γ' ή δ', της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Landesgericht für Strafsachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Vladimir Turanský

(Υπόθεση C-491/07) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή *ne bis in idem* — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της φράσης «δικάστηκε αμετάκλητα» — Απόφαση με την οποία μια αστυνομική αρχή διατάσσει την προσωρινή παύση ποινικής δίωξης — Απόφαση που δεν εξαλείφει, κατά την εθνική νομοθεσία, τη δυνατότητα άσκησης ποινικής δίωξης ούτε έχει αποτελέσματα επιβάλλοντα την εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem*)

(2009/C 44/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Strafsachen Wien

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Vladimir Turanský

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht für Strafsachen Wien — Ερμηνεία του άρθρου 54 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της

Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19) — Ερμηνεία της αρχής *ne bis in idem* — Πεδίο εφαρμογής — Απόφαση με την οποία μια αστυνομική αρχή θέτει οριστικά τέλος στην ποινική δίωξη

Διατακτικό

Η αρχή *ne bis in idem*, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990, δεν εφαρμόζεται στην απόφαση με την οποία μια δημόσια αρχή συμβαλλόμενου κράτους, μετά την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης που της έχει ανατεθεί, διατάσσει, σε στάδιο προγενέστερο της απαγγελίας κατηγορίας κατά του προσώπου για το οποίο υπάρχει η υποψία ότι έχει διαπράξει έγκλημα, την προσωρινή παύση της ποινικής δίωξης, εφόσον αυτή η απόφαση για παύση της δίωξης δεν εξαλείφει οριστικά, κατά την εθνική νομοθεσία του κράτους αυτού, τη δυνατότητα άσκησης ποινικής δίωξης και δεν συνιστά συνεπώς εμπόδιο για την άσκηση, στο κράτος αυτό, νέας ποινικής δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 (αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Afton Chemical Limited κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-517/07) (¹)

(Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή — Άρθρα 2, παράγραφοι 2 και 3, και 8, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 2, παράγραφοι 2 έως 4, στοιχείο β' — Πεδίο εφαρμογής — Πρόσθετα καυσίμων τα οποία έχουν την ιδιότητα πετρελαιοειδών ή ενεργειακών προϊόντων, αλλά δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων — Εθνικό καθεστώς φορολογίας)

(2009/C 44/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Afton Chemical Limited

κατά

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του

Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), των άρθρων 2, παράγραφος 3, και 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51), και του άρθρου 3 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Ορυκτέλαια που προστίθενται στα καύσιμα κινητήρων για σκοπούς διαφορετικούς από την παροχή ενέργειας για την κίνηση του οχήματος, αλλά δεν προορίζονται να πωλούνται ή να χρησιμοποιούνται ως καύσιμα — Πρέπει να φορολογούνται ως καύσιμα;

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Τα άρθρα 2, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, όσον αφορά τη χρονική περίοδο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, και το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, όσον αφορά τη χρονική περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Οκτωβρίου 2004, έχουν την έννοια ότι πρόσθετα καυσίμων κινητήρων, όπως τα επίδικα στην υπόθεση της κύριας δίκης, τα οποία έχουν την ιδιότητα «πετρελαιοειδών» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας ή «ενεργειακών προϊόντων» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας, αλλά δεν προορίζονται για χρήση ούτε προσφέρονται προς πώληση ούτε χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων, πρέπει να υπόκεινται στο καθεστώς φορολογίας που προβλέπουν οι εν λόγω διατάξεις.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Friederike Wallentin-Hermann κατά Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

(Υπόθεση C-549/07) (¹)

(Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5 — Αποζημίωση και παροχή βοήθειας στους επιβάτες σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημιώσεως — Ματαιώση οφειλόμενη σε έκτακτες περιστάσεις που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν έστω και αν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα)

(2009/C 44/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Friederike Wallentin-Hermann

κατά

Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Handelsgericht Wien — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1) — Έννοιες των «έκτακτων περιστάσεων» και των «εύλογων μέτρων» — Ματαίωση της πτήσεως λόγω βλάβης του κινητήρα — Ποσοστό ματαίωσης λόγω τεχνικών προβλημάτων πολύ υψηλότερο από το αντίστοιχο άλλων αεροπορικών εταιριών

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι τεχνικό πρόβλημα που παρουσιάστηκε σε αεροσκάφος και είχε ως αποτέλεσμα τη ματαίωση πτήσεως δεν εμπίπτει στο περιεχόμενο της κατά τη διάταξη αυτή έννοιας των «έκτακτων περιστάσεων», εκτός αν το πρόβλημα αυτό οφείλεται σε γεγονότα τα οποία, ως εκ της φύσεως και των αιτιών τους, δεν συνδέονται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του οικείου αερομεταφορέα και διαφεύγουν του αποτελεσματικού ελέγχου του. Η Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές που συνήχθη στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999 δεν προσδιορίζει την ερμηνεία των αιτιών απαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004.
- 2) Η παρατηρούμενη σε αερομεταφορέα συχνότητα τεχνικών προβλημάτων δεν αποτελεί, αφεαυτής, στοιχείο ικανό να αποκλείσει ή όχι την ύπαρξη «έκτακτων περιστάσεων» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004.
- 3) Το γεγονός ότι αερομεταφορέας έχει τηρήσει τους κανόνες περί κατωτάτων ορίων συντηρήσεως αεροσκάφους δεν αρκεί, από μόνο του, να αποδείξει ότι ο αερομεταφορέας αυτός έλαβε «όλα τα εύλογα μέτρα» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004 και, κατά συνέπεια, να απαλλαγεί ο εν λόγω μεταφορέας από την υποχρέωση αποζημίωσης που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Erich Stamm, Anneliese Hauser

(Υπόθεση C-13/08) ⁽¹⁾

(Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Ίση μεταχείριση — Παραμεθόριοι ελεύθεροι επαγγελματίες — Αγροτική μίσθωση — Γεωργική διάρθρωση)

(2009/C 44/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι

Erich Stamm, Anneliese Hauser

παρισταμένου του: Regierungspräsidium Freiburg

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof (Γερμανία) — Ερμηνεία των άρθρων 12, παράγραφος 1, 13, παράγραφος 1, και 15, παράγραφος 1, του παραρτήματος I της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999 (ΕΕ 2002, L 114, σ. 6) — Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στους παραμεθόριους ελεύθερους επαγγελματίες — Γεωργός ελβετικής ιθαγενείας, κάτοικος Ελβετίας, συνάψας σύμβαση αγρομισθώσεως αφορώσα γεωργική εκμετάλλευση ευρισκομένη στη Γερμανία

Διατακτικό

Δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, του παραρτήματος I της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, υπογραφείσας στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, τα συμβαλλόμενα μέρη δεν πρέπει να επιφυλάσσουν στους «παραμεθόριους ελεύθερους επαγγελματίες», υπό την έννοια του άρθρου 13 του παραρτήματος αυτού, του ετέρου συμβαλλομένου μέρους, όσον αφορά την πρόσβαση σε μη μισθωτή δραστηριότητα και στην άσκηση της εντός του κράτους υποδοχής, λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από αυτή που επιφυλάσσει το κράτος υποδοχής στους υπηκόους του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 8.3.2008.⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-273/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/81/EK — Ατμοσφαιρικοί ρύποι — Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών — Παράλειψη κοινοποίησης προγραμμάτων μειώσεως εκπομπών, εθνικών απογραφών εκπομπών και ετησίων προβλέψεων εκπομπών για το 2010)

(2009/C 44/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και A. Alcover San Pedro)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης καταρτίσεως και κοινοποίησης των εγγράφων που προβλέπονται από τα άρθρα 6, 7 και 8 της οδηγίας 2001/81/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα προγράμμά του για την προοδευτική μείωση των εθνικών εκπομπών σε διοξείδιο του θείου (SO₂), οξείδια του αζώτου (NO_x), πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ) και αμμωνία (NH₃), τις εθνικές απογραφές εκπομπών για τους ως άνω ρύπους και τις αντίστοιχες προβλέψεις εκπομπών για το 2010, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2001/81/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-328/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 44/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 236 της 13.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

(Υπόθεση C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 27 — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Αρχή της ειδικότητας — Διαδικασία συγκατάθεσης)

(2009/C 44/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

κατά

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein oikeus — Ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφοι 2, 3 και 4 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) — Τροποποίηση της περιγραφής των πράξεων που αποτελούν τη βάση του κατηγορητηρίου σε σχέση με εκείνη που αποτελεί τη βάση του εντάλματος σύλληψης — Έννοια της «αξιόποινης πράξης άλλης πλην εκείνης που προκάλεσε την έκδοση» — Ζήτημα σχετικά με το αν απαιτείται ή αν δεν απαιτείται να κινηθεί η σχετική με τη συγκατάθεση διαδικασία

Διατακτικό

1) Προκειμένου να προσδιοριστεί αν πρόκειται για άλλη αξιοποίηση πράξη «πλην εκείνης» η οποία προκάλεσε την παράδοση, υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, ώστε να απαιτείται η εφαρμογή της διαδικασίας συγκατάθεσης περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και 4 της αποφάσεως-πλαίσιο, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα στοιχεία που συνθέτουν την αξιοποίηση πράξη, σύμφωνα με τη νομική περιγραφή της εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, είναι εκείνα για τα οποία παραδόθηκε ο καταζητούμενος και αν υπάρχει επαρκής αντιστοιχία μεταξύ των περιλαμβανομένων στο ένταλμα σύλληψης στοιχείων και εκείνων της μεταγενέστερης διαδικαστικής πράξεως. Μεταβολές όσον αφορά τον χρόνο και τον τόπο είναι αποδεκτές, υπό την προϋπόθεση όμως ότι απορρέουν από στοιχεία συλλεγμένα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που κινήθηκε εντός του κράτους εκδόσεως του εντάλματος σχετικά με τις πράξεις που περιγράφονται στο ένταλμα σύλληψης, ότι δεν αλλοιώνουν τη φύση της αξιοποινης πράξεως και ότι δεν συνεπάγονται λόγο μη εκτελέσεως βάσει των άρθρων 3 και 4 της ως άνω αποφάσεως-πλαίσιο.

2) Σε περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, μεταβολή στην περιγραφή της παραβάσεως, που αφορά την κατηγορία ναρκωτικών, δεν είναι ικανή από μόνη της να προσδιορίσει μίαν άλλη παράβαση πλην εκείνης η οποία προκάλεσε την παράδοση, υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584.

3) Η εξαίρεση την οποία προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται για αξιοποίηση πράξη διαφορετική από εκείνη που προκάλεσε την παράδοση, απαιτείται η κατά το άρθρο 27, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαίσιο συγκατάθεση αν πρέπει να εκτελεστεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο. Ο παραδιδόμενος μπορεί να διωχθεί και να καταδικαστεί για μια τέτοια αξιοποίηση πράξη πριν ληφθεί η εν λόγω συγκατάθεση, υπό την προϋπόθεση όμως ότι δεν λαμβάνεται κανένα στερητικό της ελευθερίας μέτρο κατά τη διάρκεια του αφορώντος την παράβαση αυτή σταδίου της διώξεως ή της εκδικάσεως της υποθέσεως. Η εξαίρεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο ως άνω άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', δεν εμποδίζει, ωστόσο, τη λήψη μέτρου στερητικού της ελευθερίας σε βάρος του παραδιδόμενου ατόμου πριν υπάρξει συγκατάθεση, όταν το εν λόγω μέτρο δικαιολογείται εκ του νόμου από άλλες κατηγορίες που τον βαρύνουν και οι οποίες περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Deniz Sahin κατά Bundesminister für Inneres

(Υπόθεση C-551/07) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 18 ΕΚ και 39 ΕΚ — Δικαίωμα για σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος εισήλθε στο έδαφος κράτους μέλους ως αιτών άσυλο και, ακολούθως, συμφυεύθηκε υπήκοο άλλου κράτους μέλους)

(2009/C 44/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι

Deniz Sahin

κατά

Bundesminister für Inneres

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Verwaltungsgesichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 18 και 39 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 2, 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και παράγραφος 2, 9, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77) — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας που εισήλθε στο έδαφος κράτους μέλους ζητώντας πολιτικό άσυλο και νυμφεύθηκε στη συνέχεια υπήκοο άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 2, και 7, παράγραφοι 1, στοιχείο δ', και 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αφορούν και τα μέλη της οικογένειας, τα οποία ήλθαν στο κράτος μέλος υποδοχής ανεξάρτητα από τον πολίτη της Ένωσης και απέκτησαν την ιδιότητα του μέλους της οικογένειας ή άρχισαν να συμβιώνουν με τον πολίτη της Ένωσης ως οικογένεια για πρώτη φορά στο κράτος αυτό. Συναφώς, είναι άνευ σημασίας το ζήτημα αν το μέλος της οικογένειας, κατά τον χρόνο που αποκτά την ιδιότητα αυτή ή αρχίζει να συμβιώνει με τον πολίτη της Ένωσης ως οικογένεια, διαμένει προσωρινώς στο κράτος μέλος υποδοχής δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας περί ασύλου.
- 2) Αντιβαίνει στα άρθρα 9, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι τα μέλη της οικογένειας ενός πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχουν ιθαγένεια κράτους μέλους, αλλά το κοινοτικό δικαίωμα και, ιδίως, το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας τους αναγνωρίζει δικαίωμα διαμονής, δεν μπορούν να λάβουν «δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ένωσης», για τον λόγο και μόνον ότι έχουν, απλώς, δικαίωμα προσωρινής διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας περί ασύλου.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 2008 — Giuseppe Gargani κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου(Υπόθεση C-25/08 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Προσφυγή του προέδρου της επιτροπής νομικών υποθέσεων του Κοινοβουλίου κατά της «ενέργειας» του Προέδρου του Κοινοβουλίου που οδήγησε στην κατάθεση παρατηρήσεων εξ ονόματος του Κοινοβουλίου σε υπόθεση του Δικαστηρίου με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής)

(2009/C 44/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Giuseppe Gargani (εκπρόσωπος: W. Rothley, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Schoo και H. Krück)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα), της 21ης Νοεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-94/06, Gargani κατά Κοινοβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε από τον πρόεδρο της επιτροπής νομικών υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και η οποία είχε ως αντικείμενο τη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της απόφασης του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να κατατεθούν γραπτές παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 23, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο προδικαστικής υποθέσεως, αποφάσεως η οποία ελήφθη παρά την αντίθετη γνώμη της επιτροπής νομικών υποθέσεων και με την οποία κρίθηκε ότι δεν απαιτείται να τεθεί το ζήτημα στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον G. Gargani στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

⁽¹⁾ EE C 79 της 29.3.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2008 [αιτήσεις του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-180/08 και C-186/08) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Αναγνώριση των διπλωμάτων — Σπουδές περατωθείσες σε «εργαστήριο ελευθέρων σπουδών» μη αναγνωριζόμενο ως εκπαιδευτικό ίδρυμα από το κράτος μέλος υποδοχής — Ψυχολόγος)

(2009/C 44/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι

Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ

κατά

Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης — Ερμηνεία των άρθρων 1, 2, 3 και 4 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ L 19, σ. 16) — Ερμηνεία των άρθρων 39, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, 43, 47, παράγραφος 1, 49, 55, 149 και 150 ΕΚ — Υπήκοος κράτους μέλους που άσκησε νομοθετικώς κατοχυρωμένο στο κράτος μέλος υποδοχής επάγγελμα πριν και μετά την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοτιμίας των ακαδημαϊκών τίτλων που έλαβε σε άλλο κράτος μέλος — Προηγούμενη πραγματοποίηση, στο πλαίσιο συμφωνίας δικαιόχρησης, μέρους των πανεπιστημιακών σπουδών σε ίδρυμα μη αναγνωριζόμενο ως πανεπιστημιακό ίδρυμα από το κράτος μέλος υποδοχής — Πιθανότητα αποκλεισμού του εργαζομένου από την επαγγελματική του δραστηριότητα λόγω της άρνησης αναγνώρισεως τέτοιων τίτλων

Διατακτικό

Οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους υποδοχής οφείλουν, δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισεως των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσεως που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, να επιτρέψουν σε υπήκοο κράτους μέλους, κάτοχο διπλώματος κατά την έννοια της ανωτέρω οδηγίας χορηγηθέντος από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, να ασκεί το επάγγελμά του υπό τις αυτές προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για τους κατόχους εθνικών διπλωμάτων ακόμη και αν το ως άνω δίπλωμα

— κατοχυρώνει εκπαίδευση παρασχεθείσα εν όλω ή εν μέρει από ίδρυμα κείμενο εντός του κράτους μέλους υποδοχής, το οποίο, κατά τη νομοθεσία του κράτους αυτού, δεν αναγνωρίζεται ως εκπαιδευτικό ίδρυμα, και

— δεν αναγνωρίστηκε ως ομοταγές από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) την 1η Οκτωβρίου 2008 — Arnold και Johann Harms ως αστική εταιρία κατά Freerk Heidinga

(Υπόθεση C-434/08)

(2009/C 44/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Arnold και Johann Harms ως αστική εταιρία

Εναγόμενος και εφεσίβλητος: Freerk Heidinga

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ⁽¹⁾, την έννοια ότι δεν συμβιβάζονται με την ως άνω ρύθμιση και είναι συνεπώς ανίσχυρες οι συμβατικές ρήτρες με τις οποίες εξωτερικώς πραγματοποιείται μεν πλήρης και οριστική μεταβίβαση δικαιωμάτων ενισχύσεως, πλην όμως κατά τη συμφωνία των μερών τα δικαιώματα ενισχύσεως εξακολουθούν να ανήκουν, από οικονομικής απόψεως, στον εκποιούντα, ενώ ο αποκτών, ως τυπικός δικαιούχος, οφείλει να ενεργοποιήσει τα δικαιώματα αυτά καλλιεργώντας αντίστοιχες εκτάσεις και να καταβάλει εξ ολοκλήρου στον εκποιούντα την εισπραχθείσα από τον ίδιο ενιαία ενίσχυση ή βάσει των οποίων μεταβιβάζονται στον αποκτώντα στρεμματικές ενισχύσεις κατά τρόπον ώστε, εν πάση περιπτώσει, να υποχρεούνται, μετά την ενεργοποίηση και την εξόφληση της ενιαίας ενισχύσεως, να καταβάλλει περιοδικώς ένα μέρος αυτής (το μέρος που αφορά ατομικά την εκμετάλλευση) στον εκποιούντα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Sächsisches Finanzgericht* (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2008 — *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz* κατά *Finanzamt Dresden I*

(Υπόθεση C-473/08)

(2009/C 44/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sächsisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz*

Καθή: *Finanzamt Dresden I*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν οι παροχές που συνίστανται στη διδασκαλία μαθημάτων και τη διοργάνωση εξετάσεων, τις οποίες προσφέρει ένας διπλωματούχος μηχανικός σε εκπαιδευτικό ίδρυμα το οποίο έχει τη μορφή ενώσεως ιδιωτικού δικαίου σε συμμετέχοντες σε κύκλους επιμορφωτικών μαθημάτων, οι οποίοι είναι κάτοχοι τουλάχιστον πτυχίου αρχιτέκτονα ή μηχανικού πανεπιστημίου ή ανώτατης επαγγελματικής σχολής ή διαθέτουν ισότιμη εκπαίδευση, ο δε κύκλος των μαθημάτων αυτών ολοκληρώνεται με τη διενέργεια εξετάσεων, «μαθήματα [...] τα οποία ανάγονται στη σχολική ή επαγγελματική εκπαίδευση» κατά την έννοια του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (1);
- 2) Εξαιρείται κάποιο πρόσωπο, το οποίο κατά τα λοιπά πληροί τις προϋποθέσεις του «εκπαιδευτικού που παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, από αυτόν τον κύκλο προσώπων, στην περίπτωση που
 - αμείβεται για τις διδακτικές του δραστηριότητες ακόμη και όταν (εν όλω ή εν μέρει) δεν υπάρχουν συμμετέχοντες για τον συγκεκριμένο κύκλο μαθημάτων, πλην όμως το πρόσωπο αυτό ενήργησε τα δέοντα για την προετοιμασία αυτού του κύκλου μαθημάτων, ή
 - κατά επαναλαμβανόμενα και συνεχή χρονικά διαστήματα αναλαμβάνει επί μακρόν την παροχή των αντίστοιχων διδακτικών και εξεταστικών υπηρεσιών, ή
 - εκ παραλλήλου με την καθαυτό διδακτική δραστηριότητα του κατέχει από επιστημονικής και/ή οργανωτικής απόψεως περίοπτη θέση έναντι του λοιπού διδακτικού προσωπικού του εν λόγω κύκλου μαθημάτων;

Θα πρέπει να γίνει δεκτό, ενδεχομένως, ότι το πρόσωπο αυτό αποκλείεται από τον ανωτέρω κύκλο προσώπων στην περίπτωση που συντρέχει μόνο μία από τις ανωτέρω προϋποθέσεις ή μόνο στην περίπτωση που συντρέχουν δύο ή και οι τρεις προϋποθέσεις;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Landesgericht Innsbruck* (Αυστρία) στις 12 Οκτωβρίου 2008 — *Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols* κατά *Land Tirol*

(Υπόθεση C-486/08)

(2009/C 44/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols*

Εναγόμενο: *Land Tirol*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβιβάζεται με τη ρήτρα 4, παράγραφος 1, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης, της 6ης Ιανουαρίου 1997, η οποία εφαρμόστηκε με την οδηγία 97/81/ΕΚ, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, για την εργασία μερικής απασχόλησης (1), το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες που απασχολούνται από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή δημόσια επιχείρηση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και εργάζονται λιγότερο από 12 ώρες εβδομαδιαίως (από το 30 % των κανονικών ωρών εργασίας) αντιμετωπίζονται λιγότερο ευνοϊκά απ' ό,τι οι συγκρίσιμοι εργαζόμενοι με πλήρη απασχόληση, όσον αφορά τις αποδοχές, την κατάταξη σε μισθολογική κλίμακα, την αναγνώριση της προϋπηρεσίας, το δικαίωμα ετήσιας άδειας, τις ειδικές αποζημιώσεις, την υπερωριακή αμοιβή κ.λπ.;
- 2) Έχει η αρχή *pro rata temporis*, η οποία κατοχυρώνεται με τη ρήτρα 4, παράγραφος 2, της εν λόγω συμφωνίας-πλαίσου, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν η διάταξη εθνικού νόμου, όπως είναι το άρθρο 55, παράγραφος 5, του L-VBG, το οποίο προβλέπει ότι, σε περίπτωση μεταβολής του αριθμού των ωρών εργασίας ενός εργαζόμενου, το μη χρησιμοποιηθέν υπόλοιπο της ετήσιας άδειας προσαρμόζεται αναλογικά προς τον νέο αριθμό ωρών εργασίας, πράγμα που έχει ως συνέπεια ότι ο εργαζόμενος πλήρους απασχόλησης που καθίσταται, λόγω μείωσης των ωρών εργασίας του, εργαζόμενος μερικής απασχόλησης είτε υφίσταται μείωση των δικαιωμάτων άδειας που απέκτησε κατά τη διάρκεια της πλήρους απασχόλησής του είτε μπορεί απλώς, ως εργαζόμενος μερικής απασχόλησης, να χρησιμοποιήσει την άδεια αυτή διαθέτοντας πλέον μικρότερο επίδομα άδειας;
- 3) Αντιβαίνει στη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου των Ευρωπαίων κοινωνικών εταίρων για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία εφαρμόστηκε με την οδηγία 1999/70/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 1999 (2), μια εθνική διάταξη όπως το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο m, του L-VBG, κατά το οποίο οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες που απασχολούνται με σύμβαση εργασίας διάρκειας μέχρι 6 μηνών ή μόνο περιστασιακά αντιμετωπίζονται λιγότερο ευνοϊκά απ' ό,τι οι συγκρίσιμοι εργαζόμενοι αορίστου χρόνου, όσον αφορά τις αποδοχές, την κατάταξη σε μισθολογική κλίμακα, την αναγνώριση της προϋπηρεσίας, το δικαίωμα ετήσιας άδειας, τις ειδικές αποζημιώσεις, την υπερωριακή αμοιβή κ.λπ.;

4) Υφίσταται έμμεση διάκριση λόγω φύλου, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ, της 5ης Ιουλίου 2006, για την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών ⁽³⁾, όταν, στην περίπτωση των εργαζόμενων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου που έχουν λάβει γονική άδεια μέχρι το νόμιμο όριο των δύο ετών, η κατά νόμο αξίωση άδειας για το έτος πριν από τη γέννηση του τέκνου έχει ήδη παραγραφεί κατά τη λήξη της γονικής άδειας, οι δε πληττόμενοι εργαζόμενοι είναι στην πλειονότητά τους (97 %) γυναίκες;

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 14, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ 1999, L 175, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ 2006, L 204, σ. 23.

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-491/08)

(2009/C 44/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, όσον αφορά το σχέδιο για το τουριστικό συγκρότημα «Is Arenas» στον Δήμο της Narbolia, το οποίο αφορά τους οικοτόπους και τα είδη που απαντούν στον τόπο ITB032228 «Is Arenas»,
- δεδομένου ότι δεν είχε θεσπίσει πριν από τις 19 Ιουλίου 2006 τα κατάλληλα μέτρα προστασίας, ενόψει του επιδιωκόμενου από την οδηγία σκοπού διατήρησης, ώστε να διασφαλιστεί το οικολογικό συμφέρον που αντιπροσωπεύει σε εθνικό επίπεδο ο προτεινόμενος τόπος κοινοτικού ενδιαφέροντος ITB032228 «Is Arenas», και ειδικότερα δεν απαγόρευσε μια παρέμβαση που θα μπορούσε να απειλήσει σοβαρά τα οικολογικά χαρακτηριστικά του τόπου, παρέβη τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η οδηγία 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
- δεδομένου ότι δεν θέσπισε μετά τις 19 Ιουλίου 2006 τα ενδεδειγμένα μέτρα για την αποφυγή της χειροτέρευσης των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών και της παρενόχλησης των ειδών για τα οποία δημιουργήθηκε αυτός ο τόπος κοινοτικού ενδιαφέροντος, παρέβη τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή έχει επίγνωση του γεγονότος ότι στην περιοχή του τόπου κοινοτικού ενδιαφέροντος Is Arenas ολοκληρώνεται η κατα-

σκευή μιας τουριστικής εγκατάστασης, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ένα γήπεδο γκολφ. Κατά την Επιτροπή, οι σχεδιαζόμενες τουριστικές υποδομές στον τόπο κοινοτικού ενδιαφέροντος Is Arenas κατασκευάζονται κυρίως στις περιοχές που συνδέουν, από οικολογική άποψη, τους δυο σημαντικότερους πευκώνες. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις για τις περιοχές αυτές, και ειδικότερα για τη λειτουργία τους ως «οικολογικών συνδέσμων».

Επιπλέον, μεταξύ των κρίσιμων παραμέτρων του σχεδίου η Επιτροπή επισημαίνει τον περιορισμό και τον μετασχηματισμό των αρχικών οικοτόπων, λόγω επίσης της εισαγωγής νέων ειδών, όπως είναι τα αγρωστώδη φυτά στο γήπεδο του γκολφ, τη συρρίκνωση των οικοτόπων, τα αποτελέσματα από την ισοπέδωση και τη συμπίεση του εδάφους, τη συρρίκνωση των ελεύθερων χώρων, τα αποτελέσματα από τη μαζική άφιξη λουομένων για τους οικοτόπους της πρώτης παραθαλάσσιας λωρίδας και το κόψιμο των δέντρων, πράγματα που έχουν τεράστια σημασία, διότι αφορούν το σύστημα των αμμοθινών.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Νοεμβρίου 2008 οι Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau και Francisco Javier Solana Ramos κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 18 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-47/05 (Angé Serrano κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου)

(Υπόθεση C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των ανααιρεσιόντων

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια:
- όσον αφορά τους P. Angé Serrano, J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa, να ανατρέψει την αναρριζώσιμη απόφαση, αφενός, καθόσον κρίθηκε ότι δεν χρειαζόταν να εξεταστεί το πρώτο αίτημα της προσφυγής τους και, αφετέρου, καθόσον απορρίφθηκε το αίτημά τους για επίδικση αποζημίωσης·

- όσον αφορά τους D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos, να αναιρέσει τα σημεία 2 και 4 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και τη σχετική αιτιολογία·
- να κρίνει επί της ουσίας της διαφοράς, δεχόμενο την αρχική προσφυγή των νυν αναιρεσειόντων στην υπόθεση T-47/05:
- να ακυρώσει τις αποφάσεις σχετικά με την κατάταξη των νυν αναιρεσειόντων σε βαθμό κατόπιν της έναρξης της ισχύος του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει αποζημίωση, υπολογιζόμενη *ex aequo et bono* σε 60 000 EUR για κάθε αναιρεσειόντα·
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, το καθού στα έξοδα αμφοτέρων των δικών.

Λόγοι αναιρέσης και κύρια επιχειρήματα

Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο έκρινε επί προσφυγών που είχαν ασκήσει έξι υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επιτυγχόντες σε εσωτερικούς διαγωνισμούς διεξαχθέντες υπό το κράτος του παλαιού Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (ΚΥΚ), των οποίων η κατάταξη σε βαθμό μεταβλήθηκε κατόπιν της έναρξης της ισχύος του νέου ΚΥΚ.

Οι τρεις πρώτοι αναιρεσειόντες επικαλούνται δύο λόγους αναιρέσης

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσης, οι εν λόγω αναιρεσειόντες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι δεν χρειαζόταν να αποφανθεί επί αιτήματος, υπέπεσε σε νομική πλάνη και παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Συγκεκριμένα, οι νυν αναιρεσειόντες διατηρούν έννομο συμφέρον στην ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων κατάταξης, παρά την αντικατάσταση των αποφάσεων αυτών από τις μεταγενέστερες ατομικές αποφάσεις της 20ής Μαρτίου 2006, στο μέτρο που το ίδιο το Πρωτοδικείο θεώρησε ότι οι νέες αυτές αποφάσεις δεν εξαλείφουν πλήρως τις αιτιάσεις των προσφευγόντων καθόσον δεν αποκαθιστούν την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό. Εξάλλου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις στηρίζονται στα άρθρα 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ, των οποίων η νομιμότητα είναι, κατά τη γνώμη τους, αμφισβητήσιμη.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσης, οι ίδιοι αναιρεσειόντες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης απορρίπτοντας το αίτημα αποζημίωσης, ενώ η κατάταξη σε βαθμό σύμφωνα με τον νέο ΚΥΚ τους τοποθετεί στο ίδιο επίπεδο με εκείνο των συναδέλφων τους που δεν πέτυχαν σε διαγωνισμό μετάβασης σε ανώτερη κατηγορία και, συνεπώς, τους προξενεί ζημία.

Οι τρεις τελευταίοι αναιρεσειόντες επικαλούνται ένα μοναδικό λόγο αναιρέσης, αντλούμενο από την έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ.

Συναφώς, οι αναιρεσειόντες επικαλούνται, πρώτον, προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους του Πρωτοδικείου στο μέτρο που το τελευταίο θεώρησε ότι η κατάταξη σε ανώτερο βαθμό κατόπιν της επιτυχίας τους σε διαγωνισμούς διεξαχθέντες υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ δεν συνιστά κεκτημένο δικαίωμα και δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να δημιουργήσει νόμιμη προσδοκία.

Προς στήριξη αυτού του λόγου, οι αναιρεσειόντες υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης στο μέτρο που, κατόπιν της ανακατάταξης σε βαθμό η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει του νέου ΚΥΚ, τους επιφυλάχθηκε ίδια μεταχείριση με τους συναδέλφους τους που δεν πέτυχαν στους ίδιους διαγωνισμούς. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο αντιμετώπισε κατά διαφορετικό τρόπο όμοιες καταστάσεις, στο μέτρο που έκρινε ότι οι επιτυχόντες ενός και του αυτού διαγωνισμού δεν αποτελούν ενιαία κατηγορία, δεδομένου ότι, κατά τη γνώμη του, οι κανόνες κατάταξης σε βαθμό διαφέρουν αναλόγως της ημερομηνίας κατά την οποία πραγματοποιείται η κατάταξη αυτή. Η εφαρμογή διαφορετικών διατάξεων στους επιτυχόντες ενός και του αυτού διαγωνισμού, ήτοι του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 5, παράγραφος 4, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ αντιβαίνει, συνεπώς, στην αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 24 Νοεμβρίου 2008 — Vera Mattner κατά Finanzamt Velbert

(Υπόθεση C-510/08)

(2009/C 44/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vera Mattner

Καθού: Finanzamt Velbert

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν την έννοια τα άρθρα 39 και 43 ΕΚ, καθώς και το άρθρο 56 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 58 ΕΚ, ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους περί της εισπράξεως φόρου δωρεάς, η οποία προβλέπει για τον μόνιμο κάτοικο αλλοδαπής, που αποκτά χαριστικώς από μόνιμο κάτοικο αλλοδαπής ακίνητο κείμενο στο εσωτερικό της χώρας, αφορολόγητο ποσό ύψους μόνον 1 100 ευρώ, ενώ, αν ο δωρητής ή ο αποκτών είχε την κατοικία του, κατά τον χρόνο της εκτελέσεως της δωρεάς του ίδιου ακινήτου, στο οικείο κράτος μέλος, το αφορολόγητο ποσό θα ανερχόταν σε 205 000 ευρώ;

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-512/08)**

(2009/C 44/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και E. Traversa)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία,

— εξαρτώντας, βάσει του άρθρου R-332-4 του Κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως, από τη χορήγηση προεγκρίσεως την απόδοση των ιατρικών εξόδων για την περίθαλψη σε εξωνοσοκομειακό ιατρείο με τη χρησιμοποίηση του βαρέος εξοπλισμού ο οποίος διαλαμβάνεται υπό το στοιχείο II στο άρθρο R-712-2 του Κώδικα δημοσίας υγείας και

— μη προβλέποντας, στο άρθρο R-332-4 ή σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη του γαλλικού δικαίου, υπέρ του ασθενούς ο οποίος είναι ασφαλισμένος στο γαλλικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως τη δυνατότητα πρόσθετης αποδόσεως των ιατρικών εξόδων υπό τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 53 της αποφάσεως της 12ης Ιουλίου 2001, C-368/98, Vanbraekel κ.λπ.,

παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της.

Με την πρώτη αιτίαση της, η Επιτροπή αμφισβητεί την επιβαλλόμενη από την καθής απαίτηση να ληφθεί προέγκριση για να μπορέσουν να αποδοθούν τα έξοδα για συγκεκριμένη μη νοσοκομειακή περίθαλψη που παρασχέθηκε εντός άλλου κράτους μέλους. Ναι μεν η απαίτηση αυτή μπορεί να δικαιολογείται όταν πρόκειται για ιατρική περίθαλψη που παρασχέθηκε εντός νοσοκομειακού ιδρύματος, λόγω της ανάγκης να εξασφαλιστεί τόσο επαρκής και διαρκής δυνατότητα προσβάσεως σε ισόρροπο φάσμα ποιοτικής νοσοκομειακής περιθάλψεως όσο και έλεγχος του κόστους της περιθάλψεως αυτής, πλην όμως είναι δυσανάλογη όταν πρόκειται για μη νοσοκομειακή περίθαλψη. Διάφορα στοιχεία μπορούν να περιορίσουν τον ενδεχόμενο χρηματοοικονομικό αντίκτυπο της καταργήσεως της προεγκρίσεως, όπως η ευχέρεια των κρατών μελών να καθορίσουν την έκταση της ιατροφαρμακευτικής καλύψεως των ασφαλισμένων ή τις εθνικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση των σχετικών παροχών, αρκεί να μην εισάγονται δυσμενείς διακρίσεις ούτε να εμποδίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων.

Επιπλέον, με τη δεύτερη αιτίαση της, η Επιτροπή μέμφεται την έλλειψη, στο γαλλικό δίκαιο, διατάξεως που να καθιστά δυνατό να γίνει υπέρ του ασθενούς ο οποίος ασφαρίζεται από το γαλλικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως πρόσθετη απόδοση των ιατρικών εξόδων υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στη σκέψη 53 της αποφάσεως της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Vanbraekel κ.λπ., δηλαδή απόδοση που να αντιστοιχεί στη διαφορά με το ποσό που θα είχε δικαίωμα να λάβει αν η νοσοκομειακή περίθαλψη είχε παρασχεθεί σε αυτόν στην ημεδαπή. Κατά συνέπεια, οι ασθενείς που είναι ασφαλισμένοι στο εν λόγω σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως δεν απολαύουν πλήρως των δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζονται από το άρθρο 49 ΕΚ, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Νοεμβρίου 2008 — Ποινική δίκη κατά Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

(Υπόθεση C-515/08)

(2009/C 44/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ποινική δίκη κατά: Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστούν οι διατάξεις του άρθρου 8 του νόμου της 5ης Μαρτίου 2002 και τα άρθρα 3, 4 και 5 του βασιλικού διατάγματος της 29ης Μαρτίου 2002 (εκτελεστικό διάταγμα) παράβαση των άρθρων 49 και 50 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον υποχρεώνουν αλλοδαπούς εργοδότες, οι οποίοι επιθυμούν να αποσπούν εργαζομένους, να προβαίνουν προηγουμένως σε δήλωση αποσπάσεως προς την Επιθεώρηση τηρήσεως των νόμων περί κοινωνικής ασφαλίσεως, καθώς και να διαδίδουν έγγραφα παρόμοια με τη βελγική ατομική κατάσταση μισθοδοσίας ή το βελγικό εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών, με συνέπεια να παρακωλύεται ή τουλάχιστον να δυσχεραίνεται η πρόσβαση στη βελγική αγορά παροχής υπηρεσιών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) στις 27 Νοεμβρίου 2008 Αρχοντία Κούκου κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-519/08)

(2009/C 44/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Αρχοντία Κούκου

Εναγόμενο: Ελληνικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που βρίσκεται στο παράρτημα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ έχει την έννοια ότι μπορεί να θεωρηθεί αντικειμενικός λόγος για τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου το γεγονός ότι οι συμβάσεις αυτές έχουν συναφθεί κατ' επίκληση νομοθετικής διάταξης που προβλέπει τη σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, ανεξαρτήτως αν στην πραγματικότητα με αυτές καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη;
- 2) Η προσθήκη κριτηρίων για τη διαπίστωση της κατάχρησης, με τα μέτρα που ελήφθησαν σε συμμόρφωση προς τη ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου (π.χ. ανώτατη χρονική διάρκεια συμβάσεων και αριθμού ανανεώσεων, στο πλαίσιο των οποίων επιτρέπεται η απασχόληση και χωρίς τη συνδρομή αντικειμενικού λόγου που να δικαιολογεί τη σύναψη ή την ανανέωση συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου), συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση, κατά την έννοια της ρήτρας 8 σημείου 3 της συμφωνίας πλαισίου, του προϋφιστάμενου της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ γενικού επιπέδου προστασίας, δεδομένου ότι υπό το προηγούμενο της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ νομοθετικό καθεστώς μόνο κριτήριο για τη διαπίστωση της κατάχρησης ήταν η απασχόληση με σύμβαση ή σχέση εργασίας συναφθείσας ως ορισμένου χρόνου χωρίς αντικειμενικό λόγο;
- 3) Η πρόβλεψη αόριστων και ανοιχτών καταλόγων εξαιρέσεων, όπως αυτών που τίθενται με τις πάγιες διατάξεις Π.Δ. 164/2004, από τα κατ'αρχήν τιθέμενα ανώτατα όρια σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, συνιστά αποτελεσματικό μέτρο αποτροπής της κατάχρησης που προκύπτει από τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, κατά την έννοια της ρήτρας 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου;

4) Μπορούν να θεωρηθούν αποτελεσματικά για την αποτροπή και την προστασία έναντι της κατάχρησης, κατά την έννοια της ρήτρας 5 της συμφωνίας πλαισίου, μέτρα όπως τα επίμαχα στο πλαίσιο της κύριας δίκης, που ετέθησαν με το άρθρο 7 Π.Δ. 164/2004, όταν:

- (α) προβλέπουν, ως μέσο αποτροπής της κατάχρησης και προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι αυτής, την υποχρέωση του εργοδότη σε καταβολή μισθού και «αποζημίωσης» απόλυσης σε περίπτωση καταχρηστικής απασχόλησης με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, δεδομένου ότι (i) η υποχρέωση καταβολής μισθού και «αποζημίωσης» απόλυσης προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο σε κάθε περίπτωση σχέσης εργασίας και δεν αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου, και (ii) ιδίως η υποχρέωση καταβολής «αποζημίωσης» κατά τη λύση των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου αποτελεί συνέπεια της εφαρμογής της ρήτρας 4 της συμφωνίας πλαισίου σχετικά με τη μη διάκριση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι των αντίστοιχων εργαζομένων αορίστου χρόνου και
- (β) προβλέπουν ως μέσο αποτροπής της κατάχρησης, την επιβολή κυρώσεων στα αρμόδια όργανα του εργοδότη, στο βαθμό που έχει διαπιστωθεί ότι όμοιες ή ανάλογες κυρώσεις που είχαν προβλεφθεί και στο παρελθόν όσον αφορά στο δημόσιο τομέα υπήρξαν αναποτελεσματικές για την αντιμετώπιση της κατάχρησης από τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου;

5) Συνιστούν ορθή μεταφορά της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη και αν είναι αποτελεσματικά μέτρα, όπως αυτά που ελήφθησαν με το άρθρο 11 Π.Δ. 164/2004, που τέθηκαν σε ισχύ την 19.7.2004, δηλαδή εκπρόδεσμα σε σχέση με την προθεσμία που έτασσε η Οδηγία 1999/70/ΕΚ, και στα οποία προσδόθηκε μόνο τρίμηνη αναδρομικότητα, ώστε καταλαμβάνουν μόνο τις διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που ήταν ενεργές μετά την 19.4.2004, μη καταλαμβάνοντας μάλιστα συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που εξακολούθησαν να συνάπτονται διαδοχικώς και μετά την παρέλευση της προθεσμίας συμμόρφωσης προς την Οδηγία 1999/70/ΕΚ και πριν την 19.4.2004;

6) Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι τα μέτρα που ελήφθησαν με το Π.Δ. 164/2004 σε συμμόρφωση προς τη ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου δεν είναι αποτελεσματικά, το Δικαστήριο υποχρεούται, στο πλαίσιο της υποχρέωσης σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας, να εφαρμόσει σύμφωνα με την οδηγία 1999/70/ΕΚ το προϋφιστάμενο του Π.Δ. αυτού ελληνικό δίκαιο, βάσει του οποίου είναι δυνατόν να επιτευχθεί η προστασία της ενάγουσας έναντι της κατάχρησης, κατά τρόπο που οδηγεί σε άρση των συνεπειών της παραβίασής του κοινοτικού δικαίου (όπως του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920);

7) Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι τα μέτρα που ελήφθησαν με το Π.Δ. 164/2004 δεν είναι αποτελεσματικά και εφαρμοστέο τυγχάνει το προϋφιστάμενο αυτού νομοθετικό καθεστώς (άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920), στο πλαίσιο της υποχρέωσης για σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του εθνικού δικαίου, είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο η ερμηνεία κανόνων αυξημένης τυπικής ισχύος της εθνικής έννομης τάξης

(103 παρ. 8 Συντ.), υπό την έννοια ότι απαγορεύουν απολύτως τη μετατροπή συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, ακόμα και όταν προκύπτει ότι στην πραγματικότητα οι συμβάσεις αυτές καταχρηστικώς συνήφθησαν με νομική βάση διατάξεις για την κάλυψη έκτακτων και προσωρινών εν γένει αναγκών, καθότι με αυτές καλύφθηκαν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη που ανήκει στο δημόσιο τομέα (έτσι οΛΑΠ 19/2007 και 20/2007), όταν είναι δυνατή και ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να περιορίζεται μόνο στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που πράγματι συνήφθησαν προς κάλυψη πρόσκαιρων, απρόβλεπτων, επείγουσών ή έκτακτων αναγκών και όχι και στην περίπτωση που στην πραγματικότητα συνήφθησαν προς κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών (έτσι οΛΑΠ 18/2006);

8) Είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο η υπαγωγή, μετά τη θέση σε ισχύ που Π.Δ. 164/2004, των διαφορών σχετικά με την εργασία ορισμένου χρόνου και τη ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου στην αποκλειστική δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, όταν μάλιστα αυτό δυσχεραίνει την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη του προσφεύγοντος εργαζομένου ορισμένου χρόνου, δεδομένου ότι, πριν τη θέσπιση του Π.Δ. 164/2004, όλες οι διαφορές σχετικά με την εργασία ορισμένου χρόνου υπάγονταν στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων με την επεικότερη ως προς την τήρηση των τύπων, απλούστερη, λιγότερο δαπανηρή για τον προσφεύγοντα εργαζόμενο ορισμένου χρόνου και κατά κανόνα ταχύτερη ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών;

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-526/08)

(2009/C 44/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και N. von Lingen)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως και ορθώς με τα άρθρα 4 και 5, σε συνδυασμό με το παράρτημα II Α(1) και το παράρτημα III 1(1), το παράρτημα II Α(5) και το παράρτημα III 1(2), το παράρτημα II Α(2) και το παράρτημα II Α(6) της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της.

Με την πρώτη αιτίαση, η Επιτροπή προσάπτει στο καθού ότι δεν τηρεί τους τρόπους και τις περιόδους διασποράς, όπως προβλέπονται στην οδηγία. Συγκεκριμένα, ενώ η απαγόρευση διασποράς, κατά τη διάρκεια ορισμένων περιόδων, πρέπει να αφορά τόσο τα οργανικά όσο και τα χημικά λιπάσματα, η νομοθεσία του Λουξεμβούργου αναφέρει μόνον τα οργανικά λιπάσματα. Επιπλέον, η απαγόρευση διασποράς των λιπασμάτων κατά τη διάρκεια ορισμένων περιόδων πρέπει να καλύπτει το σύνολο της γεωργικής γης, συμπεριλαμβανομένων των βοσκοτόπων, τους οποίους παραλείπουν τα εθνικά μέτρα μεταφοράς. Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι η εθνική νομοθεσία πρέπει να ορίσει με μεγαλύτερη ακρίβεια τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να επιτραπεί εξαίρεση από την απαγόρευση διασποράς, καθόσον η περίπτωση αυτή δεν προβλέπεται από την οδηγία.

Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει απαίτηση ελάχιστης χωρητικότητας αποθήκευσης της κοπριάς για όλες τις εγκαταστάσεις, αλλά μόνο για τις νέες εγκαταστάσεις ή αυτές που πρόκειται να εκσυγχρονιστούν. Η εν λόγω μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο δεν είναι σύμφωνη προς την οδηγία, στο βαθμό που οι υπάρχουσες εγκαταστάσεις δημιουργούν επίσης κινδύνους ρύπανσης. Η εθνική νομοθεσία πρέπει συνεπώς να επιβάλλει μια ελάχιστη χωρητικότητα αποθήκευσης για όλες τις εγκαταστάσεις.

Με την τρίτη αιτίαση, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εθνική νομοθεσία πρέπει να περιλαμβάνει, στο πλαίσιο της απαγόρευσης της διασποράς στα εδάφη με μεγάλη κλίση, το σύνολο των λιπασμάτων και όχι μόνον εκείνα που έχουν οργανική προέλευση.

Με την τέταρτη και τελευταία αιτίαση, προσάπτεται στο καθού ότι δεν έλαβε επαρκή μέτρα όσον αφορά τις τεχνικές διασποράς, ιδίως για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη και αποτελεσματική διασπορά των λιπασμάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 375, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Bundesgerichtshof** (Γερμανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 — **Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz** κατά **Deutsche Lufthansa AG**

(Υπόθεση C-529/08)

(2009/C 44/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες/αναιρεσείοντες: Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz

Εναγομένη/αναιρεσίβλητη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί η τεχνική βλάβη που προκάλεσε τη ματαίωση της πτήσης να αποτελέσει έκτακτη περίπτωση υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 ⁽¹⁾;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Καλύπτει η έννοια της έκτακτης περιστάσεως υπό τη μορφή της τεχνικής βλάβης και τις ελλείψεις οι οποίες επηρεάζουν την αξιοπλοΐα του αεροσκάφους ή την ασφαλή πραγματοποίηση της πτήσης;
- Πρέπει να θεωρηθεί ότι ο πραγματικός αερομεταφορέας έλαβε όλα τα εύλογα μέτρα, εφόσον τήρησε το ισχύον για το οικείο αεροσκάφος πρόγραμμα συντηρήσεως και επισκευής του κατασκευαστή καθώς και τις προδιαγραφές ασφαλείας και τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τις αρμόδιες αρχές ή τον κατασκευαστή, ή εφόσον η βλάβη δεν θα μπορούσε να αποφευχθεί, έστω και αν ο αερομεταφορέας είχε τηρήσει το πρόγραμμα αυτό ή είχε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις αυτές;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: Αρκεί αυτό για να απαλλαγεί ο αερομεταφορέας από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ή απαιτείται περαιτέρω να αποδειχθεί ότι και η ματαίωση, δηλαδή η ακινητοποίηση του οικείου αεροσκάφους και η ακύρωση της πτήσης λόγω ελλείψεως άλλου αεροσκάφους προς αντικατάσταση του ακινητοποιηθέντος, δεν θα είχε αποφευχθεί με τη λήψη όλων των εύλογων μέτρων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Hoge Raad der Nederlanden** (Κάτω Χώρες) στις 3 Δεκεμβρίου 2008 — **TNT Express Nederland BV** κατά **AXA Versicherung AG**

(Υπόθεση C-533/08)

(2009/C 44/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: TNT Express Nederland BV

Ανααιρεσίβλητη: AXA Versicherung AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 71, παράγραφος 2, στοιχείο β', δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾ την έννοια (i) ότι η ειδική σύμβαση υπερισχύει της ρυθμίσεως του κανονισμού 44/2001 περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως μόνον όταν η ρύθμιση της ειδικής συμβάσεως σκοπεύει στην αποκλειστική της εφαρμογή ή (ii) ότι στην περίπτωση ταυτόχρονης εφαρμογής των προϋποθέσεων αναγνωρίσεως και εκτελέσεως που προβλέπει μια ειδική σύμβαση και αυτών που προβλέπει ο κανονισμός 44/2001 πρέπει πάντοτε να έχουν εφαρμογή οι προϋποθέσεις της ειδικής συμβάσεως, ενώ αυτές του κανονισμού 44/2001 πρέπει να παραμένουν ανεφάρμοστες, μολονότι η ειδική σύμβαση ουδόλως σκοπεύει στην αποκλειστική της εφαρμογή έναντι άλλων διεθνών κανόνων που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση;
- Είναι το Δικαστήριο αρμόδιο, προκειμένου να αποτρέπεται η έκδοση αποκλινουσών αποφάσεων στην περίπτωση της κατά το ερώτημα 1 παράλληλης εφαρμογής ρυθμίσεων, να προβαίνει —δεσμευτικώς για τα δικαστήρια των κρατών μελών— σε ερμηνεία της Συμβάσεως περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων, που υπεγράφη στη Γενεύη στις 19 Μαΐου 1956 (CMR), καθόσον πρόκειται για το θέμα που ρυθμίζεται στο άρθρο 31 αυτής της συμβάσεως;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα και στο σκέλος (i) του πρώτου ερωτήματος, έχει η κατά το άρθρο 31, παράγραφοι 3 και 4, της CMR ρύθμιση περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως την έννοια ότι δεν σκοπεύει στην αποκλειστική της εφαρμογή και δεν εμποδίζει την εφαρμογή άλλων διεθνών κανόνων εκτελέσεως που καθιστούν δυνατή την αναγνώριση και την εκτέλεση, όπως ο κανονισμός 44/2001;

Στην περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικώς τόσο στο σκέλος (ii) του πρώτου ερωτήματος όσο και, επιπλέον, στο δεύτερο ερώτημα, το Hoge Raad, προκειμένου να κρίνει περαιτέρω την αίτηση αναιρέσεως, υποβάλλει και τα ακόλουθα τρία ερωτήματα:

- 4) Επιτρέπει το άρθρο 31, παράγραφοι 3 και 4, της CMR στο δικαστήριο του κράτους εκτελέσεως να ερευνά, στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη εκτελεστότητας, αν το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως είχε διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθεί της διαφοράς;
- 5) Έχει το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 την έννοια ότι, σε περίπτωση παράλληλης εφαρμογής της περί εκκρεμοδικίας ρυθμίσεως της Συμβάσεως CMR και αυτής του κανονισμού 44/2001, η περί εκκρεμοδικίας ρύθμιση της Συμβάσεως CMR υπερτερεί της περί εκκρεμοδικίας ρυθμίσεως του κανονισμού 44/2001;
- 6) Έχουν εν προκειμένω το υποβληθέν στις Κάτω Χώρες αναγνωριστικό αίτημα και το υποβληθέν στη Γερμανία αίτημα αποζημιώσεως «το ίδιο αντικείμενο» κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 2, της CMR;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Δεκεμβρίου 2008 — KLG Europe Eersel BV κατά Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Υπόθεση C-534/08)

(2009/C 44/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: KLG Europe Eersel BV

Ανααιρεσίβλητη: Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παραπέμπει ο όρος «μεταξύ των ιδίων διαδίκων» του άρθρου 34, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 (¹) στους κανόνες για την υποκειμενική έκταση των αποτελεσμάτων δικαστικών αποφάσεων των οικείων κρατών μελών ή σκοπείται με αυτόν η βάση του κανονισμού αυτοτελής διευκρίνιση της υποκειμενικής εκτάσεως των αποτελεσμάτων των αποφάσεων που εκδίδονται επί συναφών υποθέσεων;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι με τον όρο «μεταξύ των ιδίων διαδίκων» σκοπείται η βάση του κανονισμού

αυτοτελής διευκρίνιση της υποκειμενικής εκτάσεως των αποτελεσμάτων των αποφάσεων που εκδίδονται επί συναφών υποθέσεων, πρέπει τότε

- i) κατά την ερμηνεία αυτού του όρου στο άρθρο 34, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 να αναζητηθούν κοινά στοιχεία με την ερμηνεία που δόθηκε με την απόφαση του ΔΕΚ της 19ης Μαΐου 1998, C-351/96, Drouot κατά CMI, Συλλογή 1998, σ. I-3075, [...] στον όρο «μεταξύ των ιδίων διαδίκων», κατά την έννοια του άρθρου 21 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, νυν άρθρου 27 του κανονισμού 44/2001, και
- ii) η K-Line, η οποία ήταν διάδικος της δίκης στο Ρότερνταμ, όχι όμως της δίκης στο Ντύσσελτορφ, να λογίζεται λόγω της εκχωρήσεως και της εντολής ως «ίδιος διάδικος» με την Zeuner, η οποία ήταν διάδικος της δίκης στο Ντύσσελτορφ, όχι όμως της δίκης στο Ρότερνταμ;
- 3) Πρέπει, προκειμένου να μπορεί να ευδοκιμήσει η επίκληση του κατ' άρθρο 34, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 λόγου απορρίψεως της αιτήσεως κηρύξεως της εκτελεστότητας,
- i) η απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως να έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου;
- ii) η απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως να χρονολογείται πριν από την υποβολή της αιτήσεως περιαφής του εκτελεστήριου τύπου ή πριν από την περιαφή του εκτελεστήριου τύπου;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Staatssecretaris van Financiën κατά X

(Υπόθεση C-536/08)

(2009/C 44/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσίων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: X

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 17, παράγραφος 2 και 3, και 28β, τίτλος Α, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας (!) την έννοια ότι, όταν βάσει του πρώτου εδαφίου της δεύτερης αυτής διατάξεως ο τόπος της ενδοκοινοτικής αποκτήσεως θεωρείται ότι βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ βάσει του οποίου ο αποκτών προέβη στην απόκτηση, δικαιούται αυτός να εκπέσει άμεσα τον ως εκ τούτου οφειλόμενο εντός αυτού του κράτους μέλους ΦΠΑ;

(!) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίомορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2008 η Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), της 24 Σεπτεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, υποστηριζόμενη από το Freistaat Thüringen και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-537/08 P)

(2009/C 44/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (εκπρόσωποι: M. Schütte, Rechtsanwalt, S. Zühlke, Rechtsanwältin και P. Werner, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Freistaat Thüringen, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον αυτή αφορά τα μέτρα 15 και 26, καθώς και τα περί δικαστικών εξόδων·
- Να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία δ' και ζ', της αποφάσεως 2003/643/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Kahla Porzellan GmbH και της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (!), καθώς και το άρθρο 2 αυτής, καθόσον αφορούν τα μέτρα 15 και 26, ή, πάντως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των μέτρων 15 και 26·

- επικουρικώς, να αναρρέσει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δι' αυτής διαπιστώνεται ότι οι επιδοτήσεις για την προώθηση της απασχολήσεως συνιστούν πλεονέκτημα που παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα και πρέπει να ανακτηθούν·
- να καταδικάσει την πρωτοδικώς καθής και νυν αναρρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναρρέσεως είναι η απόφαση του Πρωτοδικείου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της νυν αναρρεσείουσας κατά της αποφάσεως 2003/643/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003 σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Kahla Porzellan GmbH και της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, καθόσον η απόφαση αυτή αφορά χρηματοοικονομική ενίσχυση χορηγηθείσα στην Kahla/Thüringen Porzellan GmbH.

Η αναρρεσείουσα, στηρίζει την αίτησή της επί δύο λόγων αναρρέσεως και επί ενός τρίτου που προβάλλει επικουρικώς. Υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου συνιστά παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, καθόσον στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή των θεμελιωδών αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Αν το Δικαστήριο δεν δεχθεί το βάσιμο αυτών των επιχειρημάτων αναρρέσεως, τουλάχιστον πρέπει να δεχθεί ότι ορισμένες από τις διαπιστώσεις της αποφάσεως του Πρωτοδικείου συνιστούν παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναρρέσεως, η απόφαση του Πρωτοδικείου έρχεται σε αντίθεση με την θεμελιώδη αρχή της ασφαλείας δικαίου, καθόσον κρίθηκε ότι η εγκριθείσα από την Επιτροπή ρύθμιση σχετικά με τις επιχορηγήσεις για επενδύσεις σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις περιείχε περιορισμούς όσον αφορά τις προβληματικές επιχειρήσεις και ότι η εγκριθείσα από την Επιτροπή ρύθμιση του άρθρου 249h του Arbeitsförderungsgesetzes (AFG) (νόμου για την προαγωγή της απασχόλησης) εξ αρχής συνεπαγόταν αποκλεισμό από το πεδίο εφαρμογής της ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναρρέσεως, η απόφαση του Πρωτοδικείου συνιστά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον κρίνει ότι η έλλειψη ρητού περιορισμού στην απόφαση της Επιτροπής περί εγκρίσεως του προγράμματος επενδυτικών ενισχύσεων των ΜΜΕ που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα ή σε άλλα έντυπα προσita στο κοινό, ως προς τον μη συνιστώντα ενίσχυση χαρακτήρα του άρθρου 249h του AFG δεν θεμελιώνει εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας στη νομιμότητα των μέτρων και ότι, κατά συνέπεια, έπρεπε η προσφεύγουσα να τηρείται ενήμερη ως προς την νομιμότητα των ενισχύσεων, πέραν των όσων προέκυπταν από τα προσβάσιμα στο κοινό έγγραφα.

Τέλος, όσον αφορά τον τρίτο επικουρικό λόγο αναρρέσεως, η απόφαση του Πρωτοδικείου αντιβαίνει στο άρθρο 87 ΕΚ καθόσον σ' αυτήν διαπιστώνεται, χωρίς καμία αξιολόγηση της πράγματι επιτευχθείσας από την προσφεύγουσα εξοικονομήσεως, ότι από την εφαρμογή των επιμάχων μέτρων αποκόμισε όφελος, κατά την έννοια του δικαίου περί ενισχύσεων, ύψους αντιστοίχου της χορηγηθείσας σ' αυτήν επιδοτήσεως.

(!) ΕΕ L 227, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Staatssecretaris van Financiën κατά fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

(Υπόθεση C-539/08)

(2009/C 44/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: Fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 17, παράγραφοι 2 και 3, και 28β, τίτλος Α, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι, όταν βάσει του πρώτου εδαφίου της δεύτερης αυτής διατάξεως ο τόπος της ενδοκοινοτικής αποκτήσεως θεωρείται ότι βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ βάσει του οποίου ο αποκτών προέβη στην απόκτηση, δικαιούται αυτός να εκπέσει άμεσα τον ως εκ τούτου οφειλόμενο εντός αυτού του κράτους μέλους ΦΠΑ;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-544/08)

(2009/C 44/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και L. Jelínek)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές

διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις ανασφαλίσεις και την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και των οδηγιών 98/78/ΕΚ και 2002/83/ΕΚ ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 64 της οδηγίας αυτής·

- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Δεκεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 323, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2008 η Le Carbone Lorraine κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-73/04, Carbone Lorraine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-554/08 P)

(2009/C 44/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Le Carbone Lorraine (εκπρόσωποι: A. Winckler και H. Kanellopoulos, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει εν μέρει, σύμφωνα με το άρθρο 225, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο, στις 8 Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση T-73/04, Carbone Lorraine κατά Επιτροπής,
- να δεχθεί τα αιτήματα που είχε υποβάλει η Le Carbone Lorraine πρωτοδικώς και, κατ' ακολουθία, να μειώσει, σύμφωνα με το άρθρο 229 ΕΚ, το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 17 του κανονισμού του Συμβουλίου 17/62 ⁽¹⁾, νυν άρθρο 31, του κανονισμού του Συμβουλίου 1/2003 ⁽²⁾, το πρόστιμο που επέβαλε στην Carbone Lorraine η Επιτροπή με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση C.38.359 — Ηλεκτρολογικές και μηχανολογικές εφαρμογές προϊόντων γραφίτη και άνθρακα ⁽³⁾,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή του προσωποπαγούς των ποινών, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να προβεί σε χωριστή ανάλυση των διαφόρων στοιχείων που συνιστούν την παράβαση δεδομένου ότι υφίστατο ενιαία παράβαση και συνολική στρατηγική την οποία ακολουθούσαν όλα τα μέλη της συμπράξεως. Μια τέτοια συνολική θεώρηση της παραβάσεως, ελλείπει οριοθέτησης των επίμαχων σχετικών αγορών προϊόντων ή των επίμαχων κατηγοριών προϊόντων, καταλήγει σε καθορισμό του ύψους του προστίμου χωρίς σχέση με την πραγματική παράβαση που διέπραξε ειδικότερα κάθε ένα από τα μέλη της συμπράξεως.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα εταιρία υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή έλαβε όντως υπόψη τον συγκεκριμένο αντίκτυπο της συμπράξεως στην επίμαχη αγορά για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ενώ η Επιτροπή είχε θεωρήσει τόσο με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2003 όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι ο αντίκτυπος αυτός δεν ήταν δυνατόν να εκτιμηθεί με ακρίβεια. Συγκεκριμένα, η παράβαση χαρακτηρίστηκε ως «πολύ σοβαρή» απλώς και μόνο λόγω της φύσεώς της και της γεωγραφικής εκτάσεώς της.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα επικαλείται ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον επικύρωσε την άρνηση της Επιτροπής να προβεί σε πρόσθετη μείωση του προστίμου της αναιρεσείουσας βάσει της ανακοινώσεως περί των μέτρων επιείκειας, ενώ, εξάλλου, προέβη στη μείωση αυτή όσον αφορά δύο άλλες ανταγωνίστριες της αναιρεσείουσας εταιρίες. Συνεπώς, η στενή και διαρκής συνεργασία της αναιρεσείουσας κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη και δεν ανταμειφθηκε από το Πρωτοδικείο.

Τέλος, με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, η Carbone Lorraine προσάπτει στο Πρωτοδικείο παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον έκρινε ότι δεν ήταν δυνατή η μείωση του προστίμου της αναιρεσείουσας λόγω των σοβαρών οικονομικών δυσχερειών που αυτή αντιμετώπιζε, ενώ αντίθετα έκρινε το ίδιο αυτό στοιχείο επαρκές για τη μείωση του επιβληθέντος σε άλλη ανταγωνίστρια εταιρία προστίμου.

(¹) Κανονισμός 17/62 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ 13, σ. 204).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

(³) ΕΕ 2004, L 125, σ. 45.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-556/08)

(2009/C 44/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και A.A. Gilly)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/36/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει το πλήρες κείμενο των διατάξεων αυτών στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 20 Οκτωβρίου 2007.

(¹) ΕΕ L 255, σ. 22.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-557/08)

(2009/C 44/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και A.A. Gilly)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/35/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Απριλίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 255, σ. 11.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-561/08 P)

(2009/C 44/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γεράσιμος Ποταμιάνος

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04·
- να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή του Γ. Ποταμιάνου·
- να ορίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του τόσο κατά την παρούσα δίκη όσο και κατά τη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναίρεσης, η Επιτροπή αμφισβητεί τον εκ μέρους του Πρωτοδικείου χαρακτηρισμό της κοινοποίησης που απέστειλε στον ανααιρεσίσβλητο για να του ανακοινώσει τη μη ανανέωση της σύμβασης εκτάκτου υπαλλήλου. Η κοινοποίηση αυτή ερμηνεύθηκε από το Πρωτοδικείο ως χωριστή απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων εργασίας αρχής. Όμως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου και, ειδικότερα, από την απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, C-417/05 P, Fernández Gómez προκύπτει ότι μια τέτοια κοινοποίηση έχει καθαρά πληροφοριακό χαρακτήρα, δεδομένου ότι μόνη η συμβατική ρήτρα που ορίζει ότι η σύμβαση δεν θα ανανεωθεί κατά τη λήξη της συνιστά βλαπτική πράξη. Εφόσον η σύμβαση αυτή δεν προσβλήθηκε εντός των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ προθεσμιών, το Πρωτοδικείο όφειλε να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Μη τηρώντας τη νομολογία αυτή, το Πρωτοδικείο δημιουργεί, συνεπώς, νομική αβεβαιότητα τόσο για το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης όσο και για την Επιτροπή και τα λοιπά όργανα που έχουν συνάψει συμβάσεις παρόμοιες με την επίδικη στην παρούσα υπόθεση.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-566/08)

(2009/C 44/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. Passos, G. Mazzini και D. Gauci)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, ως ανταβαίνουσα στη Συνθήκη ΕΚ, την απόφαση 2008/780/EK του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της αλιευτικής συμφωνίας του Νοτίου Ινδικού Ωκεανού ⁽¹⁾ και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής του έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, καθόσον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε εσφαλμένη νομική βάση. Κατά το προσφεύγον, τόσο από την ερμηνεία του άρθρου 300 ΕΚ όσο και από το περιεχόμενο της επίμαχης στην υπό κρίση υπόθεση συμφωνίας προκύπτει με σαφήνεια ότι αυτή εμπίπτει στην κατηγορία των συμφωνιών που δημιουργούν ειδικό θεσμικό πλαίσιο μέσω της οργάνωσης διαδικασιών συνεργασίας. Επομένως, η επίδικη απόφαση έπρεπε να εκδοθεί βάσει του άρθρου 37 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 300, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, και 3, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — που προβλέπουν σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου —, και όχι βάσει του άρθρου 37 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 300, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, και 3, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, που προβλέπουν απλώς και μόνο διαβούλευση με το κοινοτικό αυτό όργανο.

(¹) ΕΕ L 268, σ. 27.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-567/08)

(2009/C 44/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και V. Peere)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (¹) και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/36/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 20 Οκτωβρίου 2007. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 255, σ. 22.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-574/08)

(2009/C 44/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Peere και P. Dejmek)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαίρεσης σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση (¹), ή εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις που τυχόν θέσπισε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/70/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Δεκεμβρίου 2007. Όμως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη μεταφορά της στην εσωτερική του έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα που τυχόν έλαβε.

(¹) ΕΕ L 214, σ. 29.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-575/08)

(2009/C 44/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Peere και P. Dejmek)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Δεκεμβρίου 2007. Πάντως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμα λάβει ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ακόμη ανακοινώσει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς.

(¹) ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σ. 1-9.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2008 Ο Χρίστος Γκόγκος κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-66/04, Χρίστος Γκόγκος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-583/08 P)

(2009/C 44/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναρreseιών: Χρίστος Γκόγκος (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Δικηγόρος και Π. Κατσιμάνη, Δικηγόρος)

Αναρresίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα

Ο αναρreseιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρresεί την απόφαση του Πρωτοδικείου.
- να ακυρώσει την απόφαση κατάταξης του στο βαθμό Α7 καθώς και την απόφαση της 24.11.2003 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του.
- να ασκήσει το δικαίωμα πλήρους δικαιοδοσίας και να επιδικάσει χρηματική αποζημίωση συνολικού ποσού 538 121,79 Ευρώ για την οικονομική βλάβη από την παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής από την υπό κρίση βλαπτική απόφασή της και η οποία επιτάχθηκε από την διοικητική μεταρρύθμιση μέχρι το προσδόκιμο έτος ζωής του.
- να επιδικάσει χρηματική αποζημίωση συνολικού ποσού 50 000 Ευρώ για τη μεγάλη χρονική διάρκεια της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του αναρreseιών τόσο για την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι αναρresεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναρresης κατά της απόφασης T-66/04 της 15.10.2008, Χρίστος Γκόγκος κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο αναρreseιών Χρίστος Γκόγκος προβάλλει πρώτον, δύο λόγους για την θεμελίωση του αιτήματος αναρresης της απόφασης του Πρωτοδικείου:

Αφ' ενός, ο αναρreseιών καταγγέλλει την ανεπαρκή και λανθασμένη αιτιολόγηση πέντε (5) εκ των έξι (6) λόγων ακύρωσης που είχε προβάλει με την ιδιότητα του προσφεύγοντος.

Δεύτερον, ο αναρreseιών ισχυρίζεται ότι η μακρά διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Επιπλέον, ο ίδιος έχει ζημιωθεί οικονομικά και έχει υποστεί ηθική βλάβη εξαιτίας της καθυστέρησης αυτής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Δεκεμβρίου 2008 — Peter Pammer κατά Reederei Karl Schlüter GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-585/08)

(2009/C 44/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων-αναιρεσείων: Peter Pammer

Εναγομένη-αναιρεσίβλητη: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά ένα «ταξίδι σε εμπορικό πλοίο» οργανωμένο ταξίδι υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων (κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ — «Βρυξέλλες Ι»);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: Αρκεί η δυνατότητα προσβάσεως σε δικτυακό τόπο μεσάζοντος για να θεωρηθεί ότι η δραστηριότητα «κατευθύνεται» [στο κράτος κατοικίας του καταναλωτή] υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Government of Gibraltar και Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-211/04 και T-215/04) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με τη μεταρρύθμιση του φόρου εισοδήματος εταιριών από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ — Απόφαση με την οποία το καθεστώς ενισχύσεων κρίθηκε ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά — Περιφερειακή επιλεκτικότητα — Ουσιαστική επιλεκτικότητα)

(2009/C 44/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-211/04: Government of Gibraltar (εκπρόσωποι: M. Llamas, barrister, J. Temple Lang, solicitor, και A. Petersen καθώς και, αρχικώς, K. Nordlander, στη συνέχεια, K. Karl, δικηγόροι)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-215/04: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Bethell, E. Jenkinson, επικουρούμενοι από τους D. Anderson, QC, και H. Davies, barrister, στη συνέχεια, E. Jenkinson, E. O'Neill και S. Behzadi Spencer)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Khan και V. Di Bucci)

Παραμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας στην υπόθεση T-211/04: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. Bethell, επικουρούμενος από τους D. Anderson, QC, και H. Davies, barrister, στη συνέχεια, E. Jenkinson και E. O'Neill)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Αντικείμενο

Αίτηση ακύρωσης της αποφάσεως 2005/261/EK της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, για το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει να εφαρμόσει το Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με τη μεταρρύθμιση της φορολογίας εταιριών της Κυβέρνησης του Γιβραλτάρ (ΕΕ 2005, L 85, σ. 1)

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Αποφασίζει την έκδοση κοινής αποφάσεως στις υποθέσεις T-211/04 και T-215/04.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2005/261/EK της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, για το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει

να εφαρμόσει το Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με τη μεταρρύθμιση της φορολογίας εταιριών της Κυβέρνησης του Γιβραλτάρ.

- 3) Η Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στην υπόθεση T-215/04, καθώς και τα δικά της έξοδα.
- 4) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, ως παρεμβαίνον στην υπόθεση T-211/04, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 5) Το Βασίλειο της Ισπανίας, ως παρεμβαίνον στις υποθέσεις T-211/04 και T-215/04, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Muñiz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-144/05) ⁽¹⁾

(Πρόσβαση σε έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα αφορώντα συνεδρίαση της ομάδας εργασίας του τμήματος «Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία (μηχανικά/διάφορα)» της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Απαγόρευση πρόσβασης — Εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψης απόφασης)

(2009/C 44/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Pablo Muñiz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς, B. Dehandschutter, στη συνέχεια L. Defalque, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira και I. Χατζηγιάννης)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Φεβρουαρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα αφορώντα τη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας του τμήματος «Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία (μηχανικά/διάφορα)» της Επιτροπής Τελωνειακού Κώδικα που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2004.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Φεβρουαρίου 2005 κατά το μέτρο που απαγορεύει την πρόσβαση, αφενός, στα έγγραφα «TAXUD/1369/2003», περί οικιακών κινηματογράφων (home cinema), «TAXUD/974/2004», περί μεικτών οχημάτων, «TAXUD/1342/2003», «TAXUD/2465/2004» και «TAXUD/2495/2004», περί μονάδων τυποποιημένης τροφοδοσίας, «XXI/770/1998», περί αυτόματων συσκευών επεξεργασίας ανεπαρκών πληροφοριών και, αφετέρου, στα πρακτικά της συνεδριάσεως της ομάδας εργασίας του τμήματος «Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία (μηχανικά/διάφορα)» της Επιτροπής Τελωνειακού Κώδικα που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2004 (έγγραφο «TAXUD/3010/2004 — παράρτημα V»).
- 2) Παρέλκει η εξέταση της προσφυγής κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Pablo Muñiz.

(¹) EE C 132 της 28.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Componenta κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-455/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Τομέας της μεταλλουργίας — Απόκτηση μεριδίου συμμετοχής σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, το οποίο κατείχε επιχείρηση, και εξόφληση δανείου χορηγηθέντος από την επιχείρηση στην εταιρία έναντι επενδύσεως εκ μέρους της εν λόγω επιχείρησης — Απόφαση κρίνοντας την ενίσχυση ως μη συμβατή με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την επιστροφή της — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Αποτίμηση της αξίας των μετοχών εταιρίας επενδύσεων σε ακίνητα — Αποτίμηση της αξίας των ακινήτων που ανήκουν σε εταιρία — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Εξέταση αυτεπαγγέλτως)

(2009/C 44/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Componenta Oyj (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: M. Savola και A. Järvinen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και M. Huttunen)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικά E. Bygglin, A. Guimaraes-Purokoski και J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Αίτηση ακύρωσης της αποφάσεως 2006/900/EK της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2005, σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία

η Δημοκρατία της Φινλανδίας χορήγησε στην επιχείρηση Componenta Oyj (EE 2006, L 353, σ. 36)

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2006/900/EK της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2005, σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία η Δημοκρατία της Φινλανδίας χορήγησε στην επιχείρηση Componenta Oyj.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Componenta.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα έξοδά της.

(¹) EE C 48 της 25.2.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — General Química κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-85/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας χημικών προϊόντων για την επεξεργασία καουτσούκ — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών και καθορισμός τιμών — Ευθύνη μητρικής εταιρίας — Αλληλέγγυα ευθύνη — Πρόστιμο — Ανακοίνωση περί συνεργασίας)

(2009/C 44/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: General Química, SA (Álava, Ισπανία), Repsol Química, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Repsol YPF, SA (Μαδρίτη) (εκπρόσωποι: J. M. Jiménez Laiglesia Oñate και J. Jiménez Laiglesia Oñate, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, F. Castillo de la Torre και F. Amato, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre)

Αντικείμενο

Μερική ακύρωση της αποφάσεως 2006/902/EK της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ σε βάρος των Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Co. Inc. (πρώην UniRoyal Chemical Co. Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corp. (πρώην Crompton Corp.), General Química, SA, Repsol Química, SA και Repsol YPF, SA (υπόθεση COMP/E/38.443 — Χημικά προϊόντα για την επεξεργασία του καουτσούκ) (EE 2006, L 353, σ. 50) και, επικουρικώς, μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι General Química, SA, Repsol Química, SA και Repsol YPF, SA φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) EE C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS)

(Υπόθεση T-285/06) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE FRIAS — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα TORRES και LAS TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως)

(2009/C 44/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Mondéjar Ortuño και J. García Murillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Bodegas Cándido, SA (Burgos, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Hernández Hernández, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 1069/2000-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres, SA και Bodegas Cándido, SA.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει τη Miguel Torres, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 310 της 16.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE)

(Υπόθεση T-286/06) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE GAZATE — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα TORRES και LAS TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως)

(2009/C 44/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Mondéjar Ortuño και J. García Murillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Vinícola de Tomelloso, SCL (Tomelloso, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Casajuana Espinosa, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 421/2004-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres, SA και Vinícola de Tomelloso, SCL.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Miguel Torres, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 310 της 16.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Peñalba Lopez (Torre Albéniz)

(Υπόθεση T-287/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος Torre Albéniz — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα TORRES — Σχετικός λόγος απόρριψης — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως)

(2009/C 44/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Cefe-rino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (O. Mondéjar Ortuño και J. García Murillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Bodegas Peñalba Lopez, SL (Aranda de Duero, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Calderón, T. Villate Consonni και M. Yañez Manglano, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 597/2004-2) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres, SA και Bodegas Peñalba Lopez, SL.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τον Miguel Torres στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 310 της 16.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Υπόθεση T-8/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος TG Torre Galatea — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα TORRES 10 — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως)

(2009/C 44/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Fundación Gala-Salvador Dalí (Figueras, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Segura Roda και M. Teixidor Jufresa, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 24ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση R 168/2006-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres, SA και Fundación Gala-Salvador Dalí.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Miguel Torres, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 56 της 4.3.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 —
Torres κατά ΓΕΕΑ — Sociedad Cooperativa del Campo San
Ginés (TORRE DE BENÍTEZ)**

(Υπόθεση T-16/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κατα-
χώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος TORRE DE
BENÍTEZ — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά εθνικά,
κοινοτικά και διεθνή σήματα περιλαμβάνοντα το στοιχείο
πλειόνων πύργων — Σχετικός λόγος απαραδέκτου —
Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως)

(2009/C 44/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés,
Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino
και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O.
Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα
ενώπιον του Πρωτοδικείου: Sociedad Cooperativa del Campo San
Ginés (Cuenca, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Hernández Hernández,
δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος
προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτε-
ρικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της
6ης Νοεμβρίου 2006 (υπόθεση R 36/2006-2) σχετικά με διαδι-
κασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres, SA και Sociedad Coopera-
tiva del Campo San Ginés.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Miguel Torres, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 82 της 14.4.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 —
Βέλγιο και Επιτροπή κατά Genette**

(Συνεκδικασθείσες αποφάσεις T-90/07 και T-99/07) ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλικές υποθέσεις — Υπάλ-
ληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών
δικαιωμάτων — Απόφαση με την οποία δεν επιτράπηκε σε
υπάλληλο να αποσύρει αίτηση μεταφοράς και να υποβάλει
νέα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης
— Τροποποίηση του αντικειμένου της διαφοράς — Απαρά-
δεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε στον πρώτο βαθμό»)

(2009/C 44/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den
Broeck και C. Rochet, επικουρούμενες από τον L. Markey, δικη-
γόρο) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι:
V. Joris και D. Martin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Emmanuel Genette (Gorze, Γαλλία)
(εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Δύο αιτήσεις αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας
Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της
16ης Ιανουαρίου 2007, F-92/05, Genette κατά Επιτροπής (δεν έχει
δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή)

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης
της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιανουαρίου 2007, F-92/05,
Genette κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη
Συλλογή)
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε ο E.
Genette ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ στην υπόθεση F-92/05.
- 3) Ο E. Genette φέρει τα δικαστικά του έξοδα αμφοτέρων των
βαθμών δικαιοδοσίας.
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα αμφοτέρων των
βαθμών δικαιοδοσίας.
- 5) Το Βασίλειο του Βελγίου φέρει τα δικαστικά του έξοδα αμφο-
τέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

⁽¹⁾ EE C 117 της 29.5.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Lofaro κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-293/07 P) ⁽¹⁾**(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Προθεσμία διοικητικής ενστάσεως — Ημερομηνία υποβολής της διοικητικής ενστάσεως — Παραλαβή από τη διοίκηση — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)**

(2009/C 44/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Alessandro Lofaro (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J.-L. Laffineur, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα), της 24ης Μαΐου 2007, F-27/06 και F-75/06, Lofaro κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), με την οποία ζητείται η αναίρεση της διατάξεως αυτής.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Alessandro Lofaro φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

⁽¹⁾ EE C 223 της 22.9.2007.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — RSA Security Ireland κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-227/06) ⁽¹⁾**(«Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό δασμολόγιο — Κατάταξη στη συνδυασμένη ονοματολογία — Πρόσωπο το οποίο δεν αφορά ατομικά η προσβαλλόμενη πράξη — Απαράδεκτο»)**

(2009/C 44/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RSA Security Ireland Ltd, (Shannon, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: B. Conway, barrister, και S. Daly, solicitor)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis και J. Hottiaux)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 888/2006 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (EE L 165, σ. 6)

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη
2. Καταδικάζει την RSA Security Ireland Ltd στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE C 249 της 14.10.2006.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Hennig Arzneimittel (Cellutrim)**(Υπόθεση T-169/07) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα Cellutrim — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Cellidrin — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)**

(2009/C 44/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Μπαχάμες) (εκπρόσωπος: J. Korab, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG (Flörsheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Μαρτίου 2007 (υπόθεση R 1123/2006-1), σχετικά με διαδικασία αναγνώρισεως ακυρότητας μεταξύ της Celltech Pharma GmbH & Co. KG, στη συνέχεια Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG, και της Longevity Health Products, Inc.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τη Longevity Health Products, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — RSA Security Ireland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-210/07) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό Δασμολόγιο — Παροχή δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών — Αρμοδιότητα των εθνικών τελωνειακών αρχών — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2009/C 44/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: B. Conway, barrister, και S. Daly, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Schønberg και D. Lawunmi)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως την οποία φέρεται ότι έλαβε η Επιτροπή και η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με υπηρεσία ταχείας επιδόσεως αλληλογραφίας από την Irish Revenue Commissioners (ιρλανδική φορολογική και τελωνειακή αρχή) στις 30 Μαρτίου 2007, σχετικά με την κατάταξη ενός εμπορεύματος σε ορισμένη κλάση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την RSA Security Ireland στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 183 της 4.8.2007.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 — ICF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-406/08)

(2009/C 44/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (Τύνιδα, Τυνησία) (εκπρόσωποι: M. van der Woude και T. Hennen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση, κατά το μέρος της που αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 3043 τελικό, της 25ης Ιουνίου 2008 στην υπόθεση COMP/39.180 — Φθοριούχο αλουμίνιο, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο προβαίνοντας σε συμφωνία στην παγκόσμια αγορά φθοριούχου αλουμινίου με σκοπό την αύξηση της τιμής, εξετάζοντας διάφορες περιοχές του κόσμου, συμπεριλαμβανομένης της Ευρώπης, για να επιβάλουν ένα γενικό επίπεδο τιμής και σε ορισμένες περιπτώσεις προβαίνοντας σε συμφωνίες κατανομής της αγοράς, καθώς και ανταλλάσσοντας ευαίσθητα, από εμπορικής απόψεως, πληροφοριακά στοιχεία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς αντλούμενους:

- από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση του άρθρου 27 του κανονισμού 1/2003 (¹), στο μέτρο που η περιγραφόμενη στην ανακοίνωση αιτιάσεων παράβαση διαφέρει από αυτήν που τελικά έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση και στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε στοιχεία που δεν αναφέρονται στην ανακοίνωση αιτιάσεων·
- από παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών που προσάπτονται στην προσφεύγουσα χαρακτηρίζοντας εσφαλμένως μία ευκαιριακή ανταλλαγή πληροφοριών ως συμφωνία ή ως εναρμονισμένη πρακτική υπό την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Επιπλέον, τα επίδικα πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν, σε καμία περίπτωση, κατά την προσφεύγουσα, να χαρακτηριστούν ως ενιαία και διαρκής παράβαση·

- από παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων i) δεδομένου ότι δεν στηρίχθηκε σε ελεγχθέντα κύκλο εργασιών και ii) δεδομένου ότι δεν εκτίμησε τη συνολική αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών σε σχέση με την παράβαση στη γεωγραφική περιοχή. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη του αιτήματός της για μείωση του προστίμου, το μικρό συνδυασμένο μερίδιο αγοράς των συμβαλλόμενων στη σύμπραξη και τη μη εφαρμογή της·
- από παράβαση της Ευρωμεσογειακής Συμφωνίας με την Τυνησία ⁽²⁾, για τον λόγο ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε αποκλειστική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, αν και έπρεπε να εφαρμοστούν οι κανόνες ανταγωνισμού της ευρωμεσογειακής Συμφωνίας, έστω παράλληλα με τους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να προβεί σε διαβούλευση με την επιτροπή σύνδεσης ΕΕ/Τυνησία, όπως απαιτείται από το άρθρο 36 της Συμφωνίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η μονομερής προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή είναι αντίθετη προς την αρχή της διεθνούς αβροφροσύνης και το καθήκον της αρωγής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ευρωμεσογειακή συμφωνία σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Τυνησίας, αφετέρου (ΕΕ 1998, L 97, σ. 2).

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2008 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ — Deutsche BP (SunGasoline)

(Υπόθεση T-502/08)

(2009/C 44/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla και S. Risthaus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R-513/2007-4, και

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SunGasoline» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 4, 7, 12, 35, 37 και 39 (αίτηση αριθ. 3 418 647)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Deutsche BP AG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «GASOLIN» (σήμα αριθ. 763 901) για προϊόντα της κλάσεως 4

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψε της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Έκανε δεκτή την προσφυγή για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 4

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, διότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς η σύμφωνη με τις διατάξεις χρήση του αντιταχθέντος σήματος και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, διότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2008 — Rundpack κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση κυπέλλου)

(Υπόθεση T-503/08)

(2009/C 44/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rundpack AG (εκπρόσωπος: R. Chmielewsky-Lehner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση (R 1400/2006-1) του καθού, της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, και να αναπέμψει στο ΓΕΕΑ την αίτηση καταχώρισης αριθ. 003 317 591 για να συνεχιστεί η διαδικασία καταχώρισης και να καταδικάσει το καθού σε όλα τα έξοδα που προκλήθηκαν από τη διαφορά, μεταξύ των οποίων, ειδικότερα, τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών,

— επικουρικά, να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 3ης Σεπτεμβρίου 2008 και να αναπέμψει στο ΓΕΕΑ την αίτηση καταχώρισης αριθ. 003 317 591 για να συνεχιστεί η διαδικασία καταχώρισης για πιο περιορισμένη κατηγορία προϊόντων και να καταδικάσει το καθού σε όλα τα έξοδα που προκλήθηκαν από τη διαφορά, μεταξύ των οποίων, ειδικότερα, τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το τρισδιάστατο σήμα «BECHER RUND» για προϊόντα των κλάσεων 16, 17 και 20 (αίτηση αριθ. 3 317 591).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, διότι το σήμα που αφορά η αίτηση πληροί τις ελάχιστες προϋποθέσεις για τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2008 — Mologen κατά ΓΕΕΑ (dSLIM)

(Υπόθεση T-504/08)

(2009/C 44/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mologen AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Klages, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 1077/2007-4·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «dSLIM» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 5, 10, 42 και 44 (αίτηση υπ' αριθ. 5 355 136)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, διότι το σημείο ούτε στερείται διακριτικού χαρακτήρα ούτε συνιστά περιγραφική ένδειξη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Nadine Trautwein Rolf Trautwein κατά ΓΕΕΑ (Hunter)

(Υπόθεση T-505/08)

(2009/C 44/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nadine Trautwein Rolf Trautwein GbR, Research and Development (Leopoldshöhe, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Czychowski, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 1733/2007-1, καθώς και την απόφαση του πρώτου εξεταστή, της 17ης Οκτωβρίου 2007, και να επιτρέψει τη δημοσίευση της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 4 829 347, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Hunter» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 (αίτηση αριθ. 4 829 347)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, διότι το κοινοτικό σήμα ούτε στερείται του απαραίτητου διακριτικού χαρακτήρα ούτε αποτελεί περιγραφική ένδειξη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-135/07, Smadja κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-513/08 P)

(2009/C 44/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Herrmann και D. Martin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Daniele Smadja (Νέο Δελχί, Ινδία)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-135/07,
- να απορρίψει την προσφυγή της D. Smadja και
- να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα τόσο κατ' αναίρεση όσο και πρωτοδικώς.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί να ανατραπεί η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 11ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-135/07, Smadja κατά Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2006, με την οποία καθορίστηκε η κατάταξη της προσφεύγουσας πρωτοδικώς στον βαθμό A*15, πρώτο κλιμάκιο, κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-218/02, Napolì Buzzanca κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή επικαλείται ένα μόνο λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από εσφαλμένη ερμηνεία της αρχής της αναλογικότητας.

Ο λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε τρία σκέλη, στο πλαίσιο των οποίων η Επιτροπή προβάλλει τα εξής:

- δεν είναι δυνατή η επίκληση της αρχής της αναλογικότητας στην περίπτωση που διατάξεις όπως τα άρθρα 3 και 4 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απαγορεύουν στην Επιτροπή να εκδώσει πράξη διορισμού με αναδρομική ισχύ,
- η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας δεν μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή του δεδικασμένου αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

— δεν είναι δυνατή η επίκληση της αρχής της αναλογικότητας στην περίπτωση που διατάξεις όπως το άρθρο 5, παράγραφος 5, του παραρτήματος XIII, σε συνδυασμό με το άρθρο 46, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως αποκλείει, εν προκειμένω, την κατάταξη σε κλιμάκιο υψηλότερο του πρώτου.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Νοεμβρίου 2008 — Mauerhofer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-515/08)

(2009/C 44/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Volker Mauerhofer (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: J. Schartmüller, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-έναντος ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το προσβαλλόμενο μέτρο, καθόσον τον αφορά·
- επιπροσθέτως, ή επικουρικώς προς το αίτημα ακυρώσεως, να κρίνει ότι η καθής-εναγόμενη φέρει εξωσυμβατική ευθύνη λόγω της παράνομης λήψεως του προσβαλλόμενου μέτρου·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, συνεπεία του προσβαλλόμενου μέτρου, ποσό 5 500 ευρώ σε αποκατάσταση της εξωσυμβατικής ζημίας που υπέστη, καθώς και τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 4 % έως την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-έναντος (στο εξής προσφεύγων) ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, με την οποία έλαβε διοικητικό μέτρο για τη μείωση των ημερών εργασίας που αναγνωρίζονταν υπέρ του προσφεύγοντος για την εκπλήρωση της αποστολής του στο πλαίσιο της αριθ. MC/5043/025/001/2008 συμβάσεως εμπειρογνώμονα, η οποία υπογράφηκε μεταξύ του προσφεύγοντος και του συμβούλου, προκειμένου ο πρώτος να μετασχει στο πρόγραμμα «Value Chain Mapping Analysis», βάσει της συμβάσεως πλαισίου «Europe-Aid/123314/C/SER/multi», η οποία έχει τεθεί σε εφαρμογή στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και υπογράφηκε μεταξύ του εν λόγω συμβούλου και της Επιτροπής. Επίσης, ο προσφεύγων ζητεί την καταβολή αποζημιώσεως σε αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας του επίμαχου μέτρου.

Ο προσφεύγων προβάλλει τρεις ισχυρισμούς σε στήριξη των αιτημάτων του:

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι το επίμαχο μέτρο ελήφθη κατά παράβαση του κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο απαιτείται ο σύμβουλος να υποβάλει γραπτώς πρόταση πριν τη λήψη αποφάσεως από την Επιτροπή, όπως ορίζουν οι γενικοί όροι και οι ειδικές κατευθυντήριες γραμμές που έχουν εφαρμογή στο πρόγραμμα «Value Chain Mapping Analysis» και προκύπτουν από τη σύμβαση πλαίσιο.

Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το επίμαχο μέτρο ελήφθη κατά παράβαση του δικαιώματος ακρόασης του προσφεύγοντος από αμερόληπτη αρχή.

Τρίτον, διατείνεται ότι το επίμαχο μέτρο ελήφθη κατά παράβαση του δικαιώματός του να διαπραγματευθεί με αρχή ως προς την οποία δεν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων.

Στη συνέχεια, εκτιμά ότι η καθής-εναγόμενη, κατά τη λήψη του επίμαχου μέτρου, δεν ανέλυσε και δεν υπολόγισε ορθώς και δικαίως τον αριθμό των ημερών εργασίας που αφάιρεσε από το συνολικό αριθμό ημερών που αναγνωρίζονται υπέρ του προσφεύγοντος για την εκπλήρωση της αποστολής του.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας λαμβάνοντας το επίμαχο μέτρο, καθόσον δεν έλαβε υπόψη, κατά τον υπολογισμό των αναγνωριζόμενων υπέρ του προσφεύγοντος ημερών εργασίας, τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε ο σύμβουλος.

θαλψη προς ανακούφιση ή θεραπεία των προαναφερθέντων προβλημάτων υγείας του ενάγοντα, στην οποία αυτός δεν έχει πρόσβαση μέσω του εθνικού συστήματος υγείας του κράτους μέλους του,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος στην παρούσα διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, ο ενάγων ασκεί αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης για τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη από τη φερόμενη ως παράνομη άρνηση της Επιτροπής να συμμορφωθεί προς το ψήφισμα της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾ και να εξασφαλίσει την εκ μέρους της Δανίας εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες ⁽²⁾, στις υποθέσεις εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένου του ενάγοντος, που υπήρξαν θύματα πυρηνικού ατυχήματος στο Thule της Γροιλανδίας.

⁽¹⁾ Έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις συνέπειες για τη δημόσια υγεία της συντριβής αεροσκάφους στο Thule το 1968 (Αναφορά 720/2002) [2006/2012(INI)].

⁽²⁾ ΕΕ L 159, σ. 1.

Αγωγή της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Eriksen κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-516/08)

(2009/C 44/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Δανία) (εκπρόσωπος: I. Anderson, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 800 000 ευρώ ή οποιοδήποτε άλλο ποσό κρίνει δίκαιο για παρελθόντα, ενεστώτα ή μέλλοντα προβλήματα υγείας και για την επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης του λόγω σοβαρών βλαβών της υγείας του που οφείλονται στην αυθαίρετη και παράνομη άρνηση της Επιτροπής να εξασφαλίσει την εφαρμογή συστήματος ιατρικής παρακολούθησης των πρώην εργαζομένων στο Thule, όσον αφορά ασθένειες και παθολογικές καταστάσεις που συνδέονται με την ακτινοβολία,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ενάγοντα ή στα ιδρύματα παροχής ιατρικής περίθαλψης ή στα άτομα που προσφέρουν υπηρεσίες φροντίδας τις μελλοντικές δαπάνες στις οποίες θα υποβληθεί ο ενάγων για ιατροφαρμακευτική περι-

Προφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — AIB-Vinçotte Luxembourg κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-524/08)

(2009/C 44/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AIB-Vinçotte Luxembourg ASBL (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: R. Adam, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2008 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της προκήρυξης του διαγωνισμού INLO — A — BATI LUX — 07268 & 271 — 00 για την ανακαίνιση και επέκταση του κτηρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο,
- να αναγνωρίσει υπέρ της προσφεύγουσας κάθε άλλο δικαίωμα, ένδικο βοήθημα ή μέσο και ιδίως την υποχρέωση του Κοινοβουλίου να της καταβάλει αποζημίωση,
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης του Κοινοβουλίου περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε στο πλαίσιο της προκήρυξης διαγωνισμού για το κεφάλαιο Β της δημόσιας σύμβασης σχετικά με το σχέδιο επέκτασης και ανακαίνισης του κτηρίου KAD στο Λουξεμβούργο — Αποστολή αναγνωρισμένου οργανισμού ελέγχου (ΕΕ 2008, S 193-254240).

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, επικαλείται τέσσερις λόγους που αντλούνται από:

- πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου κατά το μέτρο που α) ο φορέας στον οποίο ανατέθηκε η δημόσια σύμβαση δεν διέθετε τις αναγκαίες αναγνωρίσεις προκειμένου να εκπληρώσει την αποστολή που απαιτείται από τη συγγραφή υποχρεώσεων και β) η προσφορά του φορέα αυτού περιλαμβάνει τιμή ανεπίτρεπτα χαμηλή εξ όψεως κριτηρίων της συγγραφής υποχρεώσεων,
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης κατά το μέτρο που α) το Κοινοβούλιο δεν προσδιόρισε τα συγκεκριμένα πλεονεκτήματα της προσφοράς που έγινε δεκτή έναντι της προσφεύγουσας με αποτέλεσμα να μην μπορεί η προσφεύγουσα να αντιληφθεί τους λόγους για τους οποίους δεν έγινε δεκτή η προσφορά της και β) δεν παρασχέθηκε η δυνατότητα στην προσφεύγουσα να γνωρίζει αν συνήλθε η επιτροπή αξιολόγησης και, εν τωιαύτη περιπτώσει, ποια ήταν τα συμπεράσματά της,
- παραβίαση των αρχών επιμέλειας, χρηστής διοίκησης και διαφάνειας, καθόσον το Κοινοβούλιο παρέλειψε να κοινοποιήσει, εντός ευλόγου χρόνου, τις απαιτούμενες εξηγήσεις,
- παράβαση των διατάξεων περί τεχνικών προδιαγραφών, καθόσον ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε τα επακολουθήσαντα έγγραφα ανέφεραν τυχόν δυνατότητα άσκησης προσφυγής.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2008 — Poste Italiane κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-525/08)

(2009/C 44/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Poste Italiane SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι A. Fratini, A. Sandulli και F. Filpo)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχτεί την προσφυγή και να ακυρώσει επομένως την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση υπ' αριθ. C 42/2006, την οποία χορήγησε η Ιταλία σχετικά με τα επιτόκια για τους λογαριασμούς όψεως που έχει ανοίξει στο Δημόσιο Ταμείο η Poste Italiane, απόφαση που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή έχει ασκηθεί κατά της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση υπ' αριθ. C 42/2006, την οποία χορήγησε η Ιταλία σχετικά με τα επιτόκια για τους λογαριασμούς όψεως που έχει ανοίξει στο Δημόσιο Ταμείο η Poste Italiane. Με την απόφαση αυτή κηρύχθηκε ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων σχετικά με τα επιτόκια για τους λογαριασμούς όψεως που έχει ανοίξει στο Δημόσιο Ταμείο η Poste Italiane, το οποίο προβλέφθηκε με τον νόμο 266/23 Δεκεμβρίου 2005 και με τη σύμβαση που συνήψε το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με την Poste Italiane στις 23 Φεβρουαρίου 2006 και το οποίο εφάρμοσε παράνομα η Ιταλία, κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, της Συνθήκης· με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η αναζήτηση των εν λόγω ενισχύσεων.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

- Συντρέχει παράβαση των άρθρων 253 και 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ λόγω πραγματικής πλάνης και πρόδηλου σφάλματος κατά την εκτίμηση, όσον αφορά την εφαρμογή από την Επιτροπή του κριτηρίου του επιμελούς δανειολήπτη, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση επιτοκίου για ιδιώτες δανειολήπτες.
- Συντρέχει παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ λόγω πρόδηλου σφάλματος κατά την εκτίμηση, όσον αφορά την εκτίμηση των εναλλακτικών επενδύσεων. Υπογραμμίζεται συναφώς ότι οι ιταλικές αρχές, κατά τη διοικητική διαδικασία, απέδειξαν ότι η παράμετρος που προβλέφθηκε με τη σύμβαση, ότι δηλαδή επιβάλλονται ορισμένες δεσμεύσεις σχετικά με τη διαχείριση του ρευστού χρήματος που προέρχεται από τις ταχυδρομικές δραστηριότητες, στερεί από την Poste Italiane τις δυνατότητες κέρδους από μια ενεργητική διαχείριση και επομένως δεν της παρέχει κανένα «όφελος» κατά την έννοια του άρθρου 87 της Συνθήκης.

Στο σημείο αυτό η προσφεύγουσα αναφέρεται επίσης στη σημασία της μελέτης της Royal Bank of Scotland και των γνωμοδοτήσεων διαφόρων οικονομικών διαμεσολαβητών, καθώς και στη σύγκριση με διαχειρίσεις της κατηγορίας trading system, με τη διαχείριση της ρευστότητας από τις συμβάσεις ασφάλισης που συνάπτει η Poste Vita, με τη διαχείριση των πόρων της Efiposte, γαλλικής εταιρίας που ελέγχει η Poste Italiane, και με το κόστος του δημόσιου χρέους.

- Συντρέχουν παράβαση των άρθρων 253 και 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ λόγω ελλিপών αιτιολογιών και πρόδηλου σφάλματος κατά την εκτίμηση, του άρθρου 12 της Συνθήκης λόγω δημιουργίας διακρίσεων, καθώς και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον δεν πραγματοποιήθηκε ανάλυση του στοιχείου του οφέλους και της νόθευσης του ανταγωνισμού σε σχέση με την υποχρέωση της Poste Italiane να παρέχει την καθολική υπηρεσία.

— Η επιβολή στον λήπτη της καθ' υπόθεση ενίσχυσης της υποχρέωσης επιστροφής της συνιστά παραβίαση των γενικών αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-44/05, Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-526/08 P)

(2009/C 44/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Krämer και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guido Strack

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-44/05, Strack κατά Επιτροπής,
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση έχει ασκηθεί κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 25ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-44/05, Strack κατά Επιτροπής. Με την απόφαση αυτή ακυρώθηκε η απόφαση της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να απορρίψει την υποψηφιότητα του Strack για τη θέση προϊσταμένου της μονάδας «Προκηρύξεις διαγωνισμών και συμβάσεις» και επιβλήθηκε στην Επιτροπή η υποχρέωση καταβολής χρηματικής ικανοποίησης ύψους 2 000 ευρώ.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσης.

1. Παραβίαση του κοινοτικού δικαίου λόγω του ότι έγινε δεκτό ότι υπήρχε έννομο συμφέρον για την άσκηση της προσφυγής ακύρωσης

Η Επιτροπή βάλλει καταρχάς κατά του γεγονότος ότι ο λόγος για τον οποίο το αίτημα ακύρωσης της απορριπτικής απόφασης κηρύχθηκε παραδεκτό, μολονότι ο προσφεύγων δεν είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει την απόφαση διορισμού, ήταν ότι ταυτό-

χρονα είχε ασκηθεί αγωγή για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης. Τούτο αποτελεί νομικό σφάλμα και οδηγεί πιθανώς σε αβεβαιότητες σχετικά με τα εκτελεστικά μέτρα που προβλέπει το άρθρο 233 ΕΚ. Ο κανόνας ότι το απαράδεκτο της προσφυγής ακύρωσης συνεπάγεται αυτόματα το απαράδεκτο της αγωγής αποζημίωσης που τελεί σε άμεση συνάφεια προς την προσφυγή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει κίνδυνος καταστρατήγησης, λόγω της αγωγής αποζημίωσης, της αναγκαίας προδικασίας ή άλλων προϋποθέσεων του παραδεκτού, πράγμα που σημαίνει ότι η αγωγή αποζημίωσης ενδέχεται να είναι παραδεκτή ακόμη και όταν η προσφυγή ακύρωσης είναι απαράδεκτη λόγω μη ύπαρξης εννόμου συμφέροντος.

2. Ελλιπής αιτιολογία της ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της ηθικής βλάβης

Δεύτερον, η διαπίστωση του ΔΔΔ ότι ο προσφεύγων έχει υποστεί πράγματι ηθική βλάβη, επειδή στερήθηκε το δικαίωμα νομότυπης εξέτασης της υποψηφιότητάς του, διαπίστωση η οποία περιέχεται στη σκέψη 219 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, είναι εσφαλμένη. Το συμπέρασμα αυτό σημαίνει κατ' ανάγκη έμμεσα ότι η έλλειψη νομιμότητας μιας απόφασης απόρριψης υποψηφιότητας συνιστά, καθεαυτή, ηθική βλάβη. Η ερμηνεία αυτή προσκρούει στο γεγονός ότι για τη γένεση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά τρεις προϋποθέσεις: πρώτον, παράνομη συμπεριφορά κοινοτικού οργάνου, δεύτερον, ύπαρξη ζημίας και, τρίτον, αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της ζημίας.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2008 — Norilsk Nickel Harjavalta Oy και Umicore NV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-532/08)

(2009/C 44/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Harjavalta, Φινλανδία) και Umicore SA/NV (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: K. Nordlander, δικηγόρος)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών στην παρούσα διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της ειδικής υπαγωγής μιας ομάδας τεσσάρων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου — του υδροξανθρακικού νικελίου, του καθαρού ανθρακικού νικελίου και δύο άλλων ενώσεων (στο εξής: τα ανθρακικά νικέλια) — στην οδηγία 2008/58/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής (στο εξής: 30ή οδηγία για την ΠΤΠ), η οποία συνιστά προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο (ΠΤΠ) της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ⁽²⁾ (στο εξής: οδηγία περί επικινδύνων ουσιών).

Ο βασικός ισχυρισμός των προσφευγουσών συνίσταται στο ότι η αναθεωρημένη ταξινόμηση των ανθρακικών νικελίων δεν στηρίχθηκε στα εφαρμοστέα νομικά κριτήρια. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η αναθεωρημένη ταξινόμηση των ανθρακικών νικελίων δεν είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών, καθόσον δεν υποστηρίζεται από στοιχεία ενώ δεν συνιστά προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο. Αντιθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή προέβη στην αναθεώρηση της ταξινόμησης των ανθρακικών νικελίων στηριζόμενη σε μια αξιολόγηση της επικινδυνότητας των ανθρακικών νικελίων που πραγματοποίησε για διαφορετικό σκοπό, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 ⁽³⁾ (στο εξής: κανονισμός περί αξιολογήσεως του κινδύνου). Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή στηρίχθηκε ιδιαίτερα σε μια δήλωση περί παρέκκλισης με την οποία τέσσερις εταιρίες, μεταξύ των οποίων και οι προσφεύγουσες, ζήτησαν να απαλλαγούν από τη διεξαγωγή ορισμένων δοκιμών που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του κανονισμού περί αξιολογήσεως του κινδύνου. Η δήλωση αυτή, σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, δεν παρέσχε στοιχεία που να υποστηρίζουν οποιαδήποτε από τις αλλαγές στην ταξινόμηση των ανθρακικών νικελίων που επέφερε η 30ή οδηγία για την ΠΤΠ.

Επομένως, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση δύο χωριστών πράξεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής:

- της αναθεωρημένης ταξινόμησης των ανθρακικών νικελίων που συνίσταται στην καταχώριση 028-010-00-0 στο παράρτημα 1ΣΤ της 30ής οδηγίας για την ΠΤΠ,
- της απόφασης της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει ως βάση για την προσβαλλόμενη καταχώριση τη δήλωση περί παρέκκλισης στην οποία προέβησαν οι προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογή του κανονισμού περί αξιολογήσεως του κινδύνου.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών για τους ακόλουθους λόγους:

- α) οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι σύμφωνες με τα λεπτομερή κριτήρια και με τις απαιτήσεις όσον αφορά τα επιστημονικά στοιχεία για την ταξινόμηση σε κάθε κατηγορία κινδύνου σύμφωνα με το παράρτημα VI της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών,
- β) η Επιτροπή, θεωπίζοντας τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεν έλαβε υπόψη τις εγγενείς ιδιότητες των ανθρακικών νικελίων στο πλαίσιο κανονικών συνθηκών χειρισμού και χρήσης που απαιτεί η οδηγία περί επικινδύνων ουσιών,
- γ) οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν συνεπάγονται προσαρμογή της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών στην τεχνική πρόοδο και, ως τέτοιες, στερούνται νομικής βάσης κατά το κοινοτικό δίκαιο,
- δ) η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση και στηρίζοντας την προσβαλλόμενη καταχώριση στην αξιολόγηση της επικινδυνότητας των ανθρακικών νικελίων στην οποία προέβη κατ' εφαρμογή του κανονισμού περί αξιολογήσεως του κινδύνου, αντί να εφαρμόσει τα κριτήρια ταξινόμησης του άρθρου 4 και του παραρτήματος VI, υπερέβη τις εξουσίες που της απονέμει η οδηγία περί επικινδύνων ουσιών.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η αναθεωρημένη ταξινόμηση των ανθρακικών νικελίων στην 30ή οδηγία για την ΠΤΠ πρέπει να ακυρωθεί, διότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε συναφώς, όπως ορίζει το άρθρο 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ 2008 L 246, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1967 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 1993 84, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — Telekomunikacja Polska κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-533/08)

(2009/C 44/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telekomunikacja Polska SA (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: H. Romańczuk, M. Modzelewska de Raad και S. Hautbourg, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση E(2008) 4997 της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου 2008, που διατάσσει την Telekomunikacja Polska SA, καθώς και όλες τις ελεγχόμενες από αυτήν επιχειρήσεις, να υποβληθούν σε έλεγχο, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί να κηρυχθεί άκυρη η απόφαση E(2008) 4997 της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου 2008, που διατάσσει την Telekomunikacja Polska SA, καθώς και όλες τις ελεγχόμενες από αυτήν επιχειρήσεις, να υποβληθούν σε έλεγχο, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας λόγω πρακτικών που φέρονται ως αντίθετες προς το άρθρο 82 ΕΚ στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Η προσφεύγουσα στηρίζει την προσφυγή της στους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 253 ΕΚ και στο άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου. Συναφώς, η Επιτροπή δεν εξήγησε επαρκώς ότι διέθετε πληροφορίες βάσει των οποίων να μπορεί να συναχθεί ευλόγως ότι η προσφεύγουσα διέπραξε την προσαπτόμενη παράβαση. Επιπλέον, στο πλαίσιο της αποφάσεως της Επιτροπής δεν επεξηγούνται επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά που είχε την πρόθεση να ερευνήσει η Επιτροπή κατά τη σχετική εξέταση. Περαιτέρω, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να εκθέσει τα ουσιώδη στοιχεία της προσαπτόμενης στην προσφεύγουσα παραβάσεως.

Δεύτερον, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, διότι η Επιτροπή δεν προτίμησε να ακολουθήσει τον τρόπο εκείνο διεξαγωγής της διαδικασίας ο οποίος θα επιβάρυνε λιγότερο την προσφεύγουσα.

Τρίτον, η Επιτροπή δεν εξασφάλισε στην προσφεύγουσα το δικαίωμα της υπερασπίσεως, ιδίως καθόσον αφορά τις παραβάσεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα έναντι της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της. Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν μπορούσε να διακρίνει με σαφήνεια ποιες ήταν οι πρακτικές που αποτελούσαν το αντικείμενο της έρευνας της Επιτροπής, οπότε αδυνατούσε να εκτιμήσει δεόντως αν και σε ποιο βαθμό ο έλεγχος ήταν δικαιολογημένος και η ίδια ήταν υποχρεωμένη να συνεργαστεί με την Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2008 — Granuband κατά ΓΕΕΑ — Granuflex (GRANUFLEX)

(Υπόθεση T-534/08)

(2009/C 44/96)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Granuband BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Ellens, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft (Βουδαπέστη, Ουγγαρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του ΓΕΕΑ της 15ης Σεπτεμβρίου 2008, η οποία εστάλη στις 24 Σεπτεμβρίου 2008, άλλως να την τροποποιήσει, λόγω παραβάσεως του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα GRANUFLEX για προϊόντα των κλάσεων 17, 19 και 27 — κοινοτικό σήμα αριθ. 943118

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Granuband BV

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: GRANUFLEX για προϊόντα των κλάσεων 17, 19, 27 και 37.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2008 — Etimine και Etiproducs κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-539/08)

(2009/C 44/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Etimine SA (Bettembourg, Λουξεμβούργο) και Ab Etiproducs Oy (Εσπόο, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη πράξη, ακυρώνοντας τις καταχωρίσεις του παραρτήματος 1Z της προσβαλλομένης πράξεως οι οποίες αφορούν τις εξής ουσίες:
 - βορικό οξύ· βορικό οξύ, ακατέργαστο φυσικό,
 - τριοξείδιο του βορίου· οξείδιο του βορίου,

- τετραβορικό νάτριο, άνυδρο· βορικού οξέος, άλας με νάτριο· ένυδρο επτοξειδίο του βορίου-νατρίου· ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο,
- δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο· δεκαένυδρος βόρακας,
- πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη πράξη, ακυρώνοντας τις καταχωρίσεις του παραρτήματος 1Ζ της προσβαλλομένης πράξεως οι οποίες αφορούν τις εξής ουσίες:
- τριοξειδίο του βορίου· οξειδίο του βορίου,
- τετραβορικό νάτριο, άνυδρο· βορικού οξέος, άλας με νάτριο· ένυδρο επτοξειδίο του βορίου-νατρίου· ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο,
- δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο· δεκαένυδρος βόρακας,
- πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν την κατ' άρθρο 230 ΕΚ μερική ακύρωση της οδηγίας 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών ⁽¹⁾, καθόσον η οδηγία αυτή χαρακτηρίζει ορισμένες βορικές ενώσεις ως τοξικές για την αναπαραγωγή, τόσο όσον αφορά τη γονιμότητα όσο και την ανάπτυξη.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής τους.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει στην εφαρμοστέα νομοθετική διαδικασία και, ως εκ τούτου, στα άρθρα 5 και 7 ΕΚ, το άρθρο 29 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾ και το άρθρο 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των κριτηρίων ταξινόμησης ουσιών με συστατικό το βόριο και, ως εκ τούτου, παραβίασε την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Επισημαίνουν ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εφαρμόσει ή δεν εφάρμοσε ορθώς την αρχή περί «χειρισμού και χρήσεως υπό κανονικές συνθήκες» η οποία διαλαμβάνεται στο παράρτημα VI της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, εφήρμοσε κακώς κριτήρια εκτιμήσεως των κινδύνων, δεδομένου ότι τα κριτήρια αυτά δεν έχουν εφαρμογή στην ταξινόμηση των ουσιών κατά την οδηγία 67/548/ΕΟΚ, και παρέλειψε να εφαρμόσει ή δεν εφάρμοσε ορθώς το κριτήριο περί «καταλληλότητας», κατά παράβαση του σημείου 4.2.3.3. του παραρτήματος V της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Επίσης, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε ως όφειλε τα επιδημιολογικά δεδομένα και τα δεδομένα επί ανθρώπων που προσκόμισαν και ότι η προσβαλλόμενη πράξη ενέχει, συνεπώς, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρανόμως δεν έλαβε υπόψη της τα στοιχεία που αφορούσαν μια εκ των ουσιών με συστατικό το βόριο κατά την ταξινόμηση των λοιπών ουσιών με συστατικό το βόριο και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί εν μέρει, τουλάχιστον στο μέτρο που αφορά τις

λοιπές ουσίες με συστατικό το βόριο. Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ, καθόσον δεν παρέσχε καμία δικαιολόγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη της τα προαναφερθέντα στοιχεία.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η κατ' άρθρο 5 ΕΚ αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών της μέτρο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 246, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησης, συσκευασίας και επισήμανσεως των επικινδύνων ουσιών, ΕΕ ειδ. έκδ. 01/013, σ. 34.

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή, ΕΕ L 184, σ. 23.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2008 — Esso κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-540/08)

(2009/C 44/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Esso Société Anonyme Française (Courbevoie, Γαλλία), Esso Deutschland GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Exxon-Mobil Petroleum and Chemical BVBA (Αμβέρσα, Βέλγιο), Exxon Mobil Corp. (Irving, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωποι: R. Snelders, R. Subiotto, L.-P. Rudolf, M. Piergiorganni, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει μερικώς την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/39.181 — Κερίά παραφίνης),
- να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2008) 5476 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κερίά παραφίνης (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε σε αυτές.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο βασικούς λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει νομική πλάνη, καθόσον το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Esso Société Anonyme Française (στο εξής: Esso) υπολογίστηκε χωρίς να ληφθεί υπόψη το αναμφισβήτητο γεγονός ότι, πριν από τη συγχώνευση της Esso με τη Mobil, οι δραστηριότητες της Esso στον τομέα της παραγωγής κεριών παραφίνης δεν σχετιζόνταν με την παράβαση. Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβλήθηκε στην Esso πρόστιμο ως αν η Esso μετείχε στην παράβαση επί επτά έτη πριν από τη συγχώνευση, μολονότι η Επιτροπή αναγνώρισε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι κάτι τέτοιο δεν συνέβαινε. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση υπερβάλλει όσον αφορά τη σημασία που αποδίδει στη συμμετοχή της Esso στην παράβαση και παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, πέραν του ότι αντιβαίνει τόσο στο άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾ όσο και στις Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽²⁾.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει νομική πλάνη, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι μετείχαν μέχρι τον Νοέμβριο του 2003 στο μέρος της παραβάσεως που αφορούσε τα κεριά παραφίνης. Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι από τις περιεχόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώσεις περί της διάρκειας της συμμετοχής τους στο μέρος της παραβάσεως που αφορούσε τα κεριά παραφίνης προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε, συναφώς, τις υποχρεώσεις που συνεπαγόταν το γεγονός ότι έφερε το βάρος της αποδείξεως. Επιπλέον, διατείνονται ότι η Επιτροπή δεν συνήγαγε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα συμπεράσματα που έπρεπε να αντλήσει από το αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν μετείχαν στις «τεχνικές συναντήσεις» που πραγματοποιήθηκαν μετά τις 27/28 Φεβρουαρίου 2003 — ούτε ενημερώνονταν για τα αποτελέσματά τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006 C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Sasol κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-541/08)

(2009/C 44/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sasol Ltd. (Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική), Sasol Holding in Germany GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Sasol Wax International AG (Αμβούργο, Γερμανία), Sasol Wax GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: W. Bosch, U. Denzel και C. von Köckritz, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ή να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Sasol Limited, στη Sasol Holding in Germany GmbH, στη Sasol Wax International AG και στη Sasol Wax GmbH σύμφωνα με το άρθρο 2 της αποφάσεως· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες οι προσφεύγουσες υποβλήθηκαν σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή επιδιώκεται, εξ ονόματος των προσφευγουσών, η μερική ακύρωση, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, της αποφάσεως της Επιτροπής Ε(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηρός για την κατασκευή κεριών.

Με την απόφασή της, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένοι παραγωγοί κηρού από παραφίνη και ακατέργαστης παραφίνης είχαν συγκροτήσει καρτέλ από το 1992 έως το 2005 στο πλαίσιο του οποίου διοργανώναν τακτικές συναντήσεις για να συζητούν σχετικά με τις τιμές, για να κατανέμουν τις αγορές ή/και τους πελάτες και για να ανταλλάσσουν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες σε σχέση με τον κηρό από παραφίνη και την ακατέργαστη παραφίνη που διατίθενται προς πώληση στους τελικούς καταναλωτές εντός της Γερμανίας.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς και κύρια επιχειρήματα:

Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή εσφαλμένως θεώρησε τη Sasol Limited (μητρική εταιρία του ομίλου Sasol), τη Sasol Holding in Germany GmbH και τη Sasol Wax International AG ως υπεύθυνες για την «περίοδο της κοινής επιχειρήσεως» (1 Μαΐου 1995 έως 30 Ιουνίου 2002). Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η υπόθεση της Επιτροπής ότι η Sasol Limited (μέσω της θυγατρικής της Sasol Holding in Germany) ασκούσε αποφασιστική επιρροή στη Schumann Sasol International AG συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε, επίσης, σε πλάνη καθόσον θεώρησε τη Sasol Limited, τη Sasol Holding in Germany και τη Sasol Wax International AG ως υπεύθυνες για την επονομαζόμενη «περίοδο Sasol» από την 1η Ιουλίου 2002 έως τις 28 Απριλίου 2005. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένο κανόνα δικαίου και δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η Sasol ⁽¹⁾ και από τα οποία προέκυπτε ότι η Sasol Wax ενεργούσε αυτοτελώς στην αγορά, αντικρούοντας κατ' αυτόν τον τρόπο οποιοδήποτε τεκμήριο περί ευθύνης της μητρικής εταιρίας.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν θεώρησε τη VARA ως υπεύθυνη εις ολόκληρον και αλληλεγγύως για την επονομαζόμενη «περίοδο Schumann» (από τις 3 Σεπτεμβρίου 1992 έως τις 30 Απριλίου 1995). Η Επιτροπή, αντί να θεωρήσει ως υπεύθυνη τη VARA ⁽²⁾, η οποία ασκούσε έλεγχο επί της οντότητας που μετείχε στις παραβάσεις, απέδωσε την όλη ευθύνη αποκλειστικά και μόνο στη Sasol και έθεσε, κατ' αυτόν τον τρόπο, υπό διακύβευση την πιθανή άσκηση ενδίκων μέσων από τη Sasol κατά της VARA.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε, επιπλέον, σε πρόδηλες πλάνες καθόσον καθόρισε το βασικό ποσό του επιβλητέου στη Sasol προστίμου διογκώνοντας εσφαλμένως τον κύκλο εργασιών που θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη και συμπεριλαμβάνοντας κύκλο εργασιών που αφορά προϊόντα με τα οποία η παράβαση δεν είχε άμεση ή έμμεση σχέση κατά την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽³⁾. Η Επιτροπή υπέπεσε, επίσης, σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον επέλεξε εσφαλμένη μεθοδολογία για τον καθορισμό του βασικού ποσού που τυγχάνει εφαρμογής σε περιπτώσεις στις οποίες η απόφαση περί επιβολής προστίμου απευθύνεται σε διαφορετικούς αποδέκτες για διαφορετικές περιόδους κατά τις οποίες διαπράχθηκε η παράβαση.

Εξάλλου, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον θεώρησε ότι η Sasol διαδραμάτισε ηγετικό ρόλο στον τομέα του κηρού από παραφίνη και αύξησε εσφαλμένως το επιβληθέν στη Sasol πρόστιμο κατά το υπερβολικό και δυσανάλογο ποσοστό του 50 %.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως παρέλειψε να εφαρμόσει το ανώτατο όριο του 10 % που προβλέπεται στο άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και ότι παραβίασε την αρχή της ατομικής εκ του νόμου ευθύνης καθόσον δεν περιόρισε το επιβλητέο για την περίοδο αυτή πρόστιμο στο 10 % του κύκλου εργασιών που αποδίδεται στον Schümann, ο οποίος, κατά τις προσφεύγουσες, ήλεγχε, σε τελική ανάλυση, την εταιρία που είχε εμπλακεί άμεσα στην παράβαση.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν χορήγησε πλήρη απαλλαγή στη Sasol όσον αφορά ορισμένα μέρη του προστίμου για τα οποία η Επιτροπή στηρίχθηκε προπάντων σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε εκουσίως η Sasol στο πλαίσιο της συνεργασίας της με την Επιτροπή.

(1) Εκτός αν ορίζεται άλλως, η επωνυμία αυτή αναφέρεται στις εταιρίες του ομίλου Sasol που εμπλέκονται, όπως υποστηρίζεται, στο καρτέλ.
(2) Εταίρος της κοινής επιχείρησης Schümann Sasol International AG, από κοινού με τη Sasol Limited, η οποία εξαγόρασε εμμέσως τα δύο τρίτα της Hans-Otto Schümann GmbH & Co KG.
(3) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-542/08)

(2009/C 44/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα,

Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Π. Κατσιμάνης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας που κατατέθηκε κατόπιν της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ECHA/2008/24 για την «ανάπτυξη οργάνου εκτίμησης ασφάλειας χημικών προϊόντων» (ΕΕ 2008/S 115–152918), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με αχρονολόγητη επιστολή, την οποία έλαβε στις 25 Σεπτεμβρίου 2008, και όλες τις συνακόλουθες αποφάσεις του ΕΟΧΠ περιλαμβανομένης και της αποφάσεως αναθέσεως στον επιτυχόντα υποψήφιο·
- να υποχρεώσει τον ΕΟΧΠ να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη, ύψους 1 500 000 ευρώ·
- να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας ακόμα και αν απορριφθεί η προσφυγή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) η οποία της κοινοποιήθηκε με επιστολή στις 25 Σεπτεμβρίου 2008, και με την οποία γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ότι η προσφορά που υπέβαλε στο πλαίσιο της σύμβασης ECHA/2008/24 για την «ανάπτυξη οργάνου εκτίμησης ασφάλειας χημικών προϊόντων» (ΕΕ 2008/S 115–152918) δεν επελέγη και ότι η σύμβαση ανατέθηκε στην εταιρία Trasy SA.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αξιολογήσεως υπέπεσε δε διάφορες πλάνες εκτίμησης όσον αφορά τα κριτήρια αναθέσεως ενώ η αναθέτουσα αρχή παραβίασε θεμελιώδεις κανόνες και βασικές αρχές των συμβάσεων δημοσίων έργων. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ΕΟΧΠ διέπραξε κατάχρηση εξουσίας κατά την εκτίμηση των προσφορών, παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό και/ή παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης και χρησιμοποίησε αόριστη ή ανεπαρκή αιτιολογία για να στηρίξει την απόφασή του. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο καθού παρέβη ουσιώδη διαδικαστική απαίτηση απορρέουσα από το άρθρο 158α του κανονισμού του Επιτροπής (ΕΚ, Ευρατόμ) 478/2007⁽¹⁾ που προβλέπει περίοδο αναμονής πριν από την υπογραφή της σύμβασης με τον επιτυχόντα υποψήφιο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο καθού σκοπίμως καθυστέρησε να επικοινωνήσει με την προσφεύγουσα για να μπορέσει να ολοκληρώσει την υπογραφή της σύμβασης με τον επιτυχόντα υποψήφιο πριν λάβει παρατηρήσεις από την προσφεύγουσα, και κατ' αυτόν τον τρόπο εξουδετέρωσε το πνεύμα και τον σκοπό της περιόδου αναμονής.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί χρηματική αποζημίωση ύψους 1 500 000 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο κατ' εκτίμηση ακαθάριστο κέρδος που θα αποκόμιζε από την προαναφερθείσα διαδικασία δημόσιας προμήθειας αν της είχε ανατεθεί η σύμβαση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το αίτημα αποζημιώσεως στηρίζεται σε τεκμηριωμένα επιχειρήματα ότι συντρέχει αρκούντως διακεκριμένη παράβαση ανωτέρου κανόνα δικαίου που προστατεύει τα άτομα και

ότι το συγκεκριμένο όργανο υπερέβη προδήλως και σε μεγάλο βαθμό τα όρια των εξουσιών του.

(¹) Κανονισμός της Επιτροπής (ΕΚ, Ευρατόμ) 478/2007, της 23ης Απριλίου 2007, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2007, L 111, σ. 13).

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2008 — Villa Almè κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Marqués de Murrieta (i GAI)

(Υπόθεση T-546/08)

(2009/C 44/101)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Massa και P. Massa, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bodegas Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (R 1695/2007-1) και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «i GAY» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 4.458.295), για προϊόντα της κλάσεως 33 (οίνοι).

Δικαιούχου κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Bodegas Marqués de Murrieta S.A.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Ισπανικό λεκτικό σήμα (αριθ. 2.315.558) «YGAI» και κοινοτικά εικονιστικά (αριθ. 1.707.729) και λεκτικά (αριθ. 1.699.412) σήματα «MARQUES DE MURRIETA YGAY», για προϊόντα της κλάσεως 33 (οίνοι).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Total κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-548/08)

(2009/C 44/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Total SA (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery και A. Noël-Baron, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων E(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, καθόσον αφορά την TOTAL SA·
- επικουρικώς, να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, το πρόστιμο ύψους 128 163 000 ευρώ που επιβλήθηκε εις ολόκληρον και αλληλεγγύως στην TOTAL FRANCE και στην TOTAL SA με το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων E(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008·
- έτι επικουρικότερα, να μειώσει, βάσει του άρθρου 229 ΕΚ, το πρόστιμο ύψους 128 163 000 ευρώ που επιβλήθηκε εις ολόκληρον και αλληλεγγύως στην TOTAL FRANCE και στην TOTAL SA με το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων E(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής E(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηρός για την κατασκευή κεριών, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο καθόσον προέβαιναν σε καθορισμό των τιμών και σε κατανομή των αγορών του κηρού από παραφίνη εντός τους Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και των παραφινούχων υπολειμμάτων εντός της Γερμανίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα ισχυρισμούς, οι οποίοι αντλούνται από τα εξής ή έχουν ως αντικείμενο τα εξής:

- προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του τεκμηρίου αθώτητας της προσφεύγουσας, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το πεδίο εφαρμογής *ratione personae* των δικαιωμάτων αυτών και λόγω των διαδικαστικών παρατυπιών που διαπράχθηκαν κατά το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας, καθώς και λόγω της υπάρξεως διάλληλου συλλογισμού εντός της αποφάσεως, αυτής καθ' εαυτής·
- αντιφατικό χαρακτήρα της αιτιολογίας όσον αφορά i) την ανάγκη εξακρίβσεως του αν η μητρική εταιρία όντως ασκούσε αποφασιστική επιρροή στη θυγατρική της και ii) το περιεχόμενο του ελέγχου που πρέπει να ασκεί η μητρική εταιρία επί της θυγατρικής της ώστε να είναι δυνατό να καταλογισθεί η παράβαση στη μητρική εταιρία·

- παράβαση των κανόνων που διέπουν τη δυνατότητα καταλογισμού των παραβάσεων του άρθρου 81 ΕΚ στο πλαίσιο των ομίλων εταιριών, κατά το μέτρο που i) η προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως αναφέρει ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να προσκομίζει στοιχεία που ενισχύουν το τεκμήριο και ii) η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της νομικής και οικονομικής αυτοτέλειας κάθε θυγατρικής εταιρίας, επί της οποίας στηρίζονται τα εθνικά δίκαια εταιριών·
- πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, κατά το μέτρο που i) ο διορισμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου της TOTAL FRANCE από την TOTAL SA δεν ενισχύει το τεκμήριο περί αποφασιστικής επιρροής και ii) η δέσμη στοιχείων που προσκόμισε η TOTAL SA παρέχει αναμφισβήτητη τη δυνατότητα να αντικρουσθεί το τεκμήριο περί αποφασιστικής επιρροής·
- παραβίαση των αρχών της ευθύνης εξ ιδίας πράξεως και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών, καθώς και της αρχής της νομιμότητας καθόσον η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη μιας ενιαίας οικονομικής οντότητας που αποτελείται από την TOTAL SA και από την TOTAL France·
- παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της χρηστής διοίκησης, κατά το μέτρο που i) η δυνατότητα καταλογισμού στην TOTAL SA της διαπραχθείσας από τη θυγατρική της εταιρία TOTAL FRANCE παραβάσεως στηρίζεται σε ένα νέο κριτήριο και ii) η Επιτροπή δεν εκτίμησε την κατάσταση ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση, όπως είχε αναφέρει ότι θα έπραττε·
- κατάχρηση εξουσίας, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1/2003 έχει ως αντικείμενο την επιβολή κυρώσεων σε μια επιχείρηση λόγω διαπράξεως παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού και όχι τη μεγιστοποίηση της επιβαλλομένης στην επιχείρηση αυτή κυρώσεως διά της εμπλοκής της μητρικής εταιρίας στη σχετική διαδικασία·
- παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας καθόσον το τελικό ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα και στη θυγατρική της προστίμου είναι πλήρως αποσυνδεδεμένο από την αξία των πωλήσεων των προϊόντων σε σχέση με την προβαλλόμενη παράβαση που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως· και
- μείωση του προστίμου, δεδομένου ότι οι προβαλλόμενες πρακτικές δεν έχουν ούτε τη σοβαρότητα ούτε τη διάρκεια που προτίθεται να προσδώσει σ' αυτές η Επιτροπή και δεδομένου ότι τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας αποτέλεσαν αντικείμενο κατάφωρης προσβολής.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-549/08)

(2009/C 44/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: M. Fisch και P. Kinsch, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων C(2008) 5383 της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στο ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις με βάση τον στόχο αριθ. 3 στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και C(2008) 5730 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών του προγράμματος της κοινοτικής πρωτοβουλίας περί καταπολέμησης των διακρίσεων και ανισοτήτων σε σχέση με την αγορά εργασίας (EQUAL) στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από:

- παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια δύο προληπτικών ελέγχων του λουξεμβουργιανού συστήματος διαχείρισης και ελέγχου οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν πριν από το οικείο διάστημα προγραμματισμού, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σύστημα αυτό παρέχει επαρκείς εγγυήσεις τηρήσεως της ισχύουσας νομοθεσίας και γενικώς αποδεκτά κριτήρια χρήσης διαχείρισης· μόνο σε περίπτωση ελέγχου πραγματοποιούμενου μετά τη λήξη της οικείας περιόδου προγραμματισμού η Επιτροπή θα είχε καταλήξει σε αρνητικά συμπεράσματα όσον αφορά το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου,
- εσφαλμένη ερμηνεία των κανονιστικών διατάξεων που αποτελούν τη βάση των προσβαλλόμενων αποφάσεων (¹), δεδομένου ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, οι διατάξεις αυτές δεν απαγορεύουν i) η αρχή διαχείρισης και η αρχή πληρωμής να ανήκουν στον ίδιο φορέα και ii) η εθνική αρχή διαχείρισης να δηλώνει στην Επιτροπή δαπάνες ως προς τις οποίες υπάρχει ασφαλώς κάποια αμφιβολία, αλλά οι οποίες δεν έχουν χαρακτηριστεί νομικώς ως μη επιλέξιμες κατά το χρονικό σημείο της δηλώσεως,
- ανακρίβεια ορισμένων πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, όσον αφορά την τήρηση των φακέλων από την αρχή διαχείρισης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ L 63, σ. 21).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Eni SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-558/08)

(2009/C 44/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eni SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, D. Durante, G.C. Rizza, S. Valentino και L. Bellia, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση, εν όλω ή εν μέρει, με όλες τις απορρέουσες εξ αυτού συνέπειες για το ύψος του προστίμου.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο.
- Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στα πλαίσια της παρούσας υποθέσεως απόφαση είναι η ίδια με εκείνη της υποθέσεως T-540/08 Esso κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, καθόσον με το άρθρο 1 της αποφάσεως διαπιστώνεται η συμμετοχή της Eni σε συμφωνία και/ή συνεχή εναρμονισμένη πρακτική λόγω της παρουσίας του Di Serio στην τεχνική σύσκεψη που έλαβε χώρα στις 30 και 31 Οκτωβρίου στο Αμβούργο. Ειδικότερα, η Eni καταγγέλλει το ότι παρεισέφρησαν πεπλανημένα πραγματικά περιστατικά καθώς και τις απορρέουσες από αυτά κατά νόμον συνέπειες, καθόσον η Επιτροπή i) βεβαίωσε ότι η Eni δεν υποστήριξε, κατά την άμυνά της στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι ο Di Serio «έλαβε σαφώς αποστάσεις» έναντι του περιεχομένου της εν λόγω συσκέψεως και ii) κατέγραψε πεπλανημένως τις δηλώσεις της Eni όσον αφορά τις διαφωνίες των επιχειρημάτων περί των τιμών που παρατίθενται στα προερχόμενα από τις Sasol και MOL έγγραφα. Πέραν των ανωτέρω σφαλμάτων, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποδίδοντας της την προσχώρηση σε συμφωνία και/ή συνεχή εναρμονισμένη πρακτική, ενώ η Eni δεν προσχώρησε σε «συνολικό σχέδιο», οπότε και δεν συνέτρεχαν τα συστατικά των δύο παραβάσεων στοιχεία.
- Παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, καθ' ο μέτρο με το άρθρο 1 της αποφάσεως διαπιστώθηκε η συμμετοχή της Eni σε συμφωνία και/ή εναρμονισμένη πρακτική κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 21ης Φεβρουαρίου 2002 και 28ης Απριλίου 2005. Η Eni αμφισβητεί ειδικότερα την αξιολόγηση ως αντίθετης προς τον ανταγωνισμό της συμμετοχής της λόγω του ότι δεν συντρέχουν τα συστατικά συμφωνίας και εναρμονισμένης πρακτικής στοιχεία για τον καθορισμό των τιμών και την ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών.
- Παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, και των κατευθυντή-

ριών γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Η προσφεύγουσα θεωρεί συναφώς ότι η Επιτροπή:

- καθόρισε το ποσό βάσεως του προστίμου και το επιπλέον ποσό κατά τρόπο στερούμενο λογικής και κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή όρισε ποσοστό ύψους 17 % επί της αξίας των πωλήσεων προκειμένου να καθορίσει το ποσό βάσεως (και το επιπλέον ποσό) του προστίμου, εκτιμώντας ότι η Eni ήταν υπεύθυνη για τον καθορισμό των τιμών και την ανταλλαγή πληροφοριών, ενώ, εφήρμοσε κατ' ουσία πανομοιότυπο συντελεστή (ύψους 18 %) στις άλλες επιχειρήσεις της συμπράξεως οι οποίες επιπλέον είχαν καταναείμι τις αγορές και/ή τους πελάτες.
- Αγνόησε την αρχή περί ασφαλείας δικαίου καθόσον εφήρμοσε τις επιβαρυντικές περιστάσεις της υποτροπής, ενώ οι διαπραχθείσες κατά τη δεκαετία του 1980 παραβάσεις εκ μέρους των θυγατρικών της Eni δεν μπορούσαν να αποδοθούν στην ίδια καθόσον δεν της είχαν προσαφθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως των αντιστοίχων αποφάσεων. Επιπλέον, το διαρρεύσαν μεταξύ των παλαιών παραβάσεων και εκείνων που διαπιστώνονται με την απόφαση διάστημα καθιστά αδικαιολόγητη την εφαρμογή της εννοίας της υποτροπής.
- Δεν εφήρμοσε ελαφρυντικές περιστάσεις λόγω της περιωδικής συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη και της μη εκτελέσεως των ληφθεισών στα πλαίσια των τεχνικών συσκέψεων αποφάσεων. Επίσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ως προς την πεποίθηση του μηχανικού Montti ότι ελάμβανε μέρος σε καθ' όλα νόμιμη σύσκεψη καθόσον είχε διοργανωθεί στο πλαίσιο της EWF και, εν πάση περιπτώσει, ελλείψει δόλου της Eni η οποία ελάμβανε από τις θυγατρικές της πληροφοριακά στοιχεία τα οποία δεν μπορούσαν να της δώσουν τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη στρεφόμενη κατά του ανταγωνισμού διάσταση των εν λόγω συσκέψεων.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — STIM d'Orbigny κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-559/08)

(2009/C 44/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société de travaux industriels et maritimes d'Orbigny (STIM d'Orbigny SA) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Froment-Meurice, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης που κηρύσσει (1) την αντιστάθμιση που κατέβαλε το γαλλικό δημόσιο στη SNCM, ύψους 53,48 εκατομμυρίων ευρώ κρατική ενίσχυση πλην όμως συμβατή, (2) την αρνητική τιμή πωλήσεως της SNCM 158 εκατομμυρίων ευρώ ως μη συνιστώσα κρατική ενίσχυση και (3) την ενίσχυση για αναδιάρθρωση ύψους 15,81 εκατομμυρίων ευρώ ως κρατική ενίσχυση παράνομη μεν πλην όμως συμβατή·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στη STIM d'Orbigny τα έξοδα που προκλήθηκαν από την προσβαλλόμενη απόφαση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2008) 3182 τελικό της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2008, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι:

- η αντιστάθμιση που κατέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία στην Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (στο εξής: SNCM), ύψους 53,48 εκατομμυρίων ευρώ για υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας συνιστά κρατική ενίσχυση παράνομη μεν, πλην όμως συμβατή με την κοινή αγορά·
- η αρνητική τιμή πωλήσεως της SNCM ύψους 158 εκατομμυρίων ευρώ, η ανάληψη από την Compagnie Générale Maritime et Financière (στο εξής: CGMF), μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα έναντι των μισθωτών για ποσό 38,5 εκατομμυρίων ευρώ και η ταυτόχρονη εισφορά κεφαλαίου της SNCM από την CGMF για ποσό 8,75 εκατομμυρίων ευρώ δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις· και
- η ενίσχυση για αναδιάρθρωση ύψους 15,81 εκατομμυρίων ευρώ που χορήγησε η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της SNCM συνιστά κρατική ενίσχυση παράνομη μεν πλην όμως συμβατή με την κοινή αγορά.

Στο πλαίσιο της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που αφορούν:

- έλλειψη αιτιολογίας καθόσον η Επιτροπή:
 - δεν οριοθέτησε τη συγκεκριμένη αγορά ούτε διευκρίνισε τη θέση των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων·
 - δεν απάντησε σε ορισμένα επιχειρήματα της Compagnie Méridionale de Navigation που ασκεί δραστηριότητα στην οικεία αγορά και
 - δεν διαπίστωσε το ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά της εισφοράς κεφαλαίου που υπερβαίνει το ποσό των 15,81 εκατομμυρίων ευρώ που κρίθηκε συμβατό με την κοινή αγορά·
- πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση που αφορά:
 - την εφαρμογή του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ στην εισφορά κεφαλαίου 53,48 εκατομμυρίων ευρώ ως αντιστάθμιση δημόσιας υπηρεσίας στο μέτρο που το ποσό αυτό αντιστάθμιζε δύο φορές τις ίδιες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας πράγμα που συνιστά υπεραντιστάθμιση και χρησιμοποίησε στην κάλυψη διαχειριστικού ελλείμματος και της ανικανότητας της SNCM να βελτιώσει αποτελεσματικά την παραγωγικότητά της·
 - την αρνητική τιμή πωλήσεως της SNCM ύψους 158 εκατομμυρίων ευρώ που εμφανίζει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης· η Επιτροπή βαρύνεται με εσφαλμένη αξιολόγηση της συμπεριφοράς του ιδιώτη επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς και υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι ο κίνδυνος

αγωγής περί καλύψεως του παθητικού κατά του δημοσίου στην περίπτωση ενδεχομένης εκκαθάρισης καθιστά την πώληση της SNCM σε αρνητική τιμή ως την λιγότερο δαπανηρή λύση·

- η εισφορά κεφαλαίου εκ μέρους της CGMF ύψους 8,75 εκατομμυρίων ευρώ δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των οικονομικών, χρηματοδοτικών και νομικών στοιχείων και δεν απέδειξε ότι η εισφορά της CGMF δεν συνιστά κρατική ενίσχυση·
- η εισφορά σε τρεχούμενο λογαριασμό από την CGMF ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ ως κοινωνικό μέτρο έναντι των μισθωτών δεδομένου ότι η εισφορά αυτή θέτει την SNCM σε θέση ευνοϊκότερη αυτής που θα προέκυπτε από την αγορά·
- η κρατική ενίσχυση ύψους 22,52 εκατομμυρίων ευρώ δεδομένου ότι κανένα στοιχείο της αιτιολογίας δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση αυτή συμβιβάζεται με τις κοινωνικές κατευθυντήριες γραμμές που επαληθεύτηκαν εν προκειμένω·
- παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ενότητας των ενισχύσεων καθόσον η λαβούσα την ενίσχυση SNCM δεν συνέβαλε ουσιαδώς στην αναδιάρθρωση των ιδίων πόρων ή με εξωτερική χρηματοδότηση με τους όρους της αγοράς ενώ τα μέτρα που ελήφθησαν το 2006 συνιστούν καταχρηστική στήριξη υπέρ επιχειρήσεων εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Repsol YPF Lubrificantes y especialidades κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-562/08)

(2009/C 44/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Repsol YPF Lubrificantes y especialidades, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία), Repsol Petróleo, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία), Repsol YPF, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Jiménez-Laiglesia Oñate και S. Rivero Mena, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στην παρούσα υπόθεση απόφαση είναι ίδια με εκείνη που προσβάλλεται στην υπόθεση T-540/08, Esso κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, πρώτον, ότι δεν αποδείχθηκε η συμμετοχή της Repsol YPF Lubrificantes y especialidades, S.A. (Rylesa) σε ορισμένες διαπιστωθείσες συμπεριφορές που αποτέλεσαν αντικείμενο εξατομικευμένης αντιμετώπισης όσον αφορά τις κυρώσεις. Ειδικότερα, στην απόφαση δεν αποδεικνύεται ότι η Rylesa μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής πελατών και αγορών.

Η απόφαση δεν λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι οι Τεχνικές Συσκέψεις δεν είχαν ως αντικείμενο την κατανομή πελατών και αγορών. Οι πρακτικές αυτές αποφασίστηκαν ενδεχομένως, όπως παραδέχτηκαν ορισμένες επιχειρήσεις αποδέκτριες της απόφασης, στο πλαίσιο διμερών και πολυμερών επαφών που πραγματοποιήθηκαν στο περιθώριο των Τεχνικών Συσκέψεων. Ωστόσο, στην προσβαλλόμενη απόφαση, θεωρήθηκε ότι δεν είναι αναγκαίο να διεξαχθεί έρευνα σχετικά με αυτές τις διμερείς και πολυμερείς επαφές, οπότε οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι μετέσχαν στην παράβαση που διαπιστώνει η απόφαση. Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση δεν εξηγεί γιατί η Rylesa θεωρήθηκε ότι ευθύνεται για τις συμπεριφορές αυτές, ενώ συγχρόνως άλλες επιχειρήσεις που ήταν παρούσες κατά τις Τεχνικές Συσκέψεις που μνημονεύονται ως απόδειξη της συμπεριφοράς αυτής απαλλάχθηκαν κάθε σχετικής ευθύνης.

Οι προσφεύγουσες αντιτίθενται επίσης στο κριτήριο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να καθορίσει τον όγκο των εργασιών που αφορούσαν τα επίμαχα προϊόντα και στη συνέχεια, να ορίσει το ύψος της επιβλητέας κύρωσης. Αφενός, η απόφαση δεν προσδιορίζει με ακρίβεια τα προϊόντα τα οποία αφορά η παράβαση. Αφετέρου, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής του 2006 όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των επιβαλλόμενων προστίμων, η οποία έχει εφαρμογή εν προκειμένω, τα πρόστιμα πρέπει να καθορίζονται με βάση τις πωλήσεις της επιχείρησης κατά το τελευταίο πλήρες οικονομικό έτος κατά το οποίο η επιχείρηση συμμετείχε στην παράβαση. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε αυτόν τον γενικό κανόνα και καθόρισε το ύψος του προστίμου λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς τον μέσο όγκο πωλήσεων της Rylesa μεταξύ 2001 και 2003. Ουδέποτε η Επιτροπή δικαιολόγησε το γεγονός ότι αγνόησε, στην περίπτωση της Rylesa, τους κανόνες που η ίδια είχε επιβάλει στον εαυτό της με την προμνησθείσα ανακοίνωση, για να εφαρμόσει ένα κριτήριο (μέση αξία των πωλήσεων για τα έτη 2001 έως 2003) το οποίο, επιπλέον, αποδεικνύεται ουσιαστικά δυσμενές για τη Rylesa. Ο όγκος των πωλήσεων που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι τελικώς, όπως δηλώνει η απόφαση, ο όγκος των πωλήσεων του 2003, δεδομένου ότι αυτό το έτος ήταν το τελευταίο πλήρες οικονομικό έτος κατά το οποίο, όπως δέχεται η ίδια η Επιτροπή, η Rylesa συμμετείχε στην παράβαση.

Στην απόφασή της, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παράβαση της Rylesa έπαυσε στις 4 Αυγούστου 2004. Ωστόσο, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι η εκ μέρους της Rylesa διάπραξη της παράβασης πριν από την ημερομηνία αυτή ήταν συνεχής. Συγκεκριμένα, η Rylesa δεν συμμετείχε στις συμφωνίες ή τις πρακτικές που αποφασίστηκαν κατά τις Τεχνικές Συσκέψεις που πραγματοποιήθηκαν κατά το πρώτο ήμισυ του 2004. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η παράβαση έπαυσε τον Ιανουάριο του 2004 ή, το αργότερο, τον Μάιο του 2004.

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη της διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία και τα οποία καταδεικνύουν ότι η Rylesa είναι απολύτως αυτοτελής έναντι της μητρικής της εταιρίας, της Repsol Petróleo, S.A. Εν πάση περιπτώσει, η νομολογία δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να επεκτείνει την ευθύνη για παράβαση διαπραχθείσα από μία εταιρία στο σύνολο του ομίλου στον οποίο η εταιρία αυτή ανήκει· συνεπώς, η ευθύνη της Repsol YPF, S.A. δεν είναι αποδεδειγμένη.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — CM Capital Markets κατά ΓΕΕΑ — Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)

(Υπόθεση T-563/08)

(2009/C 44/107)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CM Capital Markets Holding, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: T. Villate Consonni και J. Calderón Chavero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Carbon Capital Markets Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R-015/2008-1, με αποτέλεσμα την άρνηση αποδοχής της αιτήσεως καταχώρισεως του αμφισβητούμενου σήματος στο σύνολό του·
- να κάνει δεκτούς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής και των ισχυρισμών της.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: CARBON CAPITAL MARKETS LIMITED

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «CARBON CAPITAL MARKETS» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4.480.208) για υπηρεσίες της κλάσεως 36

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εθνικό και κοινοτικό εικονιστικό σήμα «CAPITAL MARKETS», για υπηρεσίες της κλάσεως 36

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Monoscoop BV κατά ΓΕΕΑ (SUDOKU SAMURAI BINGO)

(Υπόθεση T-564/08)

(2009/C 44/108)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monoscoop BV (Alkmaar, Κάτω Χώρες)
(εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 30ής Σεπτεμβρίου 2008, στην υπόθεση R 816/2008-2, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «SUDOKU SAMURAI BINGO» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 5.769.013), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 28 και 41.

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-90/07, Traore κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-572/08 P)

(2009/C 44/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, G. Berscheid και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Amadou Traore

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-90/07 κατά το μέτρο που, αφενός, δέχεται τον πρώτο λόγο που αντλείται, πρώτον, από παρανομία της διαδικασίας προσλήψεως, δεύτερον, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και, τρίτον, από παραβίαση των αρχών ίσης μεταχειρίσεως και εξέλιξης της σταδιοδρομίας, αφού το επίπεδο των προς πλήρωση θέσεων καθορίστηκε στους βαθμούς AD 9 έως AD 14 όσον αφορά τη θέση του επικεφαλής επιχειρήσεων στην Τανζανία και, αφετέρου, ακυρώνει την απόρριψη της υποψηφιότητας του A. Traore και την τοποθέτηση του S. στη θέση αυτή,
- να απορρίψει την προσφυγή του A. Traore ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-90/07 κατά το μέτρο που έγινε δεκτή από το εν λόγω Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης,
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα σε πρώτο βαθμό στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, ζητεί την αναίρεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) στις 13 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-90/07, Traore κατά Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, η οποία απέρριψε την υποψηφιότητα του A. Traore ως επικεφαλής επιχειρήσεων της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Τανζανία και ακύρωσε την απόφαση διορισμού άλλου υποψηφίου στην εν λόγω θέση, καθόσον το επίπεδο πληρώσεως της επίμαχης θέσεως καθορίστηκε στους βαθμούς AD 9 έως AD 14 (και δεν περιορίστηκε σε μία από τις ομάδες των δύο βαθμών AD 9/AD 10, AD 11/AD 12 ή AD 13/AD 14).

Η Επιτροπή, προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, επικαλείται λόγους που αντλούνται αντιστοίχως:

- από νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ παραβλέποντας την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-56/07 P (Επιτροπή κατά Οικονομίδη, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), κατά το μέτρο που το ΔΔΔ εσφαλμένως περιόρισε τη σημασία της απόφασης αυτής μόνο στην περίπτωση πληρώσεως θέσεως προϊσταμένου τμήματος ενώ έπρεπε να εφαρμοστούν οι ίδιες προϋποθέσεις επί μη οργανικής θέσης όπως η επίμαχη στην προκειμένη περίπτωση,
- από παραβίαση της αρχής της προστασίας του συμφέροντος της υπηρεσίας και της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2008 – Proges κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-577/08)

(2009/C 44/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Proges srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Falcetta, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με όλα τα συνακόλουθα μέτρα, μεταξύ άλλων και δι' αποκαταστάσεως της ζημίας·
- Να της επιδικασθούν τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα διαδικασία στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να μην αναθέσει στην προσφεύγουσα το σχέδιο που προβλεπόταν στην προκήρυξη ENV.G.1/SER/2008/0050, που είχε ως αντικείμενο τη δημιουργία προτύπων χρήσης γης, αξιολογώντας ιδίως τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι το σχέδιο της προσφεύγουσας επικεντρώνεται αποκλειστικά στο πρότυπο DPSIR είναι αναληθές· πάντως, η προκήρυξη διαγωνισμού απαιτεί ρητά τη συνδυασμένη χρήση «θεσμικών, κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών δεικτών της δυναμικής της Land Use»· το DPSIR είναι το πλέον καταξιωμένο διεθνώς εργαλείο διαχείρισης και ολοκληρωμένης ένταξης τέτοιων δεικτών. Άλλωστε, το DPSIR αναπτύχθηκε και χρησιμοποιήθηκε ορθώς από τον ίδιο τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος. Πράγματι, η προσφεύγουσα προτείνει τη χρήση ενός προτύπου DPSIR προσαρμοσμένου σύμφωνα με μια νεωτερική μεθοδολογία, που χρησιμοποιείται ήδη επιτυχώς σε διάφορα σχέδια των Ηνωμένων Εθνών και της IUCN (Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης).
- Αντίθετα απ' ό,τι αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, το σχέδιο της προσφεύγουσας ρητά αναφέρει ότι θα αναπτυχθεί ένα πρότυπο Land Use που θα ενσωματώνει τα διάφορα πρότυπα που προκύπτουν από το VI πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα.
- Δεν χωρεί καμία αμφιβολία για την ορθότητα της συμμετοχής του διευθυντή της προσφεύγουσας στην εκτέλεση του σχεδίου.

— Η προκήρυξη ορθώς δεν προβλέπει την γεωγραφική αντιπροσωπευτικότητα, εφόσον πρόκειται για σχέδιο διευρωπαϊκής ανάπτυξης, ολοκλήρωσης ή/και συνοχής. Μεταξύ άλλων, δεν γίνεται αντιληπτό με ποια βάση, για την αξιολόγηση μιας εταιρίας, η ευρωπαϊκή πείρα θεωρήθηκε ως υψηλότερο προσόν απ' ό,τι πείρα κτηθείσα με τα Ηνωμένα Έθνη ή την IUCN, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Eridania Sadam κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-579/08)

(2009/C 44/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eridania Sadam SpA (Μπολόνια, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. M. Roberti, I. Perego, B. Amabile, M. Serpone, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- ως αποδεικτικό μέτρο, δυνάμει των άρθρων 65 και 66 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να ζητήσει την ενώπιόν του προσκόμιση της τεκμηρίωσης που περιλαμβάνεται στο φάκελο διεξαγωγής αποδείξεων εκ μέρους της Επιτροπής
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την ασκούμενη προσφυγή της, η Eridania Sadam Spa αμφισβητεί, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008, περί κρατικής ενισχύσεως C 29/2004 (ex N 328/2003).

Υπό το πρίσμα αυτό, η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους ακυρώσεως προκειμένου να καταδείξει ότι η καθής:

- προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και, εν πάση περιπτώσει, υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, καθ' ο μέτρο έκρινε ότι το σχέδιο επιδοτήσεως που κοινοποίησαν έγκαιρα οι ιταλικές αρχές υπήρχε κίνδυνος, αν χορηγούνταν η επιδότηση, να βλάψει το ενδοκοινοτικό εμπόριο και να νοθεύσει τον ανταγωνισμό·

- παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ, τις κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόζονται επί των κρατικών ενισχύσεων στον γεωργικό τομέα, καθώς και την ίδια την πρακτική —και, εν πάση περιπτώσει συνιστάμενη σε πεπλανημένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και έλλειψη αιτιολογήσεως — στο βαθμό που θεώρησε ότι το σχέδιο επιδοτήσεως που κοινοποίησαν έγκαιρα οι ιταλικές αρχές δεν μπορούσε να τύχει της προβλεπόμενης στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ παρεκκλίσεως·
- παρέβη επίσης το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ και εν πάση περιπτώσει υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και δεν αιτιολόγησε την απόφασή της, στο μέτρο που θεώρησε ότι το σχέδιο επιδοτήσεως που κοινοποίησαν έγκαιρα οι ιταλικές αρχές δεν μπορούσε να τύχει της προβλεπόμενης στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ παρεκκλίσεως·
- προσέβαλε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της επιμελείας και της ορθής συμπεριφοράς, ιδίως, λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας.

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — PJ Hungary κατά ΓΕΕΑ — Pepekillo (PEPEQUILLO)

(Υπόθεση T-580/08)

(2009/C 44/112)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: M. Granado Carpenter και C. Gutiérrez Martínez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pepekillo SL (Algeciras, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Απριλίου 2008 (υπόθεση R-722/2007) του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα της PEPEKILLO SL· για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*),
- να ακυρώσει την απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R-722/2007) του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών της 9ης Μαρτίου 2007 και επιτράπηκε συνεπώς η καταχώριση του

κοινοτικού σήματος αριθ. 3.546.471 «PEPEQUILLO», και να λάβει όλα τα λοιπά αναγκαία κατά το κοινοτικό δίκαιο μέτρα και

- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα έξοδα της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Marta Sancho Lora, η οποία μεταβίβασε στη συνέχεια στην εταιρία PEPEKILLO SL τα δικαιώματα από την αίτηση καταχώρισης.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «PEPEQUILLO» (αίτηση καταχώρισης αριθ. 3.546.471) για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 και υπηρεσίες της κλάσης 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα, στην οποία η εταιρία «PEPE JEANS N.V.» έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά της.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα ισπανικά λεκτικά σήματα «PEPE» και «PEPE JEANS», τα ισπανικά εικονιστικά σήματα «PEPE JEANS LONDON», τα ισπανικά λεκτικά σήματα «PEPE 2XL», «PEPE F4», «PEPE M99», «PEPE F4», «PEPE M3», «PEPE M5» και «PEPE F6», τα ισπανικά εικονιστικά σήματα «PEPE JEANS LONDON», «PEPE JEANS 73», «PEPE JEANS PORTOBELLO», «PEPE», και τα ισπανικά λεκτικά σήματα «PEPE JEANS M2», «PEPE BETTY», «PEPE CLOTHING» και «PEPECO», για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14, 18 και 25, και τα κοινοτικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα «PEPE JEANS» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14 και 18.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή και απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή κρίθηκε παραδεκτή και βάσιμη.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 78 και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2008 — Fresh Del Monte Produce κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-587/08)

(2009/C 44/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fresh Del Monte Produce (George Town, Νήσοι Κάιμαν) (εκπρόσωποι: B. Meyring, δικηγόρος και E. Verghese, solicitor).

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της απόφασης C (2008) 5955 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.188 — Μπανάνες, στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα,
- επικουρικός, να μειώσει ουσιαστικώς το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2γ της απόφασης αυτής,
- επικουρικός, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 3 της απόφασης αυτής στο μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, της απόφασης C(2008) 5955 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2008, (υπόθεση COMP/39.188 — Μπανάνες), σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, με την οποία η προσφεύγουσα κρίθηκε ότι υπέχει ευθύνη εις ολόκληρο για τη συμπεριφορά της Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. Η Επιτροπή έκρινε ότι η Weichert παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ μετέχοντας σε εναρμονισμένη πρακτική συνιστάμενη στον συντονισμό των τιμών αναφοράς για τις μπανάνες που εισάγονται στα οκτώ κράτη μέλη της Κοινότητας που ανήκουν στη Βόρεια Ευρώπη. Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 2γ της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που με αυτό επιβάλλεται πρόστιμο στην προσφεύγουσα.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους, που τους διαρθρώνει σε τέσσερα τμήματα.

Με το πρώτο τμήμα, η προσφεύγουσα προβάλλει τους λόγους προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της απόφασης με την οποία κρίθηκε ότι υπέχει ευθύνη εις ολόκληρο για τη συμπεριφορά της Weichert.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾, καθόσον το θεσμικό αυτό όργανο θεώρησε ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται εις ολόκληρο για τη συμπεριφορά της Weichert λόγω μιας συμφωνίας διανομής και λόγω του ότι η προσφεύγουσα, ως ετερόρρυθμος εταίρος (Kommanditist), έχει έμμεσο συμφέρον στην Weichert, στοιχεία από τα οποία δεν προκύπτει (χωριστά ή από κοινού) ότι η προσφεύγουσα ασκεί αποφασιστική επιρροή στην Weichert.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 253 ΕΚ μη παραθέτοντας τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι η προσφεύγουσα, εταιρία που δεν σχετίζεται άμεσα με την Weichert, υπέχει ευθύνη.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της, καθόσον αρνήθηκε να γνωστοποιήσει λυσιτελή αποδεικτικά στοιχεία.

Οι δευτερεύοντες και επικουρικοί λόγοι προβάλλονται από την προσφεύγουσα προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά τόσο την προσφεύγουσα όσο και την Weichert. Στο πλαίσιο

αυτού του τμήματος της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο.

Ο τέταρτος λόγος αφορά εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, καθόσον η Επιτροπή συμπέρανε ότι η Weichert επιδόθηκε σε εναρμονισμένη πρακτική με σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

Ο πέμπτος λόγος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, καθόσον δεν της παρασχέθηκε το δικαίωμα ακρόασης κατόπιν της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή μετέβαλε θεμελιωδώς τη θέση της σε σχέση με τη θέση που είχε λάβει με την ανακοίνωση αιτιάσεων.

Με το τρίτο τμήμα της προσφυγής της (επίσης επικουρικός), η προσφεύγουσα προβάλλει προληπτικούς λόγους προς στήριξη του αιτήματός της περί μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε εις ολόκληρο στην προσφεύγουσα και στη Weichert. Το τμήμα αυτό περιλαμβάνει τον έκτο και τον έβδομο λόγο.

Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου μη αξιολογώντας ορθώς τη σοβαρότητα.

Ο έβδομος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Weichert συνεργάστηκε κατά το στάδιο της έρευνας.

Με το τέταρτο τμήμα της προσφυγής ζητείται η ακύρωση των άρθρων 1 και 3 της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα, βάσει του όγδοου λόγου, σύμφωνα με τον οποίο τα άρθρα αυτά συνεπάγονται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 1/2003 και παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, ΕΕ L 1, σ. 1.

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — Dole Food και Dole Germany κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-588/08)

(2009/C 44/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dole Food Company, Inc. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) και Dole Germany OHG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J.-F. Bellis, δικηγόρος).

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να ακυρώσει το επιβληθέν πρόστιμο ή να μειώσει το ποσό του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, της απόφασης C(2008) 5955 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2008, (υπόθεση COMP/39.188 — Μπανάνες), σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, με την οποία οι προσφεύγουσες θεωρήθηκαν υπεύθυνες για συμμετοχή σε εναρμονισμένη πρακτική συνιστάμενη στον συντονισμό των τιμών αναφοράς για τις μπανάνες που εισάγονται στα οκτώ κράτη μέλη της Κοινότητας που ανήκουν στη Βόρεια Ευρώπη. Οι προσφεύγουσες ζητούν επίσης την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η επίδικη συμπεριφορά συνιστά περιοριστική του ανταγωνισμού συμφωνία κατά το άρθρο 81 ΕΚ. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, στην πραγματικότητα, η επίδικη συμπεριφορά συνίσταται αποκλειστικά σε περιστασιακές διμερείς ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των εισαγωγών μπανάνας οι οποίες περιλαμβάνουν την κυκλοφορία γενικών φημών στην αγορά και δεν αποτελεί τμήμα συμφωνιών περί καθορισμού τιμών ή καταμερισμού της αγοράς, οπότε δεν συνιστά συμφωνία περιοριστική του ανταγωνισμού. Οι ανταλλαγές αυτές πληροφοριών έλαβαν χώρα πριν από τον καθορισμό των τιμών αναφοράς, ήτοι σε στάδιο που χρονικά απέχει πολύ από αυτό της διαπραγμάτευσης επί των πραγματικών τιμών με τους πελάτες. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι εν λόγω ανταλλαγές πληροφοριών δεν απέβλεπαν, ούτε μπορούσαν να αποβλέπουν, στον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά της μπανάνας, δεδομένου ότι οι τιμές αναφοράς δεν αποτελούν βάση διαπραγμάτευσης των πραγματικών τιμών της πράσινης μπανάνας.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το πρόστιμο που τους επιβλήθηκε είναι αδικαιολόγητο, διότι το βασικό ποσό του στηρίζεται στην αξία των πωλήσεων προϊόντων που δεν έχουν σχέση με την προσαπτόμενη παράβαση. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το πρόστιμο είναι και δυσανάλογο, καθόσον ο προσδιορισμός του βασικού ποσού του προστίμου κακώς στηρίχθηκε στο ότι η επίδικη συμπεριφορά αφορά καθορισμό τιμών.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Plant κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-324/07) ⁽¹⁾

(2009/C 44/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 20.10.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Insight Direct USA κατά ΓΕΕΑ — Net Insight (Insight)

(Υπόθεση T-489/07) ⁽¹⁾

(2009/C 44/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — iTouch International κατά ΓΕΕΑ — Touchnet Information Systems (iTouch)

(Υπόθεση T-347/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 272 της 25.10.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο
τμήμα) της 5ης Νοεμβρίου 2008 — Avanzata κ.λπ. κατά
Επιτροπής

(Υπόθεση F-48/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι —
Κατάταξη και αποδοχές — Πρώην μισθωτοί με σχέση
εργασίας διεπόμενη από το δίκαιο του Λουξεμβούργου)

(2009/C 44/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Eric Avanzata, κάτοικος Hussy (Γαλλία), και
άλλοι 20 συμβασιούχοι υπάλληλοι (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A.
Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.
Currall και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες ορίζονται οι
όροι προσλήψεως των προσφευγόντων, και ειδικότερα η ομάδα
καθηκόντων τους, ο βαθμός τους, το κλιμάκιο και οι αποδοχές
τους, όπως περιγράφονται σε διατάξεις της υπαλληλικής τους
σύμβασης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 154 της 1.7.2006, σ. 26.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Collé κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-148/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή —
Διαδικασία χορηγήσεως μονάδων αξιολογήσεως στο Ευρω-
παϊκό Κοινοβούλιο — Συγκριτική εξέταση μονάδων
αξιολογήσεως)

(2009/C 44/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Laurent Collé (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal,
δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. Burgos και A.
Lukošiūtė)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως της 9ης Ιανουαρίου 2006 περί
χορηγήσεως στον προσφεύγοντα δύο μονάδων αξιολογήσεως, όσον
αφορά το έτος προαγωγών 2004, και, αφετέρου, την αναγνώριση
του παράνομου χαρακτήρα του σημείου 1.3 των «Οδηγιών σχετικά
με τη διαδικασία χορηγήσεως μονάδων προαγωγιμότητας» του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί
χορηγήσεως στον προσφεύγοντα δύο μονάδων αξιολογήσεως,
όσον αφορά το έτος προαγωγών 2004.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά του
έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 42 της 24.2.2007, σ. 48.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Hristova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-50/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Απόρριψη της υποψηφιότητας — Αιτιολογία — Διπλώματα)

(2009/C 44/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Valentina Hristova (Pavlikeni, Βουλγαρία)
(εκπρόσωπος: G. Kerelov, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/14/06 να μη δεχθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον εν λόγω διαγωνισμό με την αιτιολογία ότι δεν διαθέτει τριετή επαγγελματική πείρα γραμματέα κτηθείσα μετά την απόκτηση του διπλώματός της — Αίτημα αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/14/06 να μη δεχθεί τη συμμετοχή της V. Hristova στον εν λόγω διαγωνισμό.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 79 της 29.3.2008, σ. 36.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2008 — Iordanova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-53/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Απόρριψη της υποψηφιότητας — Διπλώματα)

(2009/C 44/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ivanka Iordanova (Βάρνα, Βουλγαρία)
(εκπρόσωπος: G. Kerelov, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/14/06 με την οποία αποκλείστηκε η προσφεύγουσα από τις δοκιμασίες του εν λόγω διαγωνισμού με την αιτιολογία ότι τα πτυχία ανώτατης εκπαίδευσης που κατέχει δεν είναι συναφή με τα καθήκοντα της θέσης γραμματέα και ότι δεν έχει τριετή επαγγελματική πείρα στον τομέα αυτόν — Αίτημα αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 107 της 26.4.2008, σ. 44.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Collotte κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-58/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)

(2009/C 44/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Pascal Collotte (Abstraat, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: É. Boigelot, εν συνεχεία É. Boigelot και L. Defalque, δικηγόροι)

Καθής-Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid, εν συνεχεία C. Berardis-Kayser και L. Lozano Palacios)

Παραμβαίνουν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: I. Šulce και M. Simm)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος, λόγω μη αποδείξεως της ικανότητάς του να εργάζεται σε τρίτη γλώσσα, στον βαθμό A*12 για την περίοδο προαγωγών 2006 — Αγωγή αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να μην συμπεριληφθεί το όνομά του κ. Collotte στον κατάλογο των προαχθέντων στον βαθμό A*12 της περιόδου προαγωγών 2006.
2. Απορρίπτει κατά τα λοιπά τις προτάσεις της προσφυγής.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
4. Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 199 της 25.8.2007, σ. 50.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Dubus και Leveque κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-66/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)

(2009/C 44/123)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Charles Dubus (Kraainem, Βέλγιο) και Jean Leveque (Wattignies-la-Victoire, Γαλλία) (εκπρόσωποι: É. Boigelot, δικηγόρος, στη συνέχεια É. Boigelot και L. Defalque, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Παρεμβαίνον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: I. Sulce και M. Simm)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης περί μη προαγωγής των προσφευγόντων-εναγόντων, κατά την περίοδο προαγωγών 2006, λόγω μη αποδείξεως της ικανότητάς τους να εργαστούν σε μια τρίτη γλώσσα — Αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, περί μη εγγραφής του ονόματος του C. Debus στον πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό C*3 υπαλλήλων κατά

την περίοδο προαγωγών 2006, και την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, περί μη εγγραφής του ονόματος του J. Leveque στη λίστα των προαχθέντων στον βαθμό B*8 υπαλλήλων κατά την ίδια περίοδο προαγωγών.

2. Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της προσφυγής-αγωγής
3. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα των προσφευγόντων-εναγόντων.
4. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 199 της 25.8.2007, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2008 — Traore κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-90/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ανακοίνωση κενής θέσης — Απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Συμφέρον της υπηρεσίας)

(2009/C 44/124)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Amadou Traore (Rhode-Saint-Genève, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση του επιτετραμμένου ad intérim στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Τόγκο καθώς και για τη θέση του προϊσταμένου επιχειρήσεων της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Τανζανία — Ακύρωση των αποφάσεων διορισμού άλλων υποψηφίων στις εν λόγω θέσεις — Αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του διευθυντή πόρων του Γραφείου Συνεργασίας EuropeAid της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του A. Traore για τη θέση του προϊσταμένου επιχειρήσεων της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Τανζανία, καθώς και την απόφαση διορισμού του S. στην εν λόγω θέση.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Ο A. Traore φέρει το ήμισυ των δικαστικών του εξόδων.

4. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο A. Traore.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007, σ. 72.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Enraets κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-92/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)

(2009/C 44/125)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Pascal Enraets (Lambusart, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst, εν συνεχεία N. Lhoëst και S. Fernández Menéndez, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Παραμβαίνουν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: I. Šulce και M. Simm)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AST 4 επειδή δεν απέδειξε την ικανότητά του να εργάζεται σε μια τρίτη γλώσσα, στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2006.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί μη προαγωγής του κ. Enraets στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2006.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.
3. Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007, σ. 44.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Beatriz Acosta Iborra κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-93/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2006 — Ικανότητα εργασίας σε τρίτη γλώσσα)

(2009/C 44/126)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Beatriz Acosta Iborra (Alkmaar, Κάτω Χώρες), και εννέα άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής (εκπρόσωποι: N. Lhoëst, στη συνέχεια N. Lhoëst και S. Fernández Menéndez, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κ (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Παραμβαίνουν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: I. Šulce και M. Simm)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης περί μη προαγωγής των προσφευγόντων, κατά την περίοδο προαγωγών 2006, λόγω μη αποδείξεως της ικανότητάς τους να εργαστούν σε μια τρίτη γλώσσα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει τις αποφάσεις περί μη προαγωγής, κατά την περίοδο προαγωγών 2006, της Beatriz Acosta Iborra και των εννέα άλλων υπαλλήλων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.
2. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα των προσφευγόντων.
3. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007, σ. 44.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 4ης Νοεμβρίου 2008 — Van Beers κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-126/07) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Διαδικασία πιστοποιήσεως — Περίοδος 2006 — Μη εγγραφή στον πίνακα των προεπιλεγέντων υπαλλήλων — Άρθρο 45α του ΚΥΚ)**

(2009/C 44/127)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2007, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας, αφορώσας την περίοδο πιστοποιήσεως 2006.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 22 της 26.1.2008, σ. 57.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευσταθόπουλος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου(Υπόθεση F-144/07) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Πρώην έκτακτοι υπάλληλοι — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2689/95 — Αποζημίωση εξόδου από την υπηρεσία — Συνυπολογισμός ενός «κινήτρου παραγωγικότητας» για τον προσδιορισμό του ποσού των ακαθάριστων αποδοχών στο πλαίσιο των νέων καθηκόντων του ενδιαφερομένου)**

(2009/C 44/128)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Σ. Ευσταθόπουλος (Χαλάνδρι, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Μίχη, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: Α. Lukošiuūtė και Α. Τρουπιώτης)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης του Κοινοβουλίου της 18ης Απριλίου 2007, περί μειώσεως της συντάξεως γήρατος του προσφεύγοντος και περί αναζήτησεως των υπέρ το δέον εισπραχθέντων ποσών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE C 92 της 12.4.2008, σ. 50.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Οκτωβρίου 2008 — Ortega Serrano κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-48/08) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Προδήλως απαράδεκτο — Αδύνατη η εκπροσώπηση του προσφεύγοντος από δικηγόρο που δεν είναι τρίτος — Ευεργέτημα της πενίας — Αίτηση παρεμβάσεως)**

(2009/C 44/129)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antonio Ortega Serrano (Cádiz, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: A. Ortega Serrano, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Herrmann και L. Lozano Palacios)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/26/05, περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις, και καθορισμός νέας ημερομηνίας για την προφορική εξέταση

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Απορρίπτει το επικουρικό αίτημα του A. Ortega Serrano να του επιτραπεί να τακτοποιήσει το δικόγραφο της προσφυγής του.
3. Καταδικάζει τον A. Ortega Serrano στα δικαστικά έξοδα.
4. Παρέλκει η κρίση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.

5. Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρει τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά του.

6. Απορρίπτει την αίτηση παροχής του ευεργετήματος της πενίας στην υπόθεση F-48/08 AJ, Ortega Serrano κατά Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008, σ. 52.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση F-64/08) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 35, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του Κανονισμού Διαδικασίας — Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών με το δικόγραφο της προσφυγής — Διαδικασία βαθμολογήσεως — Διορισμός του βαθμολογητή και του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή — Απουσία βλαπτικής πράξεως — Προδήλως απαράδεκτο)

(2009/C 44/130)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bart Nijs (Bereldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: F. Rollinger και A. Hertzog, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί διορισμού του πρωτοβάθμιου και του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή του προσφεύγοντος-ενάγοντος και η αποκατάσταση της ζημίας που ο προσφεύγων-έναντος υπέστη εξαιτίας της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τον B. Nijs στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.9.2008, σ. 25.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Wenig κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-80/08 R)

(Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως με την οποία τέθηκε σε αργία ο προσφεύγων — Επείγον — Δεν συντρέχει)

(2009/C 44/131)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Fritz Harald Wenig (Woluwé-Saint-Pierre, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G.-A. Dal, D. Voillemot, D. Bosquet, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 18ης Σεπτεμβρίου 2008, με την οποία τέθηκε σε αργία αορίστου χρόνου ο προσφεύγων και διατάχθηκε η παρακράτηση 1 000 ευρώ ανά μήνα επί των αποδοχών του για μέγιστη περίοδο έξι μηνών.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2008 — P κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-89/08)

(2009/C 44/132)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: P (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να απολύσει τον προσφεύγοντα-έναντο με τρίμηνη προειδοποίηση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 15 Απριλίου 2008 απόφαση του Κοινοβουλίου να απολύσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα με τρίμηνη προειδοποίηση και να του στερήσει αμέσως την πρόσβαση στο Κοινοβούλιο, καλώντας τον να επιστρέψει τα κλειδιά του γραφείου το συντομότερο δυνατόν·
- ως εκ τούτου, αφενός να επανέλθει αμέσως ο προσφεύγων-ενάγων στα καθήκοντά του, στη θέση του και στον βαθμό που κατείχε κατά το χρονικό σημείο της αποφάσεως της 15ης Απριλίου 2008, με αναδρομική ισχύ, και αφετέρου να του καταβληθεί ο μισθός του από τις 15 Ιουλίου 2008 μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής επαναφοράς του, με τόκο υπερημερίας 7 % ετησίως·
- να καταδικάσει το καθού να καταβάλει, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και προς αποκατάσταση της βλάβης στη σταδιοδρομία, ποσό 10 000 ευρώ, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως και/ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2008 — Marli Bertolete κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**(Υπόθεση F-92/08)**

(2009/C 44/133)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Marli Bertolete (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) και λοιποί (Εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί νέου υπολογισμού των αμοιβών των προσφευγόντων σε εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης Ιουλίου 2007 στις υποθέσεις F-24/06, F-25/06 και F-26/06.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣ [Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη Συμβάσεων πρόσληψης], της 18ης Ιουλίου 2008, με την οποία απορρίφθηκαν οι ενστάσεις των προσφευγόντων, πρώτον, κατά αποφάσεως της 23ης Ιανουαρίου 2008 περί νέου υπολογισμού των αμοιβών των προσφευγόντων, σε εκτέλεση τριών αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης επί των από 5 Ιουλίου 2007 προσφυγών τους, δεύτερον, κατά πλειόνων διορθωτικών που επακολούθησαν και, τρίτον κατά των φύλλων μισθοδοσίας των προσφευγόντων, κατ' εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως της 23ης Ιανουαρίου 2008, για τους μήνες Φεβρουάριο, Μάρτιο και Απρίλιο του 2008,

- κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει επίσης τις εν λόγω αποφάσεις κατά των οποίων ασκήθηκαν οι ενστάσεις των προσφευγόντων,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2008 — Ν κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-93/08)**

(2009/C 44/134)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ν (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1.1.2007 έως 30.4.2007.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 4ης Μαρτίου 2008 η οποία είναι βλαπτική για τον προσφεύγοντα καθόσον επιβεβαιώνει και εγκρίνει οριστικά την έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο από 1.1.2007 έως 3·
- να ακυρώσει την εν λόγω επίδικη έκθεση·
- να ακυρώσει την από 25 Σεπτεμβρίου 2008 απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Νοεμβρίου 2008 — Cerafogli κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση F-96/08)**

(2009/C 44/135)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maria Concetta Cerafogli (Φρανκφούρτη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της ΕΚΤ περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα του ευεργετήματος της προαγωγής *ad personam* και καταδίκη της καθής στην πληρωμή αποζημιώσεως για την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα του ευεργετήματος της προαγωγής *ad personam*, κοινοποιηθείσα στις 11 Μαρτίου 2008·
- συνεπώς, (i) να ακυρώσει κάθε απόφαση απορρέουσα από την κοινοποιηθείσα στις 11 Μαρτίου 2008 απόφαση περί μη προαγωγής της προσφεύγουσας, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών της προσφεύγουσας από τον Μάρτιο 2008 και (ii) να καταδικάσει την καθή στην πληρωμή ποσού 10 000 ευρώ, καθορισθέντος *ex aequo et bono*, προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- αν ανακύψουν σοβαρές δυσχέρειες κατά την εκτέλεση αποφάσεως περί ακυρώσεως, την πληρωμή ποσού 78 000 ευρώ ή, τουλάχιστον, το ήμισυ του ποσού αυτού για να καλυφθεί η ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Füller-Tomlinson κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση F-97/08)

(2009/C 44/136)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Paulette Füller-Tomlinson (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία το αποδιδόμενο στην επαγγελματική αιτιολογία της ασθένειας μέρος της μερικής μόνιμης αναπηρίας καθορίζεται στο 20 % καθώς και, επικουρικώς, επιβολή στο καθού-εναγόμενο της υποχρεώσεως να καταβάλει ορισμένο ποσό ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 9 Απριλίου 2008 απόφαση του προϊστάμενου της μονάδας Συντάξεων και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία καθορίζει, στο άρθρο 3, το αποδιδόμενο στην επαγγελματική αιτιολογία της ασθένειας μέρος της μερικής μόνιμης αναπηρίας στο 20 %·

- να ακυρώσει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει το ποσό των 12 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2008 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-98/08)

(2009/C 44/137)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-εναγών: Bart Nijs (Aalst, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση της απόφασης περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος το 2008 και, αφετέρου, επίδικαση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης για υλική ζημία και ηθική βλάβη του προσφεύγοντος.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-εναγών ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί μη προαγωγής του το 2008, η οποία γνωστοποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 32/2008 ανακοίνωση προς το προσωπικό, της 5ης Μαΐου 2008, και τις προπαρασκευαστικές πράξεις της απόφασης αυτής, ιδίως τις αποφάσεις της 19ης και της 29ης Φεβρουαρίου 2008 που αποτέλεσαν αντικείμενο των υπ' αριθμ. 10-2008 και 17-2008 ανακοινώσεων προς το προσωπικό και κατάρτιζαν τον κατάλογο των προακτών την 1η Ιανουαρίου 2008, κατά το μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα,
- να αναγνωρίσει ρητώς ότι οι επακολογήσασες και προπαρασκευαστικές πράξεις που προαναφέρθηκαν είναι άκυρες,
- να υποχρεώσει το εναγόμενο να καταβάλει, αφενός, αποζημίωση ίση με την απώλεια εισοδήματος του προσφεύγοντος σε σχέση με τις υψηλότερες αμοιβές που θα δικαιούταν αν η προαναφερθείσα προσωρινή άσκηση καθηκόντων δεν είχε βλάψει τη σταδιοδρομία του και, αφετέρου, χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη πέραν από την παραπλήσια αποζημίωση που ζητείται σε άλλες διαφορές, ύψους 10 000 ευρώ,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Παππάς κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-101/08)**

(2009/C 44/138)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Σπύρος Α. Παππάς (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Barattini, δικηγόρος)*Καθής:* Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς**

Ακύρωση της απόφασης της Υπηρεσίας Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων περί καθορισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος και του υπολογισμού των συντάξιμων ετών που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό των εν λόγω δικαιωμάτων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Υπηρεσίας Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων της 6ης Φεβρουαρίου 2008 περί καθορισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, καθώς και τις αποφάσεις της 22ας Φεβρουαρίου 2003 και της 27ης Φεβρουαρίου 2003 που καθορίζουν τα συντάξιμα χρόνια που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Katrakasas κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-103/08)**

(2009/C 44/139)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Nicolas Katrakasas (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi, M. Vandenbussche, δικηγόροι)*Καθής:* Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς**

Ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/116/08 περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον πίνακα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού, καθώς και όλων των αποφάσεων που ελήφθησαν μετέπειτα, συμπεριλαμβανομένου του εφεδρικού πίνακα προσλήψεων και όλων των αποφάσεων διορισμού.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 23 Σεπτεμβρίου 2008 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/116/08 περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον πίνακα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις γραπτές εξετάσεις·
- να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις που ελήφθησαν κατόπιν της απόφασης της 23ης Σεπτεμβρίου 2008, συμπεριλαμβανομένου του εφεδρικού πίνακα προσλήψεων και όλων των αποφάσεων διορισμού·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2008 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-104/08)**

(2009/C 44/140)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων-ενάγων:* Άγγελος Αγγελίδης (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)*Καθού:* Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς**

Αφενός, η ακύρωση της υπ' αριθ. 12564 ανακοίνωσης για την πλήρωση κενής θέσεως, εκδοθείσας από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την κάλυψη της θέσεως του διευθυντή της Γενικής διευθύνσεως εσωτερικών πολιτικών της Ένωσης — Διεύθυνση Δ Δημοσιονομικές υποθέσεις, καθώς και της διαδικασίας προσλήψεως που κινήθηκε με την ανακοίνωση αυτή. Αφετέρου, η απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη θέση του Διευθυντή των δημοσιονομικών υποθέσεων της Γενικής διευθύνσεως εσωτερικών πολιτικών και περί διορισμού στη θέση αυτή άλλου υποψηφίου. Τέλος, το αίτημα αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης και της υλικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων και να του δοθεί *ad personam* ο βαθμός του διευθυντή.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 23ης Σεπτεμβρίου 2008 και, ακολούθως, την ανακοίνωση για την πλήρωση κενής θέσεως αριθ. 12564 που εξέδωσε ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την κάλυψη της θέσεως του διευθυντή της Γενικής διευθύνσεως εσωτερικών πολιτικών της Ένωσης — Διεύθυνση Δ Δημοσιονομικές υποθέσεις·
- συνεπώς, να ακυρώσει τη διαδικασία προσλήψεως που κινήθηκε με την εν λόγω ανακοίνωση για την πλήρωση κενής θέσεως μέσω μεταθέσεως ή προαγωγής·

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 21ης Νοεμβρίου 2008, περί διορισμού του Διευθυντή των δημοσιονομικών υποθέσεων της Γενικής διευθύνσεως εσωτερικών πολιτικών, καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη θέση αυτή·
- να καταδικάσει το καθού στην πληρωμή αποζημιώσεως για ηθική βλάβη και υλική ζημία καθώς και για βλάβη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος, την οποία αυτός εκτιμά, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνολικώς σε 25 000 ευρώ, αυτό δε, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την κακή εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, τη διαπίστωση σοβαρής καταχρήσεως εξουσίας και τις συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε ο νέος αυτός αμφισβητούμενος διορισμός·
- εν πάση περιπτώσει, τουλάχιστον, να απονεμηθεί *ad personam* στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ο βαθμός του διευθυντή λόγω της σοβαρής βλάβης που υπέστη η σταδιοδρομία του καθόσον το Κοινοβούλιο του αρνήθηκε αδικαιολόγητα τον διορισμό του σε υψηλότερο βαθμό·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Χ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-14/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/141)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως κατόπιν επελεύσεως συμβιβασμού.

⁽¹⁾ EE C 142 της 7.6.2008, σ. 39.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Miguelez Herreras κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-22/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/142)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 116 της 9.5.2008, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Di Buccì κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-23/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/143)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 116 της 9.5.2008, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Wílms κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-24/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/144)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 116 της 9.5.2008, σ. 34.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Τα θεσμικά όργανα αποφάσισαν να μην εμφανίζουν πλέον στα κείμενά τους τη μνεία της τελευταίας τροποποίησης των πράξεων στις οποίες παραπέμπουν.

Εάν δεν υπάρχει μνεία περί του αντιθέτου, οι πράξεις στις οποίες γίνεται παραπομπή στα κείμενα που δημοσιεύονται στο παρόν τεύχος νοούνται στην εκάστοτε ισχύουσα μορφή τους.